

С-Петербург
Библиотека
Спаса и Чеховича
1891

ВЪСТАНІЕ

ПРЕДМІСЛОВІЕ И ЗАМѢТКИ

РЪСКИЕ ИЛИ

1891

БИБЛИОТЕКА

**ПРЕДЫСКОГО БИСКРОНА
КОНСТАНТИНА ГЕХОБИЧА.**

ч. **359.**

BIBLIOTeka
Muzeum w Przemyślu
Poznań 1911

13 385

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ

ЕПАРХІИ

Рочникъ III.

1891.

13,385

СОДЕРЖАНІЕ.

О должностяхъ що до удѣлянія науки религін.	1.
О торговлѣ приборѣвъ церковныхъ	2.
О вношеню поданъ дотычно титла стола	2.
Конкурсъ на опорожненій парохіи	2, 16, 25, 42, 73, 102, 118.
О выльосованныхъ облигаціяхъ пропінацийныхъ	2, 112.
О молитвѣ Св. О. Леона XIII. що до потребъ св. кат. церкви	4.
Хроника	4, 22, 25, 44, 80, 88, 93, 113, 121.
Справы вдовничого фонда	6, 27, 47, 94, 104.
Жертвы для місій Африканьскихъ	9, 72, 94.
О фасіонованю мастку	13.
О складахъ на церковь въ Лѣску	14.
Выданье „житъе Святыхъ“.	15.
Конкурсъ на катихита при гімн. въ Перемышлѣ	15.
Жертвы	16, 27, 46, 94, 121.
О поступованю при выборахъ до тѣлѣ законодат.	17.
О постѣ св. Четырдесятиници	19.
О побираню * отъ выльосов. облигацій проп.	20.
Именованіа	22, 81, 89, 121.
О народномъ молитвословѣ	23.
О собраномъ фондѣ на церковь Самборску	23.
О выльосованныхъ облигаціяхъ индемя.	24, 103.
О розсыланю Вѣстника спарх.	25.
О запрещеню пренумераты часоп. Червоная Русь	31.
Посланіе Св. Отца до Епископата Аустрійского	32.
О ѳтданю родинъ христ. Покр. Пр. Родины	35.
О заведеню домѣвъ въ Гориціи для слабыхъ Свящ.	37.
О войсковой контролѣ кандидатовъ стану духов.	42.
О испитѣ конкурсовомъ	43.
О богослуженю за пок. Цѣсаревои Маріи Анны	43.
О вношеню прошеній супружескихъ	44.
De conditione orificum	51.
О приналежности узаконенныхъ дѣтей до своего обр.	71.
Жертвы на кацлицю св. Кирила и Методія въ Льоретто	71.
О выльосованныхъ листахъ застав. Тов. кр. земе.	72, 116.
Конкурсъ на катихита въ Сокалі	73.
Сочиненье Ѳомы зъ Кемпнсь	74.
Сочиненье „житъе Святыхъ“ А. Хойнацкого	75.
Сочиненье „житъе Святыхъ“ І. Мѣльницкого	75.
Товарпство св. Апостола Павла	76.
О богослуженяхъ дотычачихъ молодѣжь школьну	79.

Отличія	81.
Богослужебні учрежденія	26. 82. 89.
О принятію кандидатѣвъ стану дух. до Сѣмениша	83.
О вильсованныхъ листахъ употечныхъ	84.
Конкурсъ въ цѣли принятія кандидатѣвъ въ пѣв- ческое Заведеніе	87.
Грамоты похвальніи	90.
О вношенію поданъ дотычно увѣльненія ѣтъ испыту конкурсого	91.
О предкладанію рахункѣвъ въ доходѣвъ енітр. че- резъ завѣдательи парохій	91.
О вильсованныхъ листахъ преміованныхъ	92.
О явленію ся пытомцѣвъ въ тут. епар. Сѣменише	92.
О явленію ся пытомцѣвъ въ ген. Льѣѣвске Сѣмен.	93.
О конверсіи 5% листахъ заставныхъ	99
О выставѣ Вѣденской	100.
Конкурсъ на катихита при народныхъ школахъ въ Яворѣвъ	102.
Сочиненіе „наука вѣры и обычаѣвъ“ А. Долин- ского	107.
Складки на церковь въ Журѣвъ, АЕпархіи Льѣѣв- ской	107.
О обрахованію належ. в. Вѣденъ. на в. Аустр.	108.
Складки на церковь въ Старомъ мѣстѣ	109.
Сочиненіе „молитвы щоденній“ Л. Джулинського	110.
Сочиненіе „Anleitung zum geistlichen Geschäfts styl“ Дра Іосифа Гельфerta	110.
О предкладанію фасій для вымѣру податку доход.	112.
Некрологія	47. 114.
Конкурсъ на посаду Архііпресвитера при катед. церкви въ Перемишлі	115.
Именованіе Дра В. Деметрикевича консерват.	115.
Рекольекція для Священникѣвъ въ Жолкѣвъ	117.
О выставѣ въ Мадридѣ	117.

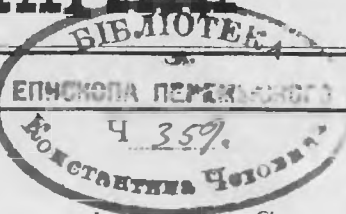
13385

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1891.

Выдано 15. Сѣчня.

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 5070.

Отъ часу до часу ужаляютъ ся ц. к. Рады школьній окружній, що Прч. Священство епархіальне занедбує одну изъ наибольшихъ должностей своихъ а именно удѣляніе науки религіи въ школахъ народныхъ. Изъ взгляда на обстоятельство, що религіино-моральное образованіе молодежи становить существенну подставу будущаго парохіантъ морального состоянія, съ немилымъ болемъ сердца пріимидьмо подобнаго рода религіи въ увѣренію, що поодинокіи нерадивымъ Нами даваемыи упомненія склонять ихъ до залишенія своего нерадѣнія, а совѣсть ихъ въ представленію тяжести обязанностей душпастирскихъ якъ и строга передъ Богомъ отвѣчательность за веденіе врученой имъ паствы духовной будутъ достаточными моторами до пыльного посѣщанія школы и прилѣжнаго тамо обучанія дѣтей въ правдахъ вѣры и норовственности.

О должностяхъ въ удѣляю науки религіи въ народныхъ школахъ.

Понеже однакожь скарги въ повѣшеномъ направленію не только що не устаютъ але съ каждымъ днемъ змагають ся, то змущени есмо съ покликотъ на давнѣйшіи здѣшніи розпорядженія постановити слѣдующе :

1. Каждый душпастирь obowiązанный есть подъ строгостею наказаній посѣщать школы въ объемѣ его парохіи находячій ся и съ всякою прилѣжностею дѣти школьній религіи ведя пляну школьного поучати, на случай же, если бы часомъ занятія его душпастирскіи не позволяли въ годинахъ на религію назначеныхъ, въ школѣ явити ся, то въ порозумѣнію съ мѣстцевымъ учителемъ свободно му есть тую годину въ инномъ для него догодномъ времени отбыти.

2. Приказуе ся Прч. Деканамъ и школьнымъ комисаріямъ подъ личною отвѣчательностію безпощадно доносити сюда о такихъ душпастиряхъ, о которыхъ при посѣщеніяхъ своихъ довѣдали бы ся, що цѣлкомъ або лише рѣдко ходять до школы съ добавленіемъ съ якимъ усѣхомъ удѣляютъ науку религіи.

Отъ Еп. Консисто́ріи.

Перемышль, дня 12. Студня 1890.

Ч. 4970.

О Торговлѣ знарядовъ церковныхъ.

Ч. 2.

Съ днемъ 2. Студня 1890 отворена зостала въ Перемышлѣ на улицѣ Францисканьской Ч. 153 нова и перва „Торговля знарядовъ, иконъ, ризъ и книгъ церковныхъ „Е. Левицкого и Ф. Перлика“ о чѣмъ Преч. Духовенство симъ на случай потребъ своихъ завѣдомляе ся.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 2. Студня 1890.

Ч. 5228/90.

Обвѣщеніе дотычно
вношеня поданъ
для выробленя
у конч. богословамъ
тѣла стола.

Ч. 3.

Понеже завозванію отъ Еп. Консисторіи подъ днемъ 10. Жолтня 1890 Ч. 4055 выданому дотычно внесеня поданъ о тѣло стола не веѣ кандидаты священническаго сана, окончившіи богословія удоволили, тожъ подлежащимъ взывають ся реченыи кандидаты не посѣдаючи тѣла стола до непремѣнного внесеня до конца Сѣчня т. р. тутъ дотычныхъ прошеній съ приложеніемъ относныхъ прилоговъ, а то: свѣдоцтвѣ оконченыхъ наукъ богословскихъ, норовственности, убожества и здорovia выданого отъ повѣтового лѣкаря съ тѣмъ, що физично здобныи суть до поднятія трудовъ душпастирскихъ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 9. Сѣчня 1891.

Ч. 5430.

Конкурсъ на опло-
роженіи парохіи.

Ч. 4.

Съ речинцемъ до дня 1 Цвѣтня 1891 выставяють ся на соубѣгательство слѣдуючи парохіи:

1. Желдець съ доч. Воля Жолтанецка дек. Жолковского, патрона право почивае.
2. Лише, деканата Жукотыньского, патроната приватного.
3. Порудно, деканата Яворовского „ „
4. Смѣльна съ доч. Зджанна, деканата Старосамборского патр. приватного.

Отъ Еп. Консисторіи

Перемышль, дня 31. Студня 1890.

Ч. 74.

О выльсорованыхъ
облигаціяхъ прои-
няційныхъ.

Ч. 5

Въ Студню дня 30. 1890 року выльсорованіи стали слѣдуючи 4% обли-
гаціи проинаційни:

Серія А. по 10000 зл.

Ч. 60, 217 314 356 386 485 489 730 843 981 994.

Серія В. по 5.000 зл.

Ч. 5 125 197 229 283, 347 521 552 613 637 784 856 923 955 1042 1065 1247
1273 1277 1331 1337 1354 1504 1955.

Серія Ц. по 1.000 зл.

Ч. 47 87 93 124 266 347 431 436 516 607 629 703 705 866 1024 1131 1338 1357
1511 1559 1743 1761 2193 2427 2608 2678 2734 2874 3004 3012 3031 3053 3064 3536 3549
3566 3625 3631 4011 4037 4104 4149 4257 4647 4650 4663 4700 4834 4871 5073 5211 5231
5288 5292 5403 5529 5641 5650 5713 5953 5981 5991 6031 6034 6228 6237 6326 6436 6458
6477 6524 6747 6799 6908 6971 7067 7157 7249 7260 2318 7446 7568 7799 8013 8090 8099
8125 8187 8286 8382 8399 8426 8474 8582 8604 8667 8798 8908 8980 9204 9398 9445 9573
9624 9633 9680 9793 9847 9858 10243 10369 10387 10566 10593 10618 10695 10752 10757
10778 10859 11032 11295 11295 11395 11445 11478 11505 11548 11623 11641 11712 11752
11790 11841 11957 12001 12093 12172 12191 12246 12481 12553 12601 12800 12860 13131
13170 13561 13578 13632 13654 13659 13668 13676 13680 13768 13824 14140 14247 14281
14401 14669 14730 15050 15096 15133 15145 15189 15324 15333 15345 15465 15544 15560
15791 15794 15841 15895 15903 15915 15950 15970 15979 16232 16355 16379 16452 16516
16525 16534 16678 16709 16753 16781 17053 17211 17234 17274 17281 17512 17567 17591
17655 17663 17741 17757 17885 17927 17963 18002 18036 18255 18381 18456 18545 18566
18581 18608 18724 18984 19098 19125 19402 19410 19495 19529 19593 19619 18623 19630
19903 20274 20286 20319 20326 20445 20477 20564 20749 20951 21147 21185 21193 21235
21292 21339 21643 21646 21701 21766 21829 21944 21952 21968 22022 22027 22056 22201
22236 22652 22871 22873 22887 22997 23024 23040 23055 23162 23215 23228 23303 23305
23425 23609 23723 23766 23794 24028 24093 24256 24260 24262 24313 24490 24615 24777
24807 25010 25040 25120 25230 25330 25398 25446 25580 25595 25610 25650 25793 25899
26387 26556 26953 27000 27162 27198 27235 27268 27338 27432 27457 27545 28576 27626
28761 27790 27794 27816 27825 28113 28133 28180 28192 28331 28521 28543 28640 28665
28714 28751 28762 28770 28849 28891 28906 29036 29140 29456 29502 29648 29693 29779
29783 29895 30415 30734 30744 30763 30793 30979 31029 31146 31364 31472 31699 32101
32156 32194 32207 32229 32292 32399 32445 32470 32515 32560 32865 32920 32994 33005
33019 33125 33144 33223 33242 33356 33367 33458 33548 33582 33613 33641 33763 33872
33891 33965 34009 34027 34035 34209 34215 34231 34235 34417 34422 34602 34611 34618
34707 34770 34799 34803 34835 34877 34886 44910.

Серія Д. по 500 зл.

Ч. 10 86 178 203 238 408 474 663 978 1036 1107 1139 1179 1256 1280 1339 1366
1382 1523 1738 1755 1852 2103 2109 2219 2226 2429 2540 2656 2697 2848 2933 3025 3072
3076 3094 3274 3441 3450 3458 3534 3647 3687 3706 3790 3925 4072 4105 4147 4156 4248
4269 4468 4594 4676 4682 4819 4866 4884 4894 5012 5091 5132 5363 5599 5867 5984 6034
6107 6218 6405 6407 6527 6782 6907 6969 7037 7100 7116 7157 7253 7269 7467 7499 7537
7556 7581 7620 7705 7874 7887 7893 8100 8236 8415 8535 8571 8875 8932 8948 8999 9153
9170 9184 9191 9202 9235 9273 9365 9422 9472 9509 9825 9877 9890 9976.

Серія Е. по 100 зл.

Ч. 15 84 245 344 356 529 562 583 840 883 923 965 968 1034 1039 1154 1270 1341
1350 1573 1579 1696 1835 1872 1899 1958 1982 1998 2050 2095 2300 2443 2627 2860 2889
2919 3119 3185 3199 3237 3316 3348 3460 3478 3592 3616 3667 3770 4102 4118 4126 4206
4227 4234 4263 4402 4437 4525 4539 4563 4586 4595 4612 4694 4972 5254 5339 5443 5455
5514 5629 5954 5991 6091 6166 6189 6284 6428 6440 6449 6512 6532 6557 6712 7087 7157
7184 7194 7260 7264 7300 7459 7790 7802 8064 8114 8139 8181 8241 8258 8452 8477 8870
8901 8921 8953 9143 9252 9329 9629 9863 9881 9916 9946 10009 10023 10099 10104 10176
10194 10264 10340 10529 10599 10731 10873 10962 10997 11084 11151 11234 11348 11565
11613 11801 11840 12111 12123 12137 12231 12344 12379 12387 12389 12479 12495 12737
12759 12918 13018 13052 13119 13154 13388 13699 13754 14108 14116 14215 14242 14365
14407 14477 14615 14671 14697 14731 14817 14868 14974 14984 15030 15095 15164 15321
15423 75495 15498 15542 15571 15650 15677 15919 15951 15992 16003 16014 16166 16176
16203 16204 16459 16620 16656 16693 17005 17056 17296 17297 17643 17673 17746 17887

17948 17954 17985 18207 18220 18276 18331 18355 18379 18435 18471 18485 18813 18849
18930 18946 18975 18996 19037 19106 19163 19193 19199 19217 19290 19494 19651 19682
19683 19696 19768 19972.

Серія Ф. по 50 зл.

Ч. 5 9 184 252 284 290 317 507 792 799 919 958 1070 1094 1101 1123 1161 1171
1206 1242 1255 1322 1496 1645 1931 2114 2125 2148 2249 2286 2290 2352 2459 2504 2595
2699 2714 3125 3170 3348 3470 3590 3593 3719 3792 3870 3874 3963, що подає ся до вѣ-
домости съ порученіємъ выльосованіи Облигаціи сюда для дальшого споводованя предклатати.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 5 Сѣчня 1891.

Ч. 81.

О молитвѣ св. От-
ца Леона XIII от-
носячей ся до над-
звычайныхъ по-
требъ св. кат.
Церкви

Ч. 6.

Молитву св. Отца Леона XIII. Папы Римского относячу ся до надзв-
чайныхъ потребъ св. кат. Церкви въ цѣломъ свѣтѣ, а до котрой рѣшеніемъ св.
Конгрегаціи обрядовъ зъ дня 6. Сѣчня 1884 привизанный есть отнустъ триста дней
для отмавляющихъ, пересылаея въ приложѣ |. для каждой парохіи особно съ по-
рученіемъ, щобы каждый Священникъ по читаной Лѣтургій съ Вѣрными тую на
колѣнахъ отмавлялъ.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 5. Сѣчня 1891.

Юліанъ

Епископъ Администраторъ.

ХРОНИКА.

Презенты получили:

- Ч. 5002/90 Преч. Подвиженскій Теофилъ, на пар. Тустановичи, дек. Дрогобыцкого.
„ 5088/90 „ Полянскій Олимпій, на пар. Юрѣвцѣ, деканата Сяноцкого.
„ 528 3/90 „ Давидовичъ Емилианъ, на парохію Поляничкѣ, дек. Балигородского.
„ 536 1/90 „ Сѣлецкій Кирилъ, на парохію Рава руска, деканата Потелицкого.
„ 537 1/90 „ Константиновичъ Константинъ, на парохію Вѣрхомля велика, дек.
Мушиньского.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 4955/90 Преч. Кмицикевичъ Викторъ, на парохію Лежайскѣ, дек. Канчужского.
„ 5004/90 „ Калужняцкій Іоаннъ, на парохію Морехѣвъ, деканата Сяноцкого.
„ 5157/90 „ Курылло Василій, на парохію Мацина, деканата Бѣцкого.
„ 5357/90 „ Габла Андрей, на парохію Коростно, дек. Устрицкого.

До каноничної інституції завозовані :

- Ч. 5002/90 Пр. Поддяшецький Теофіл, на парохію Тустановичи, дек. Дрогоб.
„ 5008/90 „ Константинович Ємиліанъ, на парохію Торки, дек. Перемьского.
„ 5087/90 „ Вербицький Михайлъ, на парохію Лыцины, дек. Бѣцкого.
„ 5275/90 „ Саноцький Левъ, на парохію Мякишъ новий, дек. Ярославского.
„ 5371/90 „ Константиновичъ Константинъ, на парох. Вѣрхомля велика, декан. Мушиньского.
„ 5413/90 „ Полянський Олимпій, на парохію Юрѳовцѣ, деканата Сяноцкого.

Завѣдательства получили :

- Ч. 4955/90 Пр. Нестеровичъ Николаї, парохіи Горицѣ, деканата Канчуцкого.
„ 4990/90 „ Яремкевичъ Лука, парохіи Зубківъ, дек. Сокальского.
„ 5187/90 „ Хилякъ Антоній, парохіи Устьє руске, деканата Бѣцкого.
„ 5258/90 „ Борковскій Яковъ, парохіи Смѣльна, деканата Старосамборского.
„ 5387/90 „ Макаръ Григорій, парохіи Тырива сѣльна, деканата Лѣского.

Сотрудничества получили :

- Ч. 5004/90 Пр. Бачинскій Володимиръ, въ Каменцѣ лѣсной, декан. Потелицкого.
„ 5057/90 „ Мусѣй Теофіл, въ Куликѳвъ, деканата Куликѳвского.

Освобожденіе отъ испытанія конкурсового получили :

- Ч. 4649/90 Прч. Турчмановичъ Северинъ, парохъ въ Луковомъ.
„ 4687/90 „ Мохнацькій Іосифъ, парохъ въ Мацѣевой.
„ 5131/90 „ Калимонъ Михайлъ, парохъ въ Лѳвчи.

Ч. 5158—5251/90 Прч. Бескидъ Антоній, парохъ въ Тарнавицѣ именованъ сталъ Мѣсто-Деканомъ Яслискимъ и Орд. школь. комисаремъ до надзору науки богочестія въ народныхъ школахъ тогожъ Деканата.

Ч. 4886/90 Пр. Целехъ Іосифъ, парохъ въ Звертовѣ, деканата Куликѳвского получилъ узнаніе и похвалу за ревность въ преподаванію науки религіи тамошней молодежи школьной.

Ч. 4942/90 Высшеє ц. к. Намѣстничество розпорядженіємъ зъ дня 19. Листопада 1890 Ч. 83348 призволило на дотацію рочныхъ 300 зл. изъ фонда религііного для сопомочника наданого пароху въ Жолтанцяхъ Прч. Іосифу Брилинському на часъ одного року.

Ч. 4952/90 Отпущенку изъ здѣшней Епархіи на АЕпархію Львѳвску получилъ уконченный богословъ Насальскій Іоаннъ.

Жертвы.

Ч. 4728/90. Преч. урядъ дек. Дуклянскій донѣсь, що Ч. Ч. Димитрій и Марта Шляхта парохіянне въ Перегримцѣ справили до тамошней церкви семира-менній свѣчникъ за 270 зл. За тое богоугодне дѣло получили грамоту похвальну съ Архіерейскимъ благословеніемъ.

Дальше получили отъ Еп. Ординаріята похвалу: 1. Братство жѣноче за справленіе свѣтлого фелона, двухъ хоругвѣ, лампадицъ и ампулъ зъ хѣнского се ребра, все разомъ въ цѣнѣ 277 зл. 2. Братство дѣвоче за хлѣбницу въ цѣнѣ 39 зл. 3. Чест. Павло Сернякъ за хоругвѣ въ цѣнѣ 48 зл. 4. Теодоръ Сернякъ за хору-гви и лодку въ цѣнѣ 100 зл. 5. Парохіянне выйшовшіи до Амерыки за присланье на украшеніе церкви квоты 1616 зл. 6. Михаилъ Демяновичъ парохіяннинъ зъ Ра-доцины за справленіе для мѣстцевой церкви Евангелія за 100 зл.

Ч. 4874/90. Преч. урядъ парохіальный въ Стронитынѣ донѣсь: що Вблагор. Госпожа Іоанна Вайгартъ, колиторка справила для мѣстцевой церкви подушку подъ літургиконъ вартости 20 зл. Чест. Анна Войтовичъ хоругвѣ за 22 зл. Дѣвчата изъ складокъ 22 зл. Молодѣжь мужеска 30 зл.

Для дочерной церкви въ Подѣскахъ малыхъ справили: Чест. Василій Маслюкъ божій грѣбъ за 100 зл. Чест. Симеонъ и Пелягія Квасниці хоругвѣ за 37 зл. покрывало подъ Евангеліе за 8 зр. Дѣвчата изъ складокъ хоругвѣ за 30 зр. Чест. Теодоръ Припьякевичъ обновилъ процесіональный образъ за 30 зл. Чест. Іоаннъ Маслюкъ-Романишинъ жертвовалъ на позолоченіе иконостаса 20 зл.

Тымъ всѣмъ дателамъ заявляє Еп. Ординаріятъ похвалу и узнаніе.

Справы вдовичого Института.

Вдовичо-сирот. Институтъ Еп. Перем. получилъ датки, которые Упр. Комисія подъ Ч. 3. изъ 1891. г. симъ квитиє.

1) Ч. 52 изъ 1890. Посредствомъ Дек. Жолковского прислать Свящ. Ми-хаилъ Грушкевичъ за г. 1879 7 зл.

2) Ч. 131. Посредствомъ Дек. Жолковского прислать Свящ. Атанасій Ту-становскій за гг. 1874 и 1877 датки въ кв. 14 зл.

3) Ч. 198. Черезъ Дек. Комаринскій прислали:

1. Свящ. Леонтій Манастирскій за 1889 . . . 7 зл. — кр.

2. „ Лука Туринскій „ 1889 . . . 7 „ — „

тойже жертву при инст. на Гошаны . 12 „ 60 „

Всего 26 зл. 60 кр.

4) Ч. 199. Изъ Дек. Куликовского за г. 1889 уплатили:

1) Свящ. Телешницкій Дим.	7 зл.	9) Свящ. Ковальскій Ант.	7 зл.
2) „ Полянскій Оеофилъ	12 „	10) „ Левицкій Влад.	7 „
3) „ Брылинскій Іосифъ	7 „	11) „ Жарскій Михаилъ	7 „
4) „ Пелехъ Іосифъ	7 „	12) „ Матковскій Клим	7 „
5) „ Должицкій Кароль	12 „	13) „ Метеля Модестъ	7 „
6) „ Кашубинскій Юліянъ	10 „	14) „ Ковшевичъ Романъ	12 „
7) „ Дыгдалевичъ Іоаннъ	12 „	15) „ Весоловскій Ант.	7 „
8) „ Децыкевичъ Оеофилъ	7 „		
		Всего	128 зл.

5) Ч. 205. Изъ Дек. Лѣского прислать за годъ 1889 Свящ. Оеофилъ Хо-мицкій 10 зл.

6) Ч. 209. Изъ Дек. Жукотынського прислать за г. 1889 Свящ. Оеодоръ Борысь 7 зл.

Ч. 212. Достохвальное Общество ассек. Австр. „Фениксъ“ жертвовало 15% отъ премій въ кв. 317 зл. 72 кр.

8) Ч. 216. Изъ Дек. Яворовского прислали за г. 1889 :

1. Свящ. Михаилъ Лятошинскій	12 зл.
2. „ Михаилъ Кручковскій	7 „
Всего	19 зл.

9) Ч. 217. Свящ. Билинскій Дмитрій уплатилъ :

1. за г. 1880	9 зл. 20 кр.
2. 6% проволоки	2 „ 80 „
Всего	12 зл. — кр.

10) Ч. 219. Свящ. Алексей Очабрукъ за г. 1889 7 зл.

11) Ч. 241. Пресвищен. Еп. Ординаріятъ отъ достохв. Общества ассек. Краковско. зъ присланныхъ 218 зл. 62 кр жертвовалъ на вдовичій фондъ 109 зл. 62 кр.

12) Ч. 242. Изъ Дек. Затварницкого за г. 1889 прислалъ Свящ. Михаилъ Пошель 7 зл.

13) Ч. 244. Изъ Дек. Судововишенского за г. 1889 прислалъ Свящ. Іоаннъ Петрыкъ 7 зл.

14) Ч. 249. Свящ. Маркиллъ Крыницкій изъ Баранчиць уплатилъ :

1. за гг. 1886, 1887, 1888 по	7 зл. — 21 зл. — кр.
2. 6% проволоки за г. 1886	1 „ 5 „
Всего	22 зл. 5 кр.

15) Ч. 251. Изъ Дек. Старосамборского прислали за г. 1889 :

1. Свящ. Василій Крыницкій	12 зл.
2. „ Александеръ Яворскій	7 „
3. „ Оеофилъ Левицкій	7 „
Всего	26 зл.

16) Ч. 252. Изъ Дек. Перемыского прислалъ за 1889 Свящ. Емилианъ Менцинскій 7 зл.

17) Ч. 253. Изъ Дек. Лѣского жертвовалъ по случаю освобожд. отъ испыта конкурсового Свящ. Адольфъ Раставецкій 30 зл.

18) Ч. 255. Изъ Дек. Лѣского прислали за 1889 :

1. Свящ. Андрей Габла	7 зл.
2. „ Адольфъ Раставецкій	7 „
Всего	14 зл.

19. Ч. 256. Деканатъ Перемыскій прислалъ отъ Свящ. Николая Куниѣра за г. 1889 датокъ 7 зл.

20) Ч. 257. Свящ. Панаѣнскій Левъ жертвовалъ за освобожденіе отъ испыта конкурс. 30 зл.

21. Ч. 258. Дек. Куликовскій прислалъ за г. 1889 отъ Свящ. Михаила Залитача 7 зл.

22) Ч. 260. Свящ. Левъ Бачинскій уплатилъ :

за годъ 1886	5 зл.
„ „ 1889	12 „
Всего	17 зл.

23) Ч. 261. Свящ. Іоаннъ Мосевичъ жертвовалъ за освобожд. отъ испыта конкурсового 30 зл.

24) Ч. 264. Свящ. Константинъ Грушкевичъ жертвовалъ за освобожд. отъ испыта конкурс. 30 зл.

25) Ч. 265. Свящ. Поліевкѣ Кмитѣ уплатилъ за г. 1889 11 зл. 40 кр.
26) Ч. 269. Свящ. Дръ Николай Малынякѣ жертвовалъ за освобожд. отъ
испыта конкурсу. 30 зл.

27) Ч. 270. Изъ Дек. Самборского прислать за г. 1889 Свящ. Сильвестерѣ
Баранецкій 7 зл.

28) Ч. 273. Свящ. Дуткевичъ Симеонѣ жертвовалъ за освобожд. отъ
испыта конкурсу. 30 зл.

29) Ч. 274. Посредствомъ Дек. Яслиского прислали:

1. Свящ. Ілія Маковей за 1889	7 зл.	4. Свящ. Василій Волошиновичъ	
2. " Романѣ Кмицикевичѣ до		за освобожд. отъ	
коренного фонда	12 "	испыта конкурсов.	5 зл.
3. " Андрей Дроздовскій		Всего	31 зл.
до коренного фонда	7 "		

30) Ч. 280. Свящ. Романѣ Кмицикевичѣ прислать до коренного фонда 50 зл.

31) Ч. 290. Свящ. Левѣ Бачинскій уплатилъ за г. 1886 5 зл.

32) Ч. 291. Свящ. Ігнатій Маликѣ уплатилъ:

за годъ 1881	.	.	.	1 зл. 74 кр.
6% пров.	.	.	.	— " 26 "
за годъ 1883	.	.	.	5 " — "
за " 1889	.	.	.	7 " — "
Всего				14 зл. — кр.

33) Ч. 292. Посредствомъ Дек. Высочанского прислали:

1. Свящ. Петръ Несторовичѣ	} по 7 зл.	7. Свящ. Михаилѣ Прухницькій	} 7 зл. по
2. " Альбинѣ Добрянскій		8. " Антоній Чайковскій	
3. " Максимѣ Хомишинѣ		9. " Романѣ Пасѣчинскій за	
4. " Корнилій Лодынскій			г. 1888 12 зл.
5. " Владиміръ Ясенискій			Всего 68 зл.
6. " Счастій Салимонѣ			

34) Ч. 296. Изъ Дек. Затварницкого прислать Свящ. Николай Була за
г. 1889 5 зл.

35) Ч. 303. Свящ. Михаилѣ Мрыцѣ уплатилъ

за г. 1885	.	.	1 зл. 50 кр.
" г. 1886	.	.	8 " 50 "
Ч. 332. " г. 1885	.	.	2 " — "
" г. 1886	.	.	3 " 50 "
" г. 1887	.	.	4 " 50 "
Ч. 333. " г. 1887	.	.	7 " 50 "
" г. 1888	.	.	2 " 50 "
Ч. 371. " г. 1888	.	.	9 " 50 "
на счетъ 6% проволоки			— " 50 "
Всего			40 зл. — кр.

Отъ вдовничого Института.

М. Копко
касирѣ.

О. Полянскій.
секретарѣ

М. Подолинскій
Предсѣдатель.

Константинѣ Чеховичѣ
канцлерѣ.

МОЛИТВА

(св. Отца Леона XIII. Папы Римс. до котрой привязанный пристадневный отпустъ для отмавляющихъ.)

„Богородице Дѣво“ три разы.

Посемъ: „Радуйся Царице Мати милосердія, животе и сладосте и надеждо наша радуйся. Къ Тебѣ вопіемъ изгнаніи сынове Евины, къ Тебѣ воздыхаемъ стеньяще и плачуще на сей юдоли слезъ. Тѣмже убо Предстательнице наша, Твоя милосердія очеса къ намъ обрати: и Іисуса, благословенный плодъ чрева Твоего намъ посемъ изгнанію покажи: о милостивая, о сладкая Дѣво Маріе.

Господу помолимся.

Господи помилуй.

Боже, прибѣжище наше и сило, призри милостиво на народъ къ Тебѣ вопіющій; и за хадатайствомъ славныя, и непорочныя Дѣвы Богородицы Маріи, блаженнаго Іосифа Ея Обручника, и блаженныхъ Апостолъ Твоихъ Петра и Павла и всѣхъ Святыхъ, услыши моленія, яже къ Тебѣ о покаяніи грѣшниковъ, о свободѣ и возвышеніи св. Матере Церкви возсылаемъ. Яко благъ и человеколюбецъ Богъ еси, и Тебѣ славу возсылаемъ Отцу и Сыну и св. Духу, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, аминь.

Св. Михаиле Архистратиже, защищай насъ въ борбѣ; противъ злѣ и напасти сатаны буди намъ защитникомъ. Да запретитъ ему Господь, умильно просимъ: Ты же небесныхъ воинствъ архистратиже, сатану и прочихъ злыхъ духовъ, ходящихъ по свѣтѣ щѣбъ души погубити, силою божою въ адъ низвержи. Аминь.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1891.

Выдано 1. Лютого.

Ч. II.

Ч. 7.

Ч. 5201/90

Св. Отець Леонъ XIII. Папа Римскій выдалъ подѣ днемъ 20. Листопада 1890 слѣдующе:

Письмо св. Отца
Леона XIII о со-
бирію жертвъ для
місія, особенно
Африканскихъ.

VENERABILIS FRATER

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Catholicae Ecclesiae, quae omnes homines materna caritate complectitur, nihil fere antiquius fuit inde ab initio, ceu nosti, Venerabilis Frater, quam ut servitutem, quae misero iugo premebat mortalium quamplurimos, sublatam cerneret penitusque deletam. Sedula enim custos doctrinae Conditoris sui, qui per se Ipse et Apostolorum voce docuerat homines fraternam necessitudinem quae iungit universos, utpote eadem origine cretos, eodem pretio redemptos, ad eandem vocatos beatitatem aeternam. suscepit neglectam servorum causam ac strenua vindex libertatis extitit, etsi, prout res et tempora ferebant, sensim rem gereret ac temperate. Scilicet id praestitit prudentia et consilio constanter postulans quod intendebat religionis, iustitiae et humanitatis nomine; quo facto de nationum prosperitate cultuque civili meruit optime. — Neque aetatis decursu hoc Ecclesiae studium adserendi mancipia in libertatem elanguit; imo quo fructuosius erat in dies, eo flagrabat impensius. Quod certissima testantur monumenta historiae, quae eo nomine plures commendavit posteritati Decessores Nostros, quos inter praestant S. Gregorius Magnus, Hadrianus I, Alexander III, Innocentius III, Gregorius IX, Pius II, Leo X, Paulus III, Urbanus VIII, Benedictus XIV, Pius VII, Gregorius XVI, qui omnem curam et operam contulere, ut servitutis institutio, ubi vigebat, excideret, et cave retur ne unde exsecta fuerat, ibi eius germina reviviscerent.

Tantae laudis hereditas a Praedecessoribus tradita repudiari a Nobis non poterat: quare nulla praetermissa a Nobis occasio est, improbandi palam damnandique tetricam hanc servitutis pestem; ac data opera de ea re in litteris egimus, quas III Nonas Maias anno MDCCCLXXXVIII ad Episcopos Brasiliae dedimus, quibus gratulati sumus de iis, quae pro mancipiorum libertate in ea regione gesta fuerant laudabili exemplo privatim et publice, simulque ostendimus quantopere servitus religioni et humanae dignitati adversetur. Equidem cum ea scriberemus, vehementer commovebamur eorum conditione qui dominio subduntur alieno; at multo acerbius affecti sumus narratione aerumnarum, quibus conflictantur incolae universi regionum quarumdam Africae interioris. Miserum sane et horrendum memoratu est, quod certis nunciis accepimus, fere quadringenta Afrorum millia, nullo aetatis ac sexus discrimine, quotannis abripi per vim e rusticis pagis, unde catenis vincti ac caesi verberibus longo itinere trahuntur ad fora, ubi pecudum instar promercalium exhibentur ac veneunt. — Quae cum testata essent ab iis qui viderunt, et a recentibus exploratoribus Africae aequinoctialis confirmata, desiderio incensi sumus opitulandi pro viribus miseris illis; levandique eorum calamitatem. Propterea, nulla interiecta mora, dilecto Filio Nostro Cardinali Carolo Martiali Lavigerie, cuius perspecta Nobis est alacritas ac zelus Apostolicus, curam demandavimus obeundi praecipuas Europae civitates, ut mercatus huius turpissimi ignominiam ostenderet, et Principum civiumque animos ad opem ferendam aerumnosae genti inclinaret. — Quam ob rem gratiae Nobis habendae sunt Christo Domino, gentium omnium Redemptori amantissimo qui pro benignitate sua passus non est curas Nostras in irritum cedere, sed voluit esse quasi semen feraci creditum humo quod laetam segetem pollicetur. Namque et Rectores populorum et Catholici ex toto terrarum orbe, omnes demum, quibus sancta sunt gentium et naturae iura, certarunt inquirere, qua potissimum ratione et ope conniti praestet, ut inhumanum illud commercium evellatur radicitus. Solemnis Conventus non ita pridem Bruxellis actus, quo Legati Principum Europae congressi sunt, ac recentior coetus privatorum virorum, qui eodem spectantes magno animo Lutetiam convenere, manifesto portendunt tanta vi et constantia Nigritarum causam defensum iri, quanta est ea qua premuntur aerumnarum moles. Quare oblatam iterum occasionem nolumus omittere, ut meritas agamus laudes et gratias Europae Principibus ceterisque bonae voluntatis hominibus, atque a summo Deo precamur enixe, ut eorum consiliis et orsis tanti operis prosperos dare velit eventus.

At vero praeter tuendae libertatis curam, gravior alia pressius attingit apostolicum ministerium Nostrum, quod Nos curare iubet, ut in Africae regionibus propagetur Evengelii doctrina, quae illarum incolas sedentes in tenebris, a caeca superstitione offusis, illustret divinae veritatis luce, per quam nobiscum fiant participes hereditatis Regni Dei. Id autem eo curamus enixius, quod illi, hac luce recepta, etiam humanae servitutis ab se iugum excutient. Ubi enim christiani mores legesque vigent, ubi religio sic homines instituit, ut iustitiam servant atque in honore habeant humanam dignitatem, ubi late spiritus manavit fraternae caritatis, quam Christus nos docuit, ibi neque servitus, nec feritas, neque barbaria extare potest; sed floret morum suavitas, et civili ornata cultu christiana libertas. — Plures iam Apostolici viri, quasi Christi milites antesignani adiere regiones illas, ibique ad fratrum salutem non sudorem modo sed vitam ipsam profuderunt. Sed *messis quidem multa, operarii autem pauci*: quare opus est, ut alii quamplures eodem acti

spiritu Dei, nulla verentes discrimina, incommoda et labores, ad eas regiones pergant, ubi probrosum illud commercium exercetur, allaturi illarum incolis doctrinam Christi verae libertati coniunctam. — Verum tanti operis aggressio copias flagitat eius amplitudini pares. Non enim sine ingenti sumptu prospici potest Missionarium institutioni, longis itineribus, parandis aedibus, templis excitandis et instruendis, aliisque id genus necessariis, quae quidem impendia per aliquot annos sustinenda erunt, donec in iis locis ubi consederint evangelii praecones, suis se sumptibus tueri possint. Utinam Nobis vires suppetere quibus possemus hoc onus suscipere. At quum votis Nostris obsistant graves, in quibus versamur, rerum angustiae, te, Venerabilis Frater, aliosque sacrorum Antistites et Catholicos omnes paterna voce compellamus, et Vestrae eorumque caritati commendamus opus tam sanctum et salutare. Omnes enim participes eius optamus fieri, exigua licet collata stipe, ut dispartitum in plures onus levius cuique toleratu sit, atque ut in omnes effundatur gratia Christi, de cuius regni propugnatione agitur, eaque cunctis pacem, veniam peccatorum, et lectissima quaeque munera impertiat.

Propterea constituimus, ut quotannis, qua die in quibusque locis Epiphaniae Domini celebrantur mysteria, in subsidium memorati operis pecunia stipis instar corrogetur. Hanc autem solemnem diem prae ceteris elegimus quia, uti probe ingis Venerabilis Frater, ea die Filius Dei primitus sese gentibus revelavit dum Magis videndum se prae-buit, qui ideo a S Leone Magno decessore Nostro scite dicti sunt *vocationis nostrae fideique primitiae*. Itaque bona spe nitimur fore, ut Christus Dominus permotus caritate et precibus filiorum, qui veritatis lucem acceperunt, revelatione divinitatis suae etiam miserrimam illam humani generis partem illustret, eamque a superstitionis coeno et aerumnosa conditione, in qua tamdiu abiecta et neglecta iacet, eripiat.

Placet autem Nobis, ut pecunia, praedicta die, collecta in ecclesiis et sacellis subiectis iurisdictioni tuae, Romam mittatur ad Sacrum Consilium Cristiano nomini propagando. Huius porro munus erit partiendi eam pecuniam inter Missiones quae *ad delendam potissimum servitutem* in Africae regionibus extant aut instituentur: cuius partitionis hic modus erit, ut pecunia profecta ex nationibus, quae suas habent catholicas missiones ad vindicandos in libertatem servos, ut memoravimus, istis missionibus sustentandis iuvandisque adlicatur. Reliquam vero stipem idem Sacrum Consilium, cui earumdem missionum necessitates compertae sunt, inter egentiores prudenti iudicio partietur.

Equidem non ambigimus, quin vota Nostra pro infelicibus Afris concepta benigne excipiat dives in misericordia Deus, ac tu Venerabilis Frater, ultro collaturus sis studium operamque tuam, ut ea expleantur cumulate. — Confidimus insuper, per hoc temporarium ac peculiare subsidium, quod fideles conferent ad inhumani commercii labem abolendam et sustentandos evangelii nuncios in locis ubi illud viget, nihil imminutum iri de liberalitate qua Catholicas missiones adiuvere solent collata stipe in Institutum quod Lugduni conditum a *propagatione fidei* nomen accepit. Salutare hoc opus, quod fidelium studiis pridem commendavimus, hac nunc opportunitate oblata novo ornamus laudis testimonio, optantes ut late porrigat beneficentiam suam et laeta floreat prosperitate. Interim Tibi Venerabilis Frater, Clero et fidelibus pastoralis vigilantiae tuae commissis, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XX. Novembris anno MDCCCXC,
Pontificatus Nostri decimo tertio.

LEO PP. XIII.

Повыше письмо Святѣйшого Отца Нашого Леона XIII. II. Р. до всеѣхъ Архіереѣвъ подаея до вѣдомости Преч. Кліра епархіального съ тѣмъ порученьемъ, поучити по науцѣ Недѣльной парохіанъ, що въ краяхъ заморскихъ находится міліоны людей такъ якъ мы на образъ и подобіе Боже сотворенныхъ а перебивающихъ въ найнещастливѣншомъ положеніи тяжелой неволи, отъ рѣвныхъ собѣ братьей якъ быдята якіи уважаныхъ.

Безбожніи бо люде, магометаньского исповѣданія, силою завоевавши премногій краѣ той части свѣта, где свѣтло науки Христовой не просвѣщае еще, а вѣра въ правдивого Бога незащенилае еще, заложили собѣ для угодной користи, уважати тыхъ нещастливыхъ жителей згаданныхъ краѣвъ, якобы товаръ якіи и для подлого зыску, напладають на цѣлыи громады, забирають, катують, вижуютъ а опирающихъ ся, мордуютъ, а що при житіи остае, женуть скованныхъ на торговлю по бѣльшихъ мѣстахъ и якъ быдлата продають, такожъ такимъ самымъ нелющимъ кунцямъ, по найбѣльшой части до Америки выправляютъ, где ихъ до найтяжнѣйшихъ робѣтъ уживаютъ.

Тѣмъ то люде позбавленіи вѣльности срѣвнаніи съ тварею неумною, гибнуть неознавши ничого чловѣкови отъ Бога признаного на свѣтѣ, на ганьбу цѣлого чловѣчества, въ найтяжнѣйшихъ мукахъ.

Отець Святый Леонъ XIII. Папа Римскій печаливый о добро цѣлого чловѣчества за примѣромъ попередковъ своихъ Папѣвъ Римскихъ, именно св. Григорія Великого, Александра III., Піа II., Павла III., Урбана VIII., Венедикта XIV. и много иныхъ, отиѣсь ся письмомъ до всеѣхъ Архіереѣвъ цѣлого свѣта черезъ нихъ и до всеѣхъ вѣрныхъ, щобы злегчити тяжку неволю тыхъ заморскихъ людей и черезъ милостинѣ на тую цѣль збираючи ся и Миссіонаріямъ Апостольскимъ пересылаючи ся, тѣмъ нещастливымъ братимъ нашимъ черезъ выкупно свободу привернути, а тоже устанавлиючи Миссіи Апостольскіи въ тыхъ краяхъ помежи тѣми народами, ихъ на вѣру христіаньску наворачнути постановилъ.

Поручаея прѣто Преч. Настоятелямъ парохій, по попередномъ поученію о предметѣ Писма Апостольского парохіанъ своихъ, зарядити собирање жертвъ на тую цѣль въ церквѣ парохіальной, чи то при отсѣваню Акафиста, чи при иной случайности ведя доброй воли Вѣрныхъ, а собраную милостиню на такъ полезну и спасительну цѣль для чловѣчества сюда посредствомъ Преч. урядовъ деканальныхъ найбѣльшѣе до Праздника Воскресенія Христоваго т. р. пересылати.

Собраніи жертвы съ цѣлой Епархіи до Риму пересланіи останутъ.

Отъ Еп. Ординарія

Перемишль, дня 9. Сѣчня 1891.

Ц. к. Дирекція Скарбу въ Львовѣ выдала подь днемъ 10. Листопада 1890 слѣдующе:

О фассіонованю
мастку.

До вымѣру належитости еквивалентовой отъ движимого и недвижимого мастку за V. десятилѣтіе (отъ 1. Сѣчня 1891 до кѣнця Грудня 1900) пѣсля закона зъ дня 9. Лютого 1850 (Вѣстизак. держ. Ч. 50), Найвысшого рѣшенія зъ дня 1. Мая 1850 (В. з. д. Ч. 181) и законѣвъ зъ дня 13. Грудня 1862 (В. з. д. Ч. 89), зъ 29. Лютого 1864 (В. з. д. Ч. 20), зъ 27. Грудня 1880 (В. з. д. Ч. 1. зъ р. 1881) и зъ 15. Цвѣтня 1885 (В. з. д. Ч. 51) належить въ слѣдствіе розпорядженія Высокого ц. к. Министерства скарбу зъ 25. Мая 1890 умѣщеного въ вѣстнику даконѣвъ державныхъ зъ року 1890 Ч. 101 мастокъ подпадаючій належитости еквивалентовой заявити (фассіоновати) найдалше до кѣнця Цвѣтня 1891 пѣсля стану масткового зъ 1. Сѣчня 1891.

Той самъ обовязокъ що до заявленія мастку вглядно пѣсля обставинъ лишь до предложенія дотычного выказу въ повишеномъ речинні до кѣнця Цвѣтня 1891, тяжить пѣсля §. 9. уступу 2 и 3 и §. 5. уступу 2 выше наведеного розпорядженія министеріального зъ дня 25. Мая 1890 такожъ и на вѣхъ тыхъ особахъ моральныхъ, которіи въ дни 1. Сѣчня 1891 не истнуютъ еще десять лѣтъ.

Выше згадане розпорядженіе Высокого ц. к. Министерства скарбу зъ дня 25. Мая 1890 (В. з. д. Ч. 101) мѣстить такожъ блисшій постановы о способѣ въ якій заявленія (фассіи) мастку що до змѣсту и формы мають бути уложеніи.

Пѣсля §. 19. тогожъ розпорядженія, если має мѣстце законне увѣльнене отъ належитости еквивалентовой, то належить тоє увѣльнене выказати, и о признание тогожъ увѣльненія у власти постаратись.

Именно мають заявити свѣи мастокъ:

- а) тии моральніи особы которіи пѣсля истнующихъ постановленій законныхъ, якъ на примѣръ пѣсля выше наведеныхъ законѣвъ зъ дня 27. Грудня 1880 (В. з. д. зъ р. 1881 Ч. 1 §. 2) и зъ 15. Цвѣтня 1885 (В. з. д. Ч. 5 §. 3) суть увѣльненіи отъ належитости еквивалентовой що до движимого мастку, а то лишь на случай, если посѣдають недвижимый мастокъ.
- б) тии же, которымъ въ минувиомъ або въ попереднихъ десятилѣтіяхъ признано таке увѣльнене зъ причины, що вже самымъ актомъ фундаціиныхъ ихъ мастокъ есть назначеній на цѣли поводуючи увѣльнене отъ належитости еквивалентовой, лишь на случай еслибы ихъ статуты въ протягу IV. десятилѣтія дѣзнали якогъ небудь змѣны.

Въ противномъ же случаю мають тии подь а) якъ и подь б) згаданыи особы предложити лишь статуты и тими вглядно пѣсля обставинъ и инними доказами выказати тытулъ увѣльненія.

Пѣсля выше наведеного § 19. посѣдателѣ бенефицій, которіи на основѣ закона зъ 15. Лютого 1877 (В. з. д. Ч. 98) домагають ся особистого увѣльненія отъ належитости еквивалентовой, мають заявити движимый и недвижимый мастокъ и постаратись у властей о признание того увѣльненія.

На выше наведеное розпорядженіе Высокого ц. к. Министерства скарбу зъ дня 25. Мая 1890 звертає ся увагу сторонъ обовязанныхъ до плаченія належитости еквивалентовой, вглядно до предложенія заявленъ мастку або пѣсля обставинъ до предложенія статутѣвъ и иныхъ доказѣвъ служащихъ до выказанія тытулу увѣль-

ненія, и взымае ся ихъ, щобы предложили на приписанныхъ формулярахъ згаданіи заявлени маєтку, вглядно статуты и доказы въ часъ одъ 1. Сѣчня 1890 найдалше до 30. Цвѣтня 1891.

Притомъ замѣчае ся, що обовязаныи до плаченя еквиваленту стороны зъ оєѣдкомъ въ Львовѣ, мають вносити свои заявлени до ц. к. уряду вымѣру належитости въ Львовѣ, прочіи же стороны, которыи платять еквивалентъ, мають вносити свои заявлени до тыхъ ц. к. повѣтовыхъ Дирекцій скарбу, въ котрыхъ окрузѣ мають своій оєѣдокъ.

Въ случаю недодержаня речинця зазначеного до предложеня заявлени буде поєли §. 80 закона зъ 9. Лютого 1850 (В. з. д. Ч. 50) вымѣрена подвійна належитость за цѣле десятилѣтіе.

Затаєне або неправдиве подане предметовъ маючыхъ заявитись подпадає на основѣ § 84 уступъ 3 закона зъ 9. Лютого 1850 (В. з. д. Ч. 50) поступованю поєли закона карного на провинны доходѣвъ скарбовыхъ.

Поєли той самой законной постановы буде поступатись такожь противъ тымъ моральнымъ особамъ, которыи залишать въ случаю наведеномъ выше подъ б) донести о якої небудь змѣнѣ статутѣ, котора зайшла въ IV. десятилѣтію, и разомъ заявити свой маєтокъ въ выше означеномъ речинци до кѣнця Цвѣтня 1891, а та змѣна статутѣ есть того рода, що въ наслѣдокъ еи моральна особа тратить увѣльнене отъ належитости еквивалентовой, яке ей прислужало поєли закона, або за для того, що еи маєтокъ актомъ фундаційнымъ бувъ назначеный на цѣли поводяче увѣльнене отъ належитости еквивалентовой.

Примѣтка. Буде приниматись лишь заявлени списаніи на приписанныхъ формулярахъ.

Тии формулярѣ можна буде купити по 1 кр. в. а. за аркушь въ ц. к. урядахъ податковыхъ и въ Економатѣ ц. к. краєвой Дирекцій скарбу въ Львовѣ, где такожь можна буде одержати за заплакою окрему ѡдбитку выше наведеного розпорядженя Высокого ц. к. Министерства скарбу зъ 25. Мая 1890 (В. з. д. Ч. 101).

Повыше подає ся до вѣдомости и отвѣтного поступованя.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 16. Сѣчня 1891.

Ч. 63.

О складкахъ на
руську церковъ
въ Лѣску.

Ч. 9.

Мурована церковъ парохіальна въ повѣтовомъ мѣстѣ Лѣско снаходится въ такъ оплаканомъ состоянію, що грозитъ упадкомъ. Но при вѣхъ ревныхъ и щирыхъ стараняхъ, мѣстцевыми парохіане, т. е. руске мѣщанство, до теперь не было въ станѣ тую свою церковъ отъ упадку уратовати. — бо тии мѣщане, — якъ те вєюда, люде по найбѣльшой части бѣдными, самыи зарѣбничи, а до того погорѣльцѣ, зъ р. 1886. Въ томъ горю не позостало рускимъ мѣщанамъ въ Лѣску ничего инного, якъ тѣлько удатися до вже випробованого жертволюбія славного руского Всечестного Священства и руского народа, котрый хотъ самъ бѣдный, дѣлитъ ся остатнимъ, где иде о хвалу Богу, о славу св. руского сѣрита.

Препоручаємъ Веч. Душпастырямъ сей голосъ братный, виплываючій зъ необходимої потреби: подати ласкаво помôчну руку рускому мѣщаньству въ Лѣску въ той его прикрої хвилѣ, не дати тому рускому мѣщаньству пропасти, бо оно хотий бѣдне, хоче вѣрно стояти при своей руской церкви, а якъ не буде мало своей церкви, пропаде безповоротно, готова пропасти и руска парохія.

Всѣ датки такъ свои якъ и зобраніи маються посылати впростъ до комитету, на руки Г. Антонія Кокуревича, ц. к. нотаря въ Лѣску.

Не менше препоручаємъ, на подставѣ призволенія високого ц. к. Президіумъ Намѣстничества зъ дня 9. Грудня 1890 Ч. 12537 прибувшихъ колектантовъ брати подъ свою опѣку и надзоръ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 15. Сѣчня 1891.

Ч. 10.

Житъписей Святыхъ на кождый день въ роцѣ, сочиненія Преч. Илариона Гмитрика профессора религій при ц. к. Самборской гимназіи, первый выпускъ обнимаючій на 18 аркушахъ печати хорошого и четкого друку за мѣсяць Септембрій, зôсталъ Намъ авторомъ дорученый и съ правдивою радостію признати мусимо, що дѣло тоє, такъ пожиточне для читанія духовного вѣрныхъ, якъ неменше и для душпастырôвъ мѣсяче богатый матеріаль проповѣдничій, станеся окрасою нашої духовной литературы.

Поручаємъ тоєжъ предплатѣ Пдеч. Клира на приватну власность а для урядовъ парохіальныхъ призволяемъ потребніи на предплату грошѣ побрати изъ карбонъ церковныхъ, щобы тямъ способомъ не лишити ніякои парохіи такъ вельми пожиточной книги.

Поручаємъ заохочувати такожъ и членовъ читальней где тіи находятъ ся до закупна Житъписей Святыхъ, щобы читаньемъ тыхже слава Божя ширилась и моральность въ народѣ нашімъ бôльше скрѣплялася.

Отъ Еп. Ординарія.

Перемишль, дня 16. Сѣчня 1891.

Ч. 11.

Высока ц. к. Рада школьна краєва подъ днемъ 8. Сѣчня 1891 Ч. 21745 розписала конкурсъ на посаду катихита для молодежи при рôвнорядныхъ клясахъ русскихъ въ ц. к. гимназіи Перемыской съ речинцемъ по конецъ Лютого 1891.

Съ посадою тою получена есть платня етатова въ рочной сумѣ пятьсотъ (500) зл. а. в. съ правомъ побора додатка активального въ сумѣ двѣста пятьдесятъ (250) зл. а. в. рочно.

Ч. 261.

Сочиненіе: ~~житъ-~~
писи Святыхъ.

Ч. 357.

Конкурсъ на поса-
ду катихита при
русской гимназіи
въ Перемишль.

Убѣгателѣ о тую посаду должны внести свои поданія заосмотреніи въ потребніи грамоты въ дорожѣ своихъ настоятельныхъ властей до Президіи высокои ц. к. Рады школьной краевой.

Повысшій конкурсъ подае ся до вѣдомости епархіального священства.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 24. Сѣчня 1891.

Ч. 518.

Ч. 12.

Конкурсъ на опоражненіи парохіи.

Съ речинцемъ убѣгательства до дня 15. Цвѣтня 1891 выста-
вляють ся на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

1. Башня, дек. Любачѣвского, патроната приватного.
2. Судова-Виння, деканата Судововишенського, патроната приватного.
3. Тырява Сольна, деканата Лѣского, патроната приватного.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 26. Сѣчня 1891.

Ж е р т в ы.

Ч. 4910 Преч. урядъ дек. Жолковскій донѣсь, що для церкви въ Куниѣ сдѣлали тамочніи парохіиѣ слѣдующіи жертвы: Чест. Анна и Левко Чаплякъ фелонъ за 80 зл. Чест. Марта Марушка съ зятємъ Григоріємъ Розумѣйко образъ процесіональный за 75 зл. Чест. Матрона Кучмайда двѣ хоругви за 52 зр. Чест. Лесько и Юлія Лосинъ фелонъ за 20 зл. Громада Куниѣська побила власными складками безъ конкуренціи велику середню баню церковну съ фартухами бляхоу цынковою, що стояло 620 зл.

Для церкви же въ Мацшинѣ жертвовали на нову Кимборію: Чест. Анна Бутлеръ 100 зл. Чест. Марія и Анастасія Пелехъ 25 зл. Чест. Проконъ Сорока 25 зл. Чест. Марія Павникъ 13 зл. 20 кр.

Ч. 5384 Преч. урядъ парохіальный въ Лѣнинцѣ малой донѣсь, що Монастырь ОО. Василиянъ въ Лавровѣ подарилъ для церкви мѣстцевой позолоченный ковчегъ, а Чест. Олекса Кузьма справилъ Евангеліе за 36 зл.

Вѣѣмъ тымъ жертводателямъ удѣляе Еп. Ординаріатъ узнаніе и похвалу.

Юліянъ

Епископъ Администраторъ.

Константинъ Чеховичъ
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1891.

Выдано 7. Лютого.

Ч. III.

Ч. 13.

Ч. 46/орд.

Возлюбленому Пречестному и Преподобному Клирови Епархіи Перемыской!

Миръ и благословеніе о Господѣ!

Однотышленномъ
поступованію клира
съ своими Еписко-
пами при выборахъ
до тѣхъ законо-
дательныхъ.

Церковь и держава, первая обладающая исповѣдниками своими, вторая горожанами въ ней живущими, яко одними и теми же самыми особами тѣсно и неразлучно сполучены суть съ собою.

Церковь обладает душами и ведетъ ихъ до цѣли вѣчной, держава справами тѣлесными и матеріальнаго добробыту занимается и стремится до ладу и добра земскаго.

Слѣдуетъ изъ того, что обыватель державы, который яко исповѣдникъ св. катол. вѣры есть и членомъ церкви, въ мышленіи своимъ и дѣланію относящимъ ся до справъ обывательскихъ, правилами и засадами св. кат. вѣры руководитись буде.

Относитъ ся то же головню до законодательствъ или тѣхъ, которымъ прислугуетъ часть власти законодательной и руководити ея обывателями своими, не менше однакъ дотычить ся то же и каждого одинокаго горожанина державы яко исповѣдника св. катол. вѣры.

Наипаче же тамъ, где яко то въ нашей конституціонной Аустро-Угорской державѣ має мѣсто, форма управы конституціонной призываетъ выконувати власть законодательную поодинокимъ членамъ державы и краю короннаго, безъ взгляду на ихъ детеперѣшныя, попередне становище въ ея способности и державѣ, но выбраннымъ ко тому изъ свободной воли и вольнаго wyboru народа, снѣдае пресвелика отвѣчательность яко на выбранныхъ такъ на ихъ выбирателей.

Управа церковна не може прото рѣвнодушно глядѣти на всякій рухъ въ направленію ко выбору членѣвъ законодательнаго тѣла и ни може ставати въ рѣчахъ до законодательства относячихъ ся, отже въ справахъ общої моральности и съ религійнымъ веденіемъ народа сполученыхъ, на выгѣдномъ для агитаторѣвъ и всѣхъ свою цѣль осягнути желающихъ партизантѣвъ становищи „laissez faire“ (пусти имъ волю), или якъ то ошибочно (но мудро-политично въ цѣляхъ своихъ) кажутъ „стой по надѣ партіями“, — щобы не допустити до движенія въ народѣ цѣли церкви нествѣтнаго.

Вѣдомо всѣмъ що основою всякого добробыту обывательскаго суть законы згѣднї съ правилами откровенной вѣры и норовственности.

„Чти отца твоего и матеръ твою, да благо ти будетъ, и да долголѣтенъ будещи на земли блазѣ.“ (Исходъ гл. 20. ст. 12).

„Возлюбии Господа Бога твоего отъ всего сердца твоего и ближняго своего яко самъ себе.“ (Лук. гл. 10. ст. 27.) учить насъ вѣчна правда.

Въ державѣ, въ краю жиють люде различной народности рѣжнаго племени и мовы побѣтъ себе. Тожъ первою, головною основою ихъ дочаснаго добра есть мирне съ всѣми сожитѣ. Обширно въ той точцѣ и основно высказуе ся нашъ явятѣйшій Отець Леонтъ Пана XIII въ своей минувшого року (10. Сѣчня 1890) выданой енциклицѣ „о головныхъ обовязкахъ гражданъ христіаньскихъ“ въ которой дословно поручае Епископамъ и Священникамъ слѣдующе : „ . . . кромѣ наибѣльшого согласія мнѣній и дѣлъ, необходимо есть для власти церковной въ дѣланю захвати политичну мудрость.

Правленіе же справами христіаньскими наиблизше и побѣля Архіерея Римскаго належитъ до Епископѣвъ, которіи, хотяй не досягають высоты власти папскої, суть однакожь въ Іерархіи церковной правдивыми князими, и кождый зъ нихъ управляючи поодинокими церквами, есть якобы головнымъ будовничимъ въ будынку доховномъ (S. Thom. quodlib. I. art. XIV) и має въ духовенствѣ помѣчникѣвъ своихъ и своихъ совѣтникѣвъ. До того состава церкви, котрого никто зъ смертныхъ не може змѣнити, належитъ приноровити житье. Длятого якъ необходимымъ есть для Епископѣвъ соединеніе съ престоломъ Апостольскимъ, такъ належитъ, щобы духовніи и мірскіи съ Епископами якъ найстислѣйше жили, дѣлали

Дѣланье тое въ предстоячу недалеку пору, коли Веч. душпастверске Наше Духовенство вразѣ съ народомъ рускимъ стане до урны выборчої должно, якъ учить Голова и Учитель церкви вселенской, быти съ Епископами, князими церкви одномысленне, веспѣльне.

Вѣдома есть Всечестностямъ Вашимъ програма народна руска, Нами одобрена и подписана Ихъ Превосходительствомъ Киръ Сильвестромъ Сембратовичемъ Выс. Преосв. Митрополитомъ Галицкимъ на минувшой сесіи соймовой высказана и отновлена, яко програма передовыхъ патріотѣвъ нашихъ при отрожденю рускаго народа Галицкаго въ р. 1848 уложена и заявлена.

Пристаючы до выконанія обывательскаго права вразѣ съ народомъ Вашому духовному проводови повѣреннымъ, поручаемъ на основѣ попередъ наведеного Пречестностямъ Вашимъ, придержоватися тожь Нашої програмы выбираючи мужѣвъ ей вѣрныхъ и всѣмъ сердцемъ дбальхъ о славу св. единоспасительной церкви нашої католической, о добро великой нашої отчины Австріи и ей пануючої Найяснѣйшой Династіи, о добро народа нашего мало-рускаго, о веспѣльне сожитѣ и мирный побѣтъ себе розвѣи всѣхъ народѣвъ, съ которыми жиємо и въ кѣнцѣ

мужѣвъ трудитися хотячихъ для економичного подвиженія руского селянства и мѣщанства.

Передъ всѣмъ же далекими будьте Пречестнѣи брати отъ распри и незгоди но „надъ всѣми же сими стяжите любовь яже есть союзъ совершенства“ (Колос. 3. 14.), а наймаче стережіть народъ рускій отъ партійности и непріязни къ другимъ, якъ подобае Вамъ отцямъ духовнымъ и учителямъ любви и мира.

„Благодать Господа нашего Ісуса Христа съ вами: И любви моя со всѣми вами о Христѣ Ісусѣ аминь.“ (І. Коринт. 16. 23. 24).

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемысль, дня 6. Лютого 1891.

Ч. 14.

Ч. 30/орд.

Преподобному и Всечестному Духовенству душпастирскому Епархіи Перемыскон.

О постѣ въ время
св. Четырехдеся-
тницы.

По поводу зближающаго ся св. великого Поста, звертаю увагу Преч. душпастирскаго Кліра якъ и всѣхъ Вѣрныхъ Епархіи на важность точнаго выкониванія приписовъ св. кат. церкви въ томъ часѣ приказанныхъ.

Хотѣи бо каждый душпастыръ въ совѣсти своей обовязанымъ есть неперестанно маги стараніе надъ спасеніемъ повѣреннаго собѣ стада Христова, и многими въ науцѣ Спасителя Мира и Церкви святой всказанными средствами утверждати и ушевняти духовне успособленіе и благо Вѣрныхъ, всказуючи имъ дорогу до житія честнаго, побожнаго и удосконаленія въ дѣлѣ исполненія заповѣдей Божіихъ, тожъ кромѣ тыхъ должностей съ особливою увагою и печаливостею повиненъ докладати всѣхъ возможныхъ силъ своихъ въ часѣ св. Церквою назначеномъ, до тымъ певнѣйшого исправленія духа и сердца, щобы съ больною ревностію роздумовати и застановлятисъ съ своими дѣтьми духовными надъ немощами и недостатками тыхже въ отношенію до исполненія воли Божой и всказанія Господомъ Нашимъ Ісусъ Христомъ средства, для поправы жизни нашей тимъ пильнѣйше употребляти.

Постъ Святый неомыльно есть однимъ съ тыхъ особлившихъ а спасительныхъ средствъ для поправы житія нашего въ дѣлѣ спасенія вѣчнаго. Самъ Спаситель Мира Ісусъ Христосъ примѣромъ своимъ святымъ и наукою всказалъ намъ тоє; а Церковь свята католическа яко наибольше печалива о духовне добро дѣтей воихъ мати, завозывае Вѣрныхъ до того умертвленія тѣла и духа, щобы насъ оттягнути отъ бажаній и наслажданій свѣтовыхъ, а пригадовати челоуѣкови, що цѣль его на томъ свѣтѣ повинна быти неперестаннымъ приготовленіемъ до вѣчнаго сживота. въ котромъ надгороду за добріи дѣла свои неомыльно получить.

Ревный душпастыръ не повиненъ прото залишати той хвилѣ до приготоуленія парохіанъ своихъ, щобы ся старали бѣльше якъ въ инномъ часѣ испитовати совѣсть свою, застановляючисъ надъ обовязками Богомъ до исполненія приказанными, и черезъ умертвленіе тѣла и духа, благодати Божой достойными ся стати.

Прежде всего звертаю увагу Преч. Душпастировъ на тоє, що народъ нашъ рускій охотно и съ традиційною строгостію заховувати любитъ постъ святый що

Посѣдателѣ такъ писаныхъ якъ и винкульованныхъ облигацій пропінаційныхъ могутъ зложити тѣжъ въ которомъ нибудь изъ ц. к. урядовъ податковыхъ въ речинци отъ 1—20 Грудня и отъ 1—20 Червця каждого року, якъ и лучки платничѣи на отсотки отъ винкульованныхъ облигацій, отъ котрыхъ желаютъ побирати отсотки вразѣ съ квитами на получение тыхже, котріи то квиты мають выставляти ся въ предписаной формѣ и безъ стемпля.

Посѣдателѣ облигацій писаныхъ могутъ въ случаю, если котра изъ облигацій друкованыхъ, облигаціями писемными обнятыхъ, стала выльосована, зложити въ повыснихъ речинцяхъ въ котрыхъ нибудь изъ ц. к. урядовъ податковыхъ въ цѣли поднятія капиталу за выльосовану облигацію, односительну облигацію писану вразѣ съ квитомъ на полученный капиталъ. Квитъ долженъ быти выставленъ въ правной формѣ, но безъ стемпля.

Посѣдателѣ друкованыхъ облигацій на якуюсь цѣль завинкульованныхъ могутъ въ случаю выльосованія тыхъ облигацій зложити такожъ въ повысненыхъ речинцяхъ въ котрыхъ нибудь изъ ц. к. урядовъ податковыхъ вразѣ съ квитами на получение капиталу, если до одобранія такого сугъ уповаженіи.

Ц. к. уряды податковѣи одолженіи сугъ прїимати въ повыснихъ речинцяхъ съ стороны облигацій, лучки платничѣи и квиты за ствержденьемъ получения.

По истеченію дня 20. Грудня, вглядно 20. Червця каждого року, не будутъ уже ц. к. уряды податковѣи прїимати болѣе въ бесѣдѣ сущихъ облигацій, а относительніи стороны будутъ змушеніи по истеченію повыснего речинця относити ся саміи впростъ до ц. к. головной касы краевой яко касы галиц. фонда пропінаційного о выплату отсотокъ и капиталу за выльосованіи облигацій.

Въ первыхъ дняхъ Сѣчня, вглядно Липця каждого року, будутъ ц. к. уряды податковѣи звертати облигацій, вглядно лучки платничѣи и выплачати отсотки, вглядно капиталъ за неостемпльованымъ поквитованьемъ находячимъ ся на оборотной сторонѣ подтвержденія выданого сторонамъ при отбиранию облигацій, лучковъ платничихъ и квитовъ.

Зъ причины, що въ многихъ парохіяхъ тутешной Епархіи капиталы дотаційніи и богослужебніи намѣщеніи сугъ въ облигаціяхъ пропінаційныхъ, подается повыснее оголошеніе ц. к. Дирекціи галицкого фонда пропінаційного до вѣдомости Прч. Священства, понеже на подставѣ повыснего оголошенія процента отъ облигацій пропінаційныхъ, могутъ дотычніи душпаствѣ безъ великихъ выдатковъ почтовыхъ въ ц. к. Уридахъ податковыхъ отбирати.

Заразомъ припоручается Прч. Священству звертати бачну увагу на выльосованіи облигацій пропінаційныхъ, котрыхъ выказъ кождовременно оголошается въ Вѣстнику епарх., и съ выльосованіи поступити въ мысль повыснего обвѣщенія ц. к. Дирекціи пропінаційного фонда. Случае бо ся, що выльосованіи цѣннии ефекты непредсказываются черезъ священникѣвъ до конверсіи въ приписаномъ часѣ, где належитъ, и що зъ той причины пропадають процента. О замѣнѣ выльосованныхъ облигацій на инніи належитъ безоглядно сюда донести.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 4. Лютого 1891.

Юліанъ

Епископъ Администраторъ.

ХРОНИКА.

Каноничну інституцію получили:

- Ч. 5387/90 Преч. Габла Андрей на парохію Коростно, дек. Устрицкого.
" 587 " Саноцкій Левъ на парохію Мякинь новый дек. Ярославского.
588 " Полянскій Олимпъ на парохію Юровицъ, дек. Сяноцкого.

Презенты получили:

- Ч. 68 Пр. Макарь Григорій на парохію Угерцъ минералній, дек. Лѣсского.
" 292 " Санрунь Стефанъ на парохію Кречовичи, дек. Канчуцкого.

До каноничной інституції завозованыи:

- Ч. 183 Пр. Селецкій Кирилъ, на парохію Рава руска, деканата Потелицкого.
" 333 " Давидовичъ Емилианъ, на парохію Полянчикъ, дек. Балигородского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 5387/90 Пр. Макарь Григорій парохіи Тырива сольна, деканата Лѣсского.
" 587 " Хтѣй Алексій парохіи Щутковъ, дек. Любачовского.
" 588 " Попель Михаилъ парохіи Гочевъ, дек. Балигородского.

Новопоставленыи пресвитеры получили слѣдующіи посады:

- Ч. 132 Пр. Крайчикъ Николай, сотрудничество въ Мокротынѣ, дек. Жолковского.
" 134 " Гичко Михаилъ, сотрудн. въ Старой Соли, дек. Старосольского.
" 135 " Полошиневичъ Левъ, сопом. въ Банни, дек. Любачовского.
" 136 " Демянчукъ Іоаннъ, сотруднич. въ Старомъ мѣстѣ, дек. Старосамбор.
" 137 " Ортыньскій Михаилъ, сотруд. въ Самборѣ.
" 138 " Гукевичъ Володимиръ, завѣдат. пар. Горинка, дек. Балигородского.
" 139 " Билиньскій Николай, сотруд. въ Нагуевичехъ, дек. Мокрянського.
" 140 " Прислонскій Романъ, сотрудн. въ Судовой Вишні.
" 141 " Скобельскій Іосифъ, сотрудн. въ Дорожовѣ, дек. Мокрянського.
" 143 " Вербицкій Георгій, сопом. въ Краковці, деканата Яворовского.
" 161 " Хилякъ Дмитрій, сопом. въ Новосѣлкахъ гостинныхъ, дек. Комарн.
" 134 " Ярема Богданъ, бывшій сотрудникъ въ Старой Соли получилъ сотрудничество при катедр. церкви яко служитель св. Тайны Покаянія.
" 161 " Хотынецкій Константинъ, бывшій сопомоч. пароха въ Новосѣлкахъ гостинныхъ, получилъ сопомочничество при пароху въ Буковой декан. Старосольского.

- Ч. 336 Преч. Володимиръ Лысякъ парохъ въ Долгомостискахъ сталъ именованъ Мѣсто Деканомъ для деканата Судововишенського.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

Рѣкъ 1891.

Выдано 1. Цѣтня

Ч. IV.

Ч. 16.

Ч. 712.

Прийшло до вѣдомости Еп. Ординарія, въ урядовой дорожѣ що вѣрній ту-
тешной епархіи въ некоторыхъ околицяхъ допшуютъ ся своихъ душпастырѣвъ, гдебы
могли покупити собѣ отвѣтніи молитвенники, и що въ парохіяхъ, въ которыхъ молитвен-
ники въ рукахъ народа находятся, побожнѣсть и приклоннѣсть къ св. церквѣ межи
вѣрными възмагаея. Зѣ той причины поручаея Прч. душпастырскому Священству яко
отвѣтній для народа молитвенникъ, выданный за призволеніемъ и одобреніемъ Ихъ Пре-
восходительства Впреосвященного Митрополита Дра Сильвестра Сембратовича, который
отвѣтно до переплету по цѣнѣ 90 кр. и 1 зл. 20 кр., меншій же для молодѣжи по
цѣнѣ 60 кр. за примѣрникъ въ заведенію переплетничомъ Михаила Спозарского
и въ Торговли Димета получить можна.

О закупѣ наро-
дного молитвен-
ника.

Отъ Еп. Ординарія.

Перемышль, дня 10. Марца 1891.

Ч. 17.

Ч. 969.

Прч. деканальный урядъ Самборскій подъ Ч. 55 зѣ 16. Лютого 1891
предкладае справозданіе изъ стану фонда приукрашенія церкви Рождества Пресв.
Богородицы въ Самборѣ, призираного изъ розиродажи иконъ Чудотвор. Пресв. Дѣ-
вы Самборской и книжочокъ поучающихъ о тойже иконѣ.

О собраномъ фондѣ
на церковь Сам-
борску.

Въ томъ справозданіи выказано: 1) готовка на щадничои книжочцѣ 842 зл.;
2) залеглости за побраніи иконы и книжочки въ Епархіи Перемыской 813 зл.;
3) на складѣ есть еще по надѣ 500 иконъ и до 800 книжочокъ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 28. Лютого 1891.

Ч. 1067-1186

Ч. 18.

О выдѣлованныхъ
Облигаціяхъ ин-
демнизаціонныхъ.

Дня 31. Жолтня 1890 выдѣлованіи стати слѣдующіи Облигаціи индемни-
заціонніи :

Ч.	6641	на	50	зл. винк.	на дочерну	Болозевъ	дольна	ад	Купновичи.
"	6811	"	50	"	"	"	парохію	Рогозно	
"	7463	"	100	"	"	"	"	Накостъ.	
"	8178	"	100	"	"	"	дочерну	Джорджѣвъ и Бахлова	ад Гочевъ.
"	8181	"	100	"	"	"	парохію	Лупкѣвъ.	
"	8407	"	100	"	"	"	"	Ольховцѣ.	
"	8568	"	250	"	"	"	"	Сухорѣвъ.	
"	8940	"	100	"	"	"	дочерну	Лодина	ад Глумча.
"	4228	"	760	"	"	"	парохію	Ляпки.	
"	6019	"	100	"	"	"	церковъ	въ Угновѣ.	
"	6859	"	1400	"	"	"	парохію	Дашѣвка.	
"	7052	"	150	"	"	"	"	Хоробрѣвъ.	
"	8192	"	50	"	"	"	фундація	Іоанна Чегаровского	при церквѣ въ Гуссакѣвъ.
"	12139	"	100	"	винк.	на парохію	Дубляны.		
"	13185	"	200	"	"	"	дочерну	Зубрикъ	ад Жегестѣвъ.
"	13286	"	50	"	"	"	"	Малговичи	ад Германовичи.
"	13352	"	50	"	"	"	парохію	Прусѣкъ.	
"	13383	"	50	"	"	"	дочерну	Конечна	ад Ждани.
"	13973	"	50	"	"	"	парохію	Глудно.	
"	14156	"	100	"	"	"	дочерну	Воли Гориньска	ад Горянка.
"	14161	"	150	"	"	"	парохію	Яворецъ.	
"	14175	"	250	"	"	"	"	Белестраничи.	
"	14232	"	50	"	"	"	"	Брунары	выжни.
"	14559	"	500	"	"	"	"	Сенькова Воли	съ дочер. Воли Яворова.
"	14595	"	300	"	"	"	"	Дверникъ.	
"	14674	"	500	"	"	"	ф и дѣ	будовельный гр кат. церкви	въ Ходновичахъ.
"	15210	"	50	"	"	"	фундацію	Франца Стѣвъ	при церкви въ Краковци.
"	15403	"	350	"	"	"	парохію	Прелуки.	
"	15584	"	400	"	"	"	"	Гочевъ.	
"	15622	"	100	"	"	"	дочерн.	Ославица	ад Радонницѣ.
"	15862	"	400	"	"	"	парохію	Накостъ.	
"	15989	"	100	"	"	"	"	Яжѣвъ	старый.
"	15996	"	1050	"	"	"	"	Зиндранова.	

Поручається дотичнымъ дуишастырымъ выдѣлованіи Облигаціи съ дотичными
лучами платнымъ для дальшого споводованія въ ц. к. урядѣ податковымъ за под-
пискою получения безотводочно зложити и о здѣланомъ сюда донести.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 2. Марця 1891.

Ч. 19.

Ч. 1327.

Щобъ Вѣстникъ епархіальный скорше до рукъ Прч. свѣщенства доходилъ, якъ то до теперъ дѣялося, по причинѣ, що въ некоторыхъ деканатахъ розсылка Вѣстника до поодинокихъ душпаствъ опоздалася, буде тойже впростъ до кожного душпаствъ зъ ѳтеи розсылатися, такъ, що каждый Прч. душпаствъ въ достаточномъ Урядѣ почтовомъ тойже отбирати буде.

О розсыланію Вѣстника епарх. и залегlostяхъ въ предплатѣ.

Щобъ же забезпечити для Прч. Урядовъ деканальныхъ Вѣстникъ епар. буде ся до кожного Прч. Уряда декан. кромѣ примѣрника для парохіи оденъ примѣрникъ для Уряда декан. прилучати. Заразомъ пересылаеся съ симъ числомъ для Прч. Урядовъ декан. по одному примѣрнику рочника 1889, 1890 и Числа I, II, III р. 1891.

Припоруцаеся Прч. Урядамъ дек. примѣрники тѣ въ актахъ деканальныхъ заховати, о належитомъ же переходу Вѣстника въ каждомъ поодинокомъ душпаствѣ при візитаціяхъ деканальныхъ пересвѣдчатися.

Заразомъ взымаеся тѣ прч. Уряды деканальніи, которіи належитость за Вѣстникъ на рѣкъ 1891, якъ и давнѣйшіи залеглости, до теперъ не уплатили щобы тѣже безотволочно сюда предкладали.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 10. Марця 1891.

Ч. 20.

Ч. 1469.

Съ речинцемъ убѣгательства до дня 15. Червця 1891 выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

Конкурсъ на опороженіи парохіи.

1. Лѣщины деканата Вѣцкого.
2. Новица „ „
3. Ростайне „ Дуклинського.
4. Сунница велика деканата Старосольского.
5. Тустановичи деканата Дрогобыцкого.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 17. Марця 1891.

Юліанъ

Епископъ Администраторъ.

ХРОНИКА.

Каноничну инстѣтуцію получили:

Ч. 918. Пр. Куновскій Маркиль, на парохію Крывка, дек. Высочаньского.

„ 1145 „ Константиновичъ Емиліанъ, на парохію Торки, деканата Перемыского.

- Ч. 1197. Пр. Макаръ Григорій, на парохію Угерцѣ минеральній, дек. Лѣського.
„ 1199 „ Константиновичъ Константинъ, на пар. Вѣрхомля Велика, дек. Муш.
„ 1219. „ Давидовичъ Емиліянъ, на пар. Полянчикъ, дек. Балигородского.
„ 1376. „ Цанинскій Петро, на пар. Ростока велика, деканата Мушиньского.
„ 1456. „ Грушкевичъ Корнилій, на пар. Ракова, деканата Старосольского.
-

- Ч. 1224. Пр. Ясеницкій Кипріянъ, дотеперѣшній парохъ въ Загочевю, сталъ Еп. Ординаріємъ по причинѣ почивающаго права патронату, запрезентованъ на парохію Балигородъ.

Завѣдательства получили :

- Ч. 945. Пр. Кобзадай Володимиръ, парохіи Яблонка вижна, дек. Высочаньского.
„ 1145. „ Чайковскій Романъ, парохіи Башня, деканата Любачовьского.
„ 1145. „ Полошинновичъ Левъ, парохіи Острѣвъ, деканата Ярославского.
„ 1131. „ Савчакъ Іоаннъ, парохіи Сѣльця, деканата Мокрянського.
„ 1197. „ Габла Димитрій, парохіи Тырива сольна, деканата Лѣського.
„ 1199. „ Калужняцкій Володимиръ, парохіи Новици, деканата Бѣцкого.
„ 1427. „ Хиликъ Антоній, парохіи Ростайне, дек. Дуклинського.
„ 1456. „ Струсевицъ Александеръ пар. Татарынѣвъ, дек. Горожаньского.
- Ч. 681 — 763. Пр. Метелля Северинъ, сотрудникъ въ Любачовѣ и Пр. Гумецкій Іосифъ сотрудникъ въ Комарнѣ получили узнаніе и похвалу за ревне обучанье молодежи школьной въ науцѣ религій.
-

- Ч. 783. Выс. ц. к. Намѣстничество розпорядженъемъ зъ дня 2. Лютого 1891. Ч. 5866 призволило на дотацію рочныхъ 300 зл. для сопомочника въ Сернахъ деканата Мостиского на одинъ рѣкъ.
- Ч. 784. Тоежъ розпорядженъемъ зъ дня 2. Лютого 1891. Ч. 5157 призволило на такую саму дотацію для сопомочника въ Вѣйску дек. Добромилського, однакъ на время душпастырованія тамошняго пароха Преч. Якова Дукашевича.
- Ч. 1033 Тоежъ розпорядженъемъ зъ дня 10. Лютого 1891. Ч. 7460 продолжило такую саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сопомочника пароха въ Хлѣбляхъ дек. Комарняньского.
-

- Ч. 1229. Пр. Погорецкій Петро сотрудникъ парохіальный въ Сокали именованъ сталъ провизоричнымъ катихитомъ для школъ народныхъ въ Сокали.
-

Переведеніи богослужебніи учрежденія.

- Ч. 824. Елены Рыгель при церквѣ въ Любачовѣ съ капиталомъ 100 зл.
„ 1054. Василия Сороки, при церквѣ въ Бабинѣ съ капиталомъ 60 зл.
„ 1127. Катерины Ворончакъ при церквѣ въ Озиминѣ ад Дубляны съ кап. 65 зл.
„ 1128. Розалія Хома при церквѣ въ Кракѣвци съ капиталомъ 85 зл.

Ч. 1237. Казимира Заклики, при дочерной церквѣ въ Юдѣвцѣ ад Розбѣръ округль съ капиталомъ 200 зл.

Жертвы.

Ч. 5303/90. Урядъ дек. Жолкѣвскій, прислалъ квоту 4 зл. 40 кр. на обновленіе каплицѣ св. Кирила и Меодія въ Лѣоретто, котру зложили слѣдующіи Преч. священники тамошняго деканата: Саноцкій Александеръ 50 кр. Коцыкъ Андрей 50 кр. Радецкій Іоаннъ 20 кр. Тустановскій Аѳанасій 20 кр. Крайчикъ Ілія 50 кр. Виханьскій Александеръ 50 кр. Борысевичъ Андрей 50 кр. Трохимовичъ Юліанъ 50 кр. О. Грушкевичъ Михаилъ 50 кр.

Ч. 953. Урядъ парохіальный въ Вѣслоку выжномъ донѣсь, що Ч. парохіяне перебуваючіи въ Америкѣ, прислали на тамошню церковь 300 зл. за що получили грамоту похвальну съ Архіерейскимъ благословеніемъ на руки парохіянина Михаила Ванцы.

Ч. 1048. Урядъ деканальный Короснянскій донѣсь, що парохіянинъ въ Рѣшнику Ч. Онуфрій Дашикъ справилъ для тамошней церкви 2 хоругви въ цѣнѣ 64 зл. и 2 свѣчники въ цѣнѣ 60 зл. за що получилъ изъ стороны Еп. Консисторіи узнаніе и похвалу.

Ч. 1334. Урядъ деканальный Судовищенскій прислалъ квоту 12 зл. 18 кр. на выкупъ африканскихъ невольниковъ а то отъ громады Добряны 8 зл. 35 кр. а отъ громады Путятини 3 зл. 83 кр.

Справы вдовичого Института.

Вдовичо-сирот. Институтъ Еп. Перем. получилъ датки, которіи Упр. Комисія подъ Ч. 113. изъ 1891. г. симъ квитиє.

- 1) Ч. 306 зъ 1890. О. Евгеній Витошинскій жертву при поставленю на Устіанову горѣшну. . 20 зл.
и за 1889 р. датокъ . 7 „
Всего 27 зл.
- 2) Ч. 327. О. Михаилъ Шатынскій до коренного фонда 30 зл.
- 3) Ч. 328. Дек. Ярославскій отъ вдовы Емилиі Махникъ залеглѣсть за р. 1888 и 1889 24 зл. и 6% проволочи 72 кр.
- 4) Ч. 329 О. Юліанъ Шихъ жертву при поставленю на Долге 20 зл.
- 5) Ч. 330. О. Левъ Бачинскій жер. при поставленю на Тудорковичѣ 20 зл.
- 6) Ч. 334. О. Антоній Менцинскій на коренный фондъ 10 зл.
- 7) Ч. 335. О. Іларіонъ Куцѣль залеглу жертву 12 зл. 60 кр.
- 8) Ч. 336. О. Лука Олещукъ рещту до коренного фонда 40 зл.
- 9) Ч. 337. О. Іоаннъ Кобринъ залеглу жертву 12 зл. 60 кр.
- 10) Ч. 338. О. Іоаннъ Сорока за р. 1887 залеглѣсть 1 зл. 16 кр. и 6% проволочи 14 кр.
- 11) Ч. 339. О. Іоаннъ Черевко на счетъ залеглѣстей квоту 37 зл. 24 кр.: именно до кор. фонда 25 зл. 3 кр. за р. 1887 1 зл. 15 кр. за р. 1888 1 зл. 87 кр. за р. 1889 8 зл. 87 кр. 6% пров. за р. 1887 и 1888 32 кр. Всего 37 зл. 24 кр.

12) Ч. 400. О. Михаилъ Добрянскій до коронного фонда залеглѣсть 120 зл.
 13) Ч. 401. О. Іоаннъ Черевко залеглѣсть до коронного фонда 12 зл. 15 кр.
 14) Ч. 341. О. Григорій Клинь при поставленіи на Малновску Волю жертву 10 зл.

15) Ч. 343. О. Корнилій Винницкій жертву при поставленіи на Баричь 10 зл.

16) Ч. 345. О. Викторъ Кмицикевичъ:
 датокъ за р. 1888 7 зл. — кр.
 6% проволоки — „ 42 „
 Всего 7 зл. 42 кр.

17) Ч. 346. О. Емилій Власевичъ залеглу жертву 12 зл. 60 кр.

18) Ч. 348. О. Онуфрій Дрималикъ залеглу жертву 12 зл. 60 кр.

19) Ч. 349. Дек. Жукотыньскій

1. отъ О. Іоана Господаревского до коронного фонда 30 зл.

2. отъ О. Димитрія Марчака за р. 1890 . . . 7 „
 Всего 37 „

20) Ч. 355. Іоакимъ Савчинъ на счетъ залеглостіи 60 зл.

21) Ч. 356. О. Теофилъ Глушкевичъ при поставленіи на Малиновъ жер. 20 зл.

22) Ч. 365. О. Дычко Михаилъ до коронного фонда 50 зл.

23) Ч. 366. О. Теодоръ Грабець на коренну вкладку 100 зл.

24) Ч. 367. О. Даніилъ Куцій на коренну вкладку 100 зл.

25) Ч. 368. О. Северинъ Коростенскій жертва при поставленіи на Павлокому 20 зл.

26) Ч. 369. О. Володиміръ Комарницкій жертва при поставленіи на Горушко 20 зл.

27) Ч. 370. О. Теодоръ Козакъ залеглѣсть за р. 1889, 80 кр.

28) Ч. 372. О. Корнилій Лодыньскій жертва при поставленіи на Либихору 20 зл.

29) Ч. 380. О. Іларій Солтыкевичъ жертву при испытѣ конкурсу 10 зл.

30) Ч. 381. Посредствомъ Дек. Бѣрчаньского прислани:

1. О. Ілія Олексинъ за р. 1890 7 зл.	8. О. Северинъ Хлопецкій за р. 1890 7 зл.
„ до коронного фонда 105 „	9. „ Іоаннъ Бѣрецкій „ „ „ 7 „
„ 5% отъ того за р. 1890 5 „	10. „ Стефанъ Сапрунь „ „ „ 7 „
2. „ Алек. Желеховскій „ „ „ 12 „	11. „ Григо. Журавецкій „ „ „ 7 „
3. „ Іосифъ Созанскій „ „ „ 12 „	12. „ Петръ Тустановичъ „ „ „ 7 „
4. „ Севе. Коростенскій „ „ „ 10 „	13. „ Іоаннъ Жарскій „ „ „ 7 „
5. „ Іосифъ Мацакъ „ „ „ 7 „	14. „ Ант. Копыстянскій „ „ „ 7 „
6. „ Влад. Созанскій „ „ „ 7 „	Всего 221 зл.
7. „ Антон. Баньковскій „ „ „ 7 „	

31) Ч. 382. О. Юліянъ Менциньскій за р. 1889 7 зл.

32) Ч. 383. Посредствомъ Дек. Ярославского прислани:

1. О. Теод. Паньковскій за р. 1889 12 зл.	3. ВПр. О. Іоаннъ Хотынецкій
„ „ „ „ 1890 12 „	за р. 1890 7 зл.
„ „ „ „ 1891 12 „	4. О. Іоаннъ Карановичъ „ „ „ 7 „
2. Прч. О. Ант. Матюкъ „ „ 1890 12 „	5. „ Іос. Рейнаровичъ „ „ „ 7 „

6. О. Кипр. Добрянській за р. 1890	7 зл.	12. О. Миха. Мрозовській за р. 1890	7 зл.
7. „ Мих. Кишакевичь „ „ „	12 „	13. „ Іоаннъ Нейдохъ „ „ „	7 „
8. „ Пет. Годованській „ „ „	7 „	14. „ Фил. Подолінській „ „ „	7 „
9. „ Димитрій Ухнятъ „ „ „	7 „	15. „ Теодозій Лехицкій „ „ „	7 „
10. „ Андрей Пращецкій „ „ „	12 „	16. „ Теодоръ Дорыкъ „ „ „	7 „
11. „ Ром. Пасѣчинській „ „ „	7 „		Всего 156 зл.

33) Ч. 384. О. Гервасій Царевичъ залеглѣсть 16 зл.

34) Ч. 385. О. Емилианъ Менциньскій 2 зл. 60 кр.

35) Ч. 386. О. Теофиль Калужняцкій при случайности присутствованія анкетѣ жертву 15 зл.

36) Ч. 387. Посредствомъ Дек. Балигородского прислали:

1. О. Теодоръ Костишинъ за р. 1890	7 зл.	4. „ Кипріанъ Ясеницкій за р. 1890	7 зл.
„ „ „ % отъ кор.		5. „ Іоаннъ Савчинъ „ „ „	7 „
„ „ „ вкладки 15 „		6. „ Юл. Вендзиловичъ „ „ „	7 „
2. „ Василій Устѣиновскій за р. 1890	7 „	7. „ Василій Охничъ „ „ „	7 „
3. „ Миха. Ладъжинскій „ „ „	7 „		Всего 64 зл.

37) Ч. 388. О. Деканъ Іоаннъ Салацкій жертву 6 зл.

38) „ 389. „ Евстахій Цениньскій до кор. фонда 200 зл.

39) „ 390. „ Симеонъ Борысъ до кор. фонда 50 зл.

40) „ 391. „ Алекс. Филевичъ залеглу жертву 12 зл. 60 кр.

41) „ 392. „ Теодоръ Мельникъ жертву при институціи 12 зл.

42) „ 393. „ Влад. Бѣрецкій при поставленіи на Ольшаны 20 зл.

43) „ 394. Посредствомъ Дек. Балигородского прислали:

1. О. Мѣйскій Іоаннъ за р. 1890 12 зл.

2. О. Чайковскій Вол. „ „ „ 7 „

Всего 19 „

44) Ч. 397. О. Іоаннъ Кобрынъ залеглѣсть за р. 1878 10 зл.

45) „ 398. О. Алекс. Струсевичъ:

1. датокъ за р. 1888 10 зл. — кр. 6% пров. 60 2. до кор. фонда 60 зл. Всего 70 зл. 60 кр.

46) Ч. 399. О. Волод. Левицкій зъ Цариньского до коренного фонда 61 зл.

47) „ 405. О. Плярій Солтыкевичъ на счетъ роч. даткѣвъ 20 зл. 60 кр. за р. 1888 20 зл. и 60 кр. % провол. за р. 1889 10 зл.

48) Ч. 406 О. Михаилъ Дычко до кор. фонда 40 зл.

49) „ 407. О. Петръ Гумовскій на счетъ залеглостіи:

за р. 1886 2 зл. за р. 1887 до 1891 48 зл. Всего 50 зл.

50) Ч. 413. О. Александръ Яремкевичъ жертву при пост. на Боратынь 20 зл.

51) „ 414. О. Антоній Паславскій жертву при поставленіи на Девятеръ 12 зл. 60 кр.

52) „ 415. О. Левъ Тыховскій до кор. фонд. 60 зл.

53) „ 416. О. Михаилъ Гандякъ жертву при поставленіи на Березку 10 зл.

54) „ 419. О. В. Кмицикевичъ жертву при поставленіи на Лежайскъ 10 зл.

55) „ 425. О. Михаилъ Сапрунь:

1. за р. 1887 . . . 1 зл. 66 кр.	5. за р. 1889 . . . 8 зл. 73 кр.
2. 6% пров. . . — „ 27 „	6. 6% пров. . . 1 „ 8 „
3. за р. 1888 . . . 10 „ — „	Всего 23 зл. 54 кр.
4. 6% пров. . . 1 „ 80 „	

- 56) Ч. 426. О. Даниїль Пирогъ: 1) да р. 1887 1 зл. 35 кр. 2) 6% пров. 20 кр.
 57) „ 427. О. Филемонъ Кисельовскій жертву при испытѣ кон. 10 зл.
 58) „ 428. О. Николай Котенкій жертву при испытѣ конкур. 10 зл.
 59) „ 429. О. Иеронимъ Моравскій за р. 1889 7 зл.
 60) „ 430. О. Володимиръ Хомицкій за р. 1888 1 зл. 25 кр. 6% про-
 вол. 22 кр. за р. 1889 6 зл. 85 кр. Всего 8 зл. 32 кр.
 61) Ч. 431. О. Михайль Шатыньскій жертву при испытѣ конкур. 10 зл.
 62) „ 432. О. Михайль Шатыньскій до коренного фонда 30 зл.
 63) „ 433. О. Захаріа Барновскій до коренного фонда 60 зл.
 64) „ 434. О. Симеонъ Борысь за р. 1890 3 зл. 62 кр.
 65) „ 435. О. Теодоръ Грабець за р. 1890 1 зл. 75 кр.
 66) „ 436. О. Василь Волошиньскій за р. 1890 3 зл.
 67) „ О. Цениньскій Евстахій за р. 1890 1 зл. 75 кр.
 68) „ О. Іоаннъ Полянскій за р. 1890 3 зл.
 69) „ 439. О. Даниїль Куцій за р. 1890 1 зл. 75 кр.
 70) „ 440. О. Петръ Гумовскій на счетъ коренной вкладки 50 зл.
 71) „ 441. О. Антоній Яцѣвъ жертву при поставленіи на Лѣвинку 15 зл.
 72) „ 443. Изъ Дек. Балигородского зложили:

1. О. Иерон. Моравскій за р. 1890 7 зл.	3. О. Михайль Щибра за р. 1890 7 зл.
2. О. Волод. Рынявецъ „ „ „ 7 „	

- 73) „ 444. О. Іоаннъ Калужняцкій при поставленіи на Морохѡвъ жертву 20 зл.
 74) „ 445. Зъ Дек. Канчуцкого прислали:

1. О. Н. Колтунюкъ за р. 1890 7 зл. — кр.	6% пров. . . 2 зл. 64 кр.
2. О. Н. Нестеровичъ „ „ „ 7 „ — „	за р. 1880 . . . 2 „ 89 „
3. О. Ал. Ивасѣвка „ „ „ 7 „ — „	за р. 1890 . . . 7 „ — „
4. О. Макс. Зятникъ „ „ „ 7 „ — „	Всего 45 зл. — кр.
5. О. І. Негребенцкій „ „ 1879 4 „ 47 „	

- 75) Ч. 447. О. Андрей Теленъ жертву при поставленіи на Ожѡмлю 20 зл.

- 76) „ 450. Посредствомъ Дек. Жолковського прислали:

1. О. Анд. Коцыкъ за р. 1890 12 зл. — кр.	12. О. Іоаннъ Радецкій за р. 1890 7 зл.
2. „ М. Грушкевичъ „ „ 7 „ — „	13. „ Іосифъ Будзиновскій „ „ 7 „
весь долгъ зал. „ „ 4 „ 20 „	14. „ Атан. Тустановскій „ „ 7 „
3. „ Вас. Породко „ „ 7 „ — „	15. „ Лука Олещукъ „ „ 7 „
4. „ Вол. Подолинскій „ „ 7 „ — „	на р. 1891 „ „ 3 „
5. Ур. пар. зъ Жолкви „ „ 12 „ — „	16. „ Алекс. Виханьскій „ „ 7 „
6. О. Николай Ничай 1891 7 „ — „	17. „ Лавр. Дрималикъ „ „ 12 „
7 „ Юл. Трохимовичъ 1890 12 „ — „	18. „ Андрей Борысевичъ „ „ 7 „
на долгъ за р. 1879 12 „ — „	19. „ Теофилъ Мусѣй „ „ 12 „
8. „ Атан. Борысевичъ 1890 12 „ — „	20. „ Іосифъ Крушиньскій „ „ 12 „
9. „ Ілля Крайчикъ „ „ 7 „ — „	21. „ Григорій Микитка „ „ 12 „
10. „ Мих. Косоноцкій „ „ 12 „ — „	Всего 213 зл. 20 кр.
11. „ Алек. Саноцкій „ „ 7 „ — „	

М. Копко
капієръ.

В. Кондрацкій
секретаръ

М. Подолинскій
Предсѣдатель.

Константинъ Чеховичъ
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1891.

Выдано 22. Цвѣтня

Ч. V.

Ч. 21.

Ч. 115/орд.

Высокопреосвященный Ординаріатъ Митрополитальный Львовскій роспорядженьемъ зъ 6. Цвѣтня 1891 Ч. 331/орд. обвѣщеньемъ въ Ч. IV. зъ р. 1891 Львовско Архіепархіальныхъ Вѣдомостей, выдалъ слѣдующе запрещенье:

О запрещенію пре-
нумераты газеты
„Червоная Русь“

„Помимо повторительныхъ предостереженій и даже разъ вже послѣдовавшаго условнаго запрещенія (Львовско-АЕпарх. Вѣдомости 1890 Ч. 83 стор. 216) газета „Червоная Русь“ не перестаетъ въ своихъ артикулахъ входить въ церковныя сдѣлавы, и то способомъ для Церкви католической дуже некористнымъ и соблизнителнымъ. Такъ зновъ въ Ч. 66 изъ 1. Априлія н. ст. помѣстила она артикулъ до-тычащій сумной памяти патріярха Фотія, котрый, якъ вѣдомо, есть головнымъ виновникомъ восточной схисмы, того превеликаго свѣтоваго збѣршенія противъ вѣры Христовой, и заразомъ наибольшаго, доси ще для переважной части народа нашего требовающаго нещастія, т. е. ѳтлученія его. отъ единой правдивой Церкви Г. Бога и Спасителя нашего; — газета же тая подноситъ 1000-лѣтню памятку тогожь Фотія, и прославляе его „изъумительну дѣятельность въ пользу восточной церкви“ и также нашего народа!

По причинѣ такого сумнаго поступованія газеты „Червоная Русь“, видится Митроп. Ординаріатъ въ совѣсти своей принужденнымъ нинѣшнымъ розпорядженьемъ совѣстмъ запретити предлачованье, держанье и чтанье газеты тои. Митропол. Ординаріатъ має повну надѣю, що всѣ Всч. Священники сеи Нашои АЕпархіи, памятни на великій обовязокъ вѣрности и любви къ Г. Богу, и готовы все оѣровати для славы вѣры Христовой и единой правдивой Церкви Божьей католической; дальше памятни на свою власну честь и достоинство, яко Священнослужителей тоижь единой на земли Церкви Божьей; а наконецъ также для почитанія и любви къ своему Архіереєви и для послушанія ему Бога ради должнаго, а при рукополаганю и поста вленю въ уряды духовныя записяженаго — що затѣмъ всѣ Всч.

Священники Нашої Архієпархії согласно и единомышленно выполняютъ точно сіе розпорядженіе, и не лишь самі отъ теперь ніякъ не будутъ предлачувати або держати и читати газету сію, но и туюжъ по всей своей возможности такожъ изъ читальнъ и отъ поодинокихъ Вѣрныхъ усторонять.“

Понеже справа о которой въ наведеномъ рѣшеніи ВПресв. Митрополичого Ординаріята есть мова, дотычить цѣлои нашої руско-католической церкви такъ якъ роеходится о устороненіе опасности, соблизни за для вѣры, у всѣхъ Вѣрныхъ нашої св. Церкви, припоруваю стисле придержованіе ся сего розпорядженія въ цѣломъ его обемѣ такожъ въ здѣшней Епархіи.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 15. Цвѣтня 1891.

Ч. 99/орд.

Ч. 22.

Посланіе Свят.
Отца до Еписко-
пата Австрійскаго.

Заудѣляемъ Пречест. Духовенству епархіальному Посланіе Святѣйшого Отца нашего Леона XIII. Папы Римскаго до всѣхъ Архископѣвъ и Епископѣвъ Имперіи Австрійской до вѣдомости :

LEO PP. XIII.

DILECTI FILII NOSTRI ET VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

In ipso supremi Pontificatus, quo providens Deus Nos auxit, exordio, universitatem catholici orbis contuentes, habuimus equidem quod laetaremur tam multa esse tamque egregia in omni recte factorum genere vel studia vel opera, in quae, Deo iuvante, sacri pastores et uterque clerus fidelesque homines sedulo incumberent: neque tamen sine acerba fuit aegritudine conspexisse Ecclesiae hostes, pessimo foedere coniuratos, moliri ac tentare omnia, ut admirabile istud aedificium, quod perfugio humani generis ipse extulit Deus, convellerent atque adeo, si fieri posset, excinderent. — Quae nimirum longe lateque in Ecclesiam Christi ardet dimicatio, etsi variis pro varietate locorum artibus armisque exercetur, hanc demum unam habet eandemque rationem belli praescriptam; a familiis, a scholis, a legibus, ab institutis vestigia religionis delere omnia, Ecclesiam ipsam facultatibus suis et insigni qua pollet in commune bonum virtute spoliare, perniciosissimam errorum pestem in omnes venas domesticae civilisque communitatis infundere. Ab adversariis iam nihil temperatum, est infinita licentia; qui plurimi acresque in iura, libertatem, dignitatem Ecclesiae, in Episcopos omnesque cleri ordines, in auctoritatem maxime et principatum romani Pontificis invaserunt. Ex tantis catholico nomini iniuriis illatis, multa in nationes ingentiaque mala profluxerunt et profluunt: in iis dolendum, ut serpat latius opinionum perversitas, comitesque improbitas et seditio spiritus tollant, atque inde rebus publicis imperiisque pericula impendeant quotidie maiora.

Neque alia sane erant consecutura: nam debilitato, eove deterius, reiecto firmissimo civitatis praesidio, religione, quae una homines et recte commonendo et salutariter deterrendo vere potest in suo quemque officio retinere, nutant continuo et labefactantur ipsius fundamenta civitatis.

Haec Nos, nulla dimissa occasione, gravibus litteris palam denuntiavimus et iis qui cum potestate praesunt et iis qui sunt sub potestate, indicantes alteris religionis et civitatis inter se rationes quam arcte continerentur, alteros adhortati ut divina Ecclesiae documenta iuste colerent diligenterque explerent. Singularis porro fuit compellatio Nostra ad venerabiles fratres Episcopos, quos Spiritus Sanctus rectores posuit Ecclesiae Dei idemque larga suae gratiae luce perfundit: qui enim, tamquam custodes per omnes vigilantes terrarum regiones, in re praesenti notarent experiendoque nossent quatenam cuique genti sive adhibenda remedia sive insidiae praecavendae, iidem profecto adiutores Nobis optimi futuri erant ad id quod summis viribus urgebamus, urgemus, catholicarum gentium salutem. Sunt autem a Nobis peramplae Deo gratiae, quod compellationi Nostrae mira prorsus ex omni Episcoporum ordine consensus responderit et sollertia: nam, quantum eniti illi possunt. ingenio et animis, hortatione et actione, eo toti spectant ut veritatem catholicae fidei tueantur, utque hominum societatem, ad consentaneas fidei virtutes revocando, maximis expediant miseriis, ad veri nominis prosperitatem adducant.

In quo tam nobili studii pastoralis certamine praeclare quidem fecerunt Austriae Episcopi, et Nobis animus gestit debitam Vobis laudem hoc loco tribuere: habemus quippe compertum quanta contendatis prudentia et assiduitate laborum ad mala quaevis in populo germina evellenda et ad semina fovenda christianae vitae. Imo nuper perlibenter agnovimus, coniunctim a Vobis epistolam ad fideles dioecesium vestrarum fuisse datam, quae praeclaro Nobis argumento fuit consociatissimas esse voluntates vestras quum res est de rei catholicae rationibus tuendis. Verum ut firmiter constet vigeatque in posterum haec concordia, vestraque studia et vires ad unum certumque finem eodem tramite intendant, nihil Nobis opportunius fore videtur, quam si quasdam inter ipsos congressiones quotannis Episcopi habeant, ex quibus ea ineatur tam efficax sentiendi agendique concordia. Isthac, quam optamus, conventuum ratio nonnullis in regionibus iam inducta viget, et fructus adhuc tulit vere laetabiles: inde enimvero Episcopis amplior patuit consiliorum copia, robur animi confirmatum, studium religionis incensum, haud pauca etiam consulta profecta quae rei catholicae multis modis utilia contigerunt. — Accedit quod tanta sacrorum antistitum coniunctio et consensus non modo eis ipsis decus et gratiam apud suos non mediocrem auxerit, sed exemplum quoque et invitamentum extiterit hominibus laicis vel aliarum gentium, ut concordibus aequanimis consulerent, quibus oporteret praesidiis tutelam religionis neque minus civilis ordinis laborantis suscipere. — Praeterea ab ipsis Episcopis et praeaeuntibus et cohortantibus multum certe navitatis et ardoris hauserunt catholici, ut conventus adsimiles pro nationibus vel provinciis locisve aliis cogerent et celebrarent; idque sane quam providenter factum. Si etenim contra flagitiosi homines, audacia praepotentes et numero, sese passim congregant foederatque conspirant ut illis donum fidei, unum omnium praestantissimum, et consequentia bona perfide eripiant, rectum omnino est ac necessarium, catholicos, Episcopis moderantibus, studia sua omnia viresque consociare ad resistendum: qui quidem, in talium coetuum frequentia, liberius poterunt et validius sui nominis professionem sustinere, hostiles impetus propulsare.

Res autem ad deliberandum, eaeque magni momenti, Episcopis non deerunt congressuris. — Qua temporum calamitate afflictamur, id primum petendum curandumque esse censemus ut cum hierarchico ordine vincula christianae familiae arctiore in dies necessitudine constringantur; ita plane, ut fideles Episcopis suis omni voluntate et observantia adhaerescant, quum maxime vero ad Episcopum ecclesiae universae fidem, obtemperationem, pietatem filiorum retineant alacres et profiteantur non timide. Velle autem ut romanus Pontifex nulli subsit hominum ditioni, sed plene sui perfecteque sit iuris, hoc nempe officium quum ad omnes ubique gentium catholicos, non ad unam gentem aliquam, sancte pertineat, Episcopi idcirco collatis videant sententiis atque opera efficiant, ut fidelium studia in eam iustissimam causam erecta constant, caleantque ad exitum feliciter maturandum. — Ibidem commode licebit Episcopis consilia inter se communicare, siqua inciderint ecclesiis suis impeditiora negotia: licebit etiam, si de re quapiam expedire visum, communes litteras et acta evulgare. — Item cleri instituendi excolendique cura; quā nulla Episcopo maior neque uberior, suum in consultationibus locum habebit; quemadmodum disciplina et rectio clericorum sacris in seminariis ad tridentinas exigenda normas, quibusnam praecipue rebus alenda in eis pietas et generosa virtus, quaenam maioribus doctrinis, ut congruenter temporibus floreant, incitamenta adiicienda in omnique clero quaenam ad ampliora animorum lucra sint providenda. — Quod attinet ad greges fidelium, tam multis in periculis insidiisque versantes, permagni intererit varia provehi subsidia quae ipsis esse usui possint: de divinis rebus conciones et catecheses, ad homines, aetates, locos bene appositae: pias laicorum non uno in genere sodalitates, quas probet laudetque Ecclesia; inviolatam festorum custodiam et religionem; ea quoque vel instituta vel opera, unde fidelibus, iuventuti in primis, cautiones suppetant a pravitate et corruptela, et unde sacramentorum saluberrima consuetudo increbrescat; denique libros, diaria, similia in vulgus data, quae ad fidei defensionem faciant morumque disciplinam. Qua in re illud magni refert Episcopis commendare quod iamdiu fovemus animo et frequenti admonitione insistimus, ut hominum catholicorum in scribendo edendoque sollertia et meliore ordine temperata procedat et secundis vigeat incrementis. Eiusmodi scriptis optimis, quae vel quotidie vel certis diebus emittantur, multum sane in omni gente est tribuendum ad utilitates rei sacrae et civilis, sive quod eas proxime tutentur et augeant, sive quod adversariorum in ipsarum damna nitentium elidant scripta et contagionem impuram coërceant. At vero in Austriaco imperio tribuendum illis quam plurimum ubi vulgatae ephemerides infensis Ecclesiae hominibus magnam partem subserviunt, ab eisque, rerum copia affluentibus, facilius disseminantur et fusius. Necesse igitur prorsus est scripta scriptis concursu non impari opponere, atque ita posse eorum tela retundere, fraudes malas detegere, venena errorum prohibere, iusta officia suadere virtutis. Quapropter apte et salutariter fuerit, si suae propriaeque ephemerides, veluti pro aris focusque propugnantes, unicuique sint regioni, eo modo institutae, ut nulla in re a iudicio Episcopi abscedant, sed recte studioseque cum eius convenient prudentia et voluntate: eisdem autem et clerus benigne faveat suaeque afferat doctrinae praesidia, et viri quotquot reapse sunt catholici omnem gratiam bonamque pro viribus et facultate opem largiantur. — Episcoporum sollicitudini et suffragiis alia praeterea se dat tuendam insignis causa quam vobis cordi esse intelleximus ex litteris quas ad fideles, quibus praeestis, communiter dedistis: ea causa est opificum, religionis auxilio maxime indigentium,

tum ad perfunctionem laborum honestam, tum ad levamentum dolorum: quae causa cum illa cohaeret, per hos dies agitata ferventer, quam socialem nominant, et quae, quanto maioribus implicatur difficultatibus, tanto curationem postulat praesentio- rem. Huc pariter, quoad in ipsis erit, si cogitationes Episcopi curasque contulerint, si prospexerint ut evangelica iustitiae caritatisque praecepta in omnes civium ordines influant atque in animos descendant, si quoquo pacto, auctoritate et opera, infimae opificum conditioni subvenerint, perquam optime de religione aequae ac de imperio merebuntur.

Haec igitur et huiusmodi capita rerum graviora in deliberationem veniant per annuos Episcoporum congressus, quos placet inducere. Nobis autem persuasissimum est, omnes in Austria Episcopos his Nostris votis, quae sanctum movet religionis studium et caritas in catholicas istas gentes benevolentissima, summa omnes esse voluntate et alacritate obsecuturos.

Interim caelestium munerum auspici et paternae benevolentiae Nostrae testem vobis omnibus, Dilecti Filii Nostri et Venerabiles Fratres cunctaeque genti Austriacae Apostolicam Benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die III. Martii MDCCCXCI, Pontificatus Nostri Decimo quarto.

LEO PP. XIII.

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а.

Перемысль, дня 16. Цвѣтня 1891.

Ч. 23.

Получилисьмо слѣдующе писъмо :

Rme Domine uti Frater,

Sanctissimus Dominus Noster LEO PAPA XIII pro Apostolica Sua sollicitudine Litteras die XX mensis elapsi datas mittere dignatus est ad Emum et Rmum Dnum Augustinum Bausa Archiepiscopum Florentinum super cultum Sacrae Familiae exhibendo, praeci- piens ut huiusmodi Litterae cunctis Rmis Dioecesium Ordinariis communicarentur.

Mandato itaque Summi Pontificis obtemperans, Sacra Rituum Congregatio ad Amplitudinem Tuam exemplar earundem Litterarum transmittit, additis simul duabus precum formulis, iubente atque adprobante Ipsa Sanctitate Sua, editis, scilicet Consecrationis familiarum Sacrae Familiae, et Orationis ante venerandam Illius imaginem quotidie ab ipsis recitandae.

Interim Amplitudini Tuae cuncta a Domino fausta ex animo adprecor.

Amplitudinis Tuae

Romae die 10 Decembris 1890-

Uti Frater

CAIET. CARD. ALOISI-MASELLA, S. R. C. Praefectus.

Ч. 117/орд-

О отдаваніи родикъ
христiанско-като-
лическихъ Покрову
Пресв. Родильн.

Повыше письмо подаемъ Преч. Духовенству Епархіи Перемыской до вѣдомости и изъ взгляду на духовну користь для родинѣ, покровительству Пресв. Родинѣ отдающимъ, до выконанія съ тымъ заявленіемъ, що Св. Отецъ Нашъ Леонъ XIII. Папа Римскій, надалъ отпустъ 300 дней разъ на день для всѣхъ, которіи Пресв. Родинѣ подъ покровъ отдають ся и пониже подану Формулу и Молитву отмавлиати будутъ.

FORMULA

RECITANDA A CHRISTIANIS FAMILIIS QUAE SE SACRAE FAMILIAE CONSECRANT.

O Jesu Redemptor noster amabilissime qui e caelo missus ut mundum doctrina et exemplo illustrares, maiorem mortalis tuae vitae partem in humili domo Nazarena traducere voluisti, Mariae et Josepho subditus, illamque Familiam consecrasti, quae cunctis christianis familiis futura erat exemplo, nostram hanc domum, quae Tibi se totam nunc devovet, benignus suscipe. Tu illam protege et custodi et sanctum tui timorem in ea confirma, una cum pace et concordia christianae caritatis; ut divino exemplari Familiae tuae similis fiat, omnesque ad unum quibus ea constat, beatitudinis sempiternae sint compotes.

O amantissima Jesu Christi Mater et mater nostra Maria, tua pietate et clementia fac ut consecrationem hanc nostram Jesus acceptam habet, et sua nobis beneficia et benedictiones largiatur.

O Joseph, sanctissime Jesu et Mariae custos, in universis animae et corporis necessitatibus nobis tuis precibus succurre; ut tecum una et beata Virgine Maria aeternas divino Redemptori Jesu Christo laudes et gratias rependere possimus

ФОРМУЛА.

Отъ христіаньскихъ родинѣ, котріи Пресв. Родинѣ подъ покровъ отдають ся отмавлиятися маюча.

О Іисусе Спасителю Нашъ сладчайшій зышедшій зъ небесъ, щобы наукою и примѣромъ Своимъ свѣтъ просвѣтити, и бѣольшую часть дочесной жизни Своеи въ скромной хатинѣ Назарета перебувати хотѣлъ еси, Маріи и Іосифу повинуючися и тую родину освятилъ еси, котра примѣромъ для всѣхъ родинѣ христіаньскихъ быеть, приими и освяти вселаскавѣйше и нашу родину Тобѣ въ покорѣ отдаючуся, сохрани ю, подъ покровъ Твой приими, страха Божого, миръ и христіаньску любовь въ ней утверди, щобы подобна Пресв. Твоей Родинѣ, мы всѣ до неї належачій, вѣчной щасливости достигати достойными были.

О Маріе, милостивѣйша Іисуса Христа мати, и наша мати, Твоими щедротами и благостію содѣлай, щобы постановленія нашій Іисусомъ Христомъ принятыми были, а насъ достойными Его благословенія и благодати достигати.

О Іосифе пресвятой Іисуса и Маріи опѣкуне, допомагай намъ въ всѣхъ тѣла и духа нашего потребахъ, щобысьмо ся достойными стали съ Пресвятою Дѣвою Марією и съ Тобою. Спасителю Нашому Іисусу Христу угодными быти.

ORATIO

QUOTIDIE RECITANDA ANTE IMAGINEM SACRAE FAMILIAE.

O amantissime Jesu, qui ineffabilibus tuis virtutibus et vitae domesticae exemplis familiam a te electam in terris consecrasti, clementer aspice nostram hanc domum, quae ad tuos pedes provoluta propitium te sibi deprecatur. Memento tuam esse hanc domum; quoniam tibi se peculiari cultu sacravit ac devovit. Ipsam benignus tuere, a periculis eripe, ipsi in necessitatibus occurre, et virtutem largire, qua in imitatione Familiae tuae sanctae iugiter perseveret; ut mortalis suae vitae tempore in Tui obsequio et amore fideliter inhaerens, valeat tandem aeternas tibi laudes persolvere in caelis

O Maria, Mater dulcissima, tuum praesidium imploramus, certi divinum tuum Unigenitum precibus tuis obsecuturum.

Tuque etiam, gloriosissime Patriarcha sancte Joseph, potenti tuo patrocinio nobis succurre, et Mariae manibus vota nostra Jesu Christo porrigenda submitte.

МОЛІТВА

отмавлятися що день маючи передъ іконою Пресв. Родины.

О Ісусе сладчайший неизреченными честнотами и примѣромъ жизни домової родину Собѣ ту на землі избрану освятивый, поглянь милостиво на тую родину нашу къ стопамъ Твоимъ припадаючу и ласки Твоеї умоляючу. Помяни, яко Твой єсть домъ сей, особливимъ бо набоженствомъ отдалася и посвятилася Тобѣ. Сохранай ю милостиво, отъ нещастія освободжай, въ потребѣ вспомогай и благодати удѣли, щобы въ наслѣдованю Пресв. Твоеї Родины неуставала, щобы въ дочесной жизни своєї Тобѣ повинованье и любовь вѣрно заховала, и хвалу вѣчну Тобѣ на небесѣхъ воздавати достойною была. О Маріє Мати благодати помочи Твоеї умоляемъ, певній, що молитвъ Твоихъ Божественный Единородный Сынъ Твой выслушає.

А и Ты такожъ преславный Патріархо Іосифе Святый всесильною опѣкою Твоею намъ поможи, и моленія Нани за ходатайствами Прч. Дѣви Маріи Ісусу Христу предложи.

Отъ Еп. Ординарія та.

Перемышль, дня 16. Марта 1891.

Ч. 24.

Подає ся до вѣдомости Прч. Кліра що въ Меранѣ, Гориціи и Іса єснують домѣи призначені на помѣщенье хорыхъ Священниковъ подъ протекторатомъ Всевѣлѣйшого и Высокопреосвященного Князя-Архієпископа зъ Гориціи (Görz) основані на статутахъ подъ именемъ „Priester-Kranken-Unterstützungs-Vereins in Görz.“ до которыхъ то домѣвъ въ цѣли поратования здоровья, по завѣдомленю Высокопреподобной Пресидіи того Товариства зъ дня 16. Лютого 1891 сюда предложену. такожъ и Священники нашего обряда принимаными бути можуть, если приступитъ до згаданого Товариства которого статуты ту дословно наводятъ ся:

Ч. 973.

О заведенію домѣвъ въ Гориціи для слабыхъ Священниковъ.

STATUTEN

des PRIESTER-KRANKEN-UNTERSTÜTZUNGS-VEREINS

in Görz.

Art. I. Name, Protektor und Sitz des Vereins.

§. 1. Name der Protektor. Es besteht unter dem Protektorate des hochwürdigsten Fürst-Erzbischofes von Görz, mit dem Namen „Priester-Kranken-Unterstützungsverein“ nach Mitteln und Zweck für Oesterreich-Ungarn und Deutschland gemeinsam ein katholischer Privat-Wohltätigkeitsverein, dessen Vorteile kurbedürftigen Priestern in der §. 3 bezeichneten Weise von Fall zu Fall zuteil werden sollen.

§. 2. Sitz des Vereines. Der Sitz des Vereines ist Görz mit einem Pensionate in Meran und Ika, bei Abbazia.

Art. II. Zweck des Vereines.

§. 3. Der Zweck des Vereines ist die Aufnahme jener kurbedürftigen römisch-katholischen Priester Oesterreich-Ungarns und Deutschlands, bei denen gegründete Hoffnung vorhanden ist, dass sie nach gebrauchter Kur in die Aktivität treten können, in eines der vom Vereine in südlichen Kurorten gegründeten oder sonst zu gründenden Pensionate.

Art. III. Mittel des Vereines.

§. 4. Die Mittel des Vereines bestehen:

1. aus den von Gründern und Mitgliedern erlegten Beiträgen;
2. aus den Spenden und Vermächtnissen vonseiten des Klerus und der Laien;
3. aus den Einkünften des Vereinsvermögens.

Als Hauptmittel betrachtet der Verein neben der materiellen Unterstützung das Gebet seitens der Mitglieder für die kranken Priester und empfiehlt ein tägliches Ave Maria. bzw ein Memento bei der Celebration der hl. Messe.

Art. IV. Mitglieder des Vereines.

§. 5. Mitglied des Vereines kann jederman werden; an den materiellen Vorteilen können jedoch nur römisch-katholische Priester und ausnahmsweise auch Kleriker teilnehmen, die als der Hilfe bedürftig und derselben würdig, von ihrer kirchlichen Behörde empfohlen werden.

§. 6. Einteilung. Die Vereinsmitglieder teilen sich in „Gründer“ und „Mitglieder.“

§. 7. Pflichten. 1. Die „Gründer“ verpflichten sich, mindestens 100 fl. ö. W. bar (= 200 RM.) zu entrichten.

2. Die „Mitglieder“ verpflichten sich, entweder:

a. die „lebenslänglichen Mitglieder“ — ein für allemal 20 fl. ö. W. (= 40 RM.) bar zu erlegen; oder

b. die „beitragenden Mitglieder“ — einen Jahresbeitrag von wenigstens 1 fl. ö. W. (= 2 RM.) zu leisten und diesen wo möglich stets bis ende August einzuzahlen.

Priester können statt des Erlages von Barbeiträgen auch gegen Übernahme der entsprechenden, vom Vorstande zuzuweisenden Messintentionen Vereinsmitglieder oder Wohltäter werden, ohne dass jedoch letztere dadurch zu den Vereinsmitgliedern gerechnet wurden.

Diejenigen, welche dem Vereine einmalige Spenden zuwenden, gelten als „Wohltäter.“

Jene Priester, welche an den Wohltaten des Vereines teilnehmen, verpflichten sich, für die lebenden und verstorbenen Mitglieder und Wohltäter eine hl. Messe aufzuopfern und bei jeder hl. Messe ein Memento zu machen. — Die Beiträge der Gründer, sowie alle Spenden von Wohltätern werden unmittelbar an den „Vorstand des Priester-Kranken-Unterstützungs Vereins in Görz“, am besten mittelst Postanweisung eingesendet.

§. 8. Rechte. Jedes Mitglied, welches mindestens sechs Monate dem Vereine angehört, hat das Recht: bei den Generalversammlungen zu erscheinen, nach Massgabe der Geschäftsordnung das Wort zu ergreifen, Anträge zu stellen und sich an der Abstimmung zu beteiligen. Die weiblichen Mitglieder des Vereines, sowie auch die auswärtigen, haben das Recht, sich durch einen Machthaber *) vertreten zu lassen, der zugleich Vereinsmitglied sein muss. Niemand kann mehr als 20 Stimmen in seiner Person vereinigen.

2. Die Namen sämtlicher Gründer, Mitglieder und Woltäter werden in das Vereins-Album eingetragen.

§. 9. Austritt. Der Austritt aus dem Vereine steht jedem Mitgliede jederzeit frei. Wer zwei Jahre lang trotz einmaliger Erinnerung den Beitrag nicht leistet, ist als ausgetreten zu betrachten und kann nur infolge besonderer Gründe wieder aufgenommen werden. Der Austritt zieht auch den Verlust aller Rechte eines Vereinsmitgliedes nach sich. Die eingezahlten Beiträge werden nicht zurück erstattet.

Art. V. Art der Unterstützung und Aufnahme.

§. 10. 1. Die Aufnahme in ein Vereinshaus wird jenen kurbedürftigen Priestern, welche in der Regel mindestens ein Jahr lang dem Vereine als Mitglieder angehören, von Fall zu Fall auf schriftliches Ansuchen an den Vereins-Vorstand gewährt. Eine Ausnahme von der einjährigen Mitgliedschaft wird jedoch Theologiestudirenden, Neopresbytern und Bettelmönchen gewährt. Jene Priester, denen die Aufnahme gewährt, resp. ein Geldstipendium bewilligt wird, müssen, wenn sie es nicht bereits sind, lebenslängliche Mitglieder werden.

Die Unterstützung besteht in Gewährung einer freien Wohnung, unentgeltlicher ärztlicher Behandlung, Beischaffung der notwendigen Pflege, Versorgung mit Messstipendien und nach Massgabe der Vereinsmittel und dem Grade der Bedürftigkeit der einzelnen in einer Geldunterstützung zur Verpflegungsgebühr.

2. Die betreffenden Gesuche sind längstens bis Ende August und zwar im Wege der hochw. Ordinariate an den „Vorstand des Priester-Kranken-Unterstützungs-Vereines in Görz“ einzusenden und müssen mit einem Zeugnisse des hochw. Ordinariates über Würdigkeit und Dürftigkeit des Petenten, sowie mit einem versiegelten ärztlichen Zeugnisse, welches eine wahrheitsgetreue, möglichst detailirte Krankengeschichte des Patienten enthalten soll, belegt sein.

§. 11. 1. Unter den Vereinsmitgliedern haben bezüglich der Aufnahme, unter übrigen gleichen Umständen, die früher eingetretenen vor den später eingetretenen, Gründer vor den lebenslänglichen Mitgliedern, diese wieder vor den beiträgenden Mitgliedern den Vorzug; desgleichen sollen auch jene Diözesen, welche sich um den Verein besonders verdient gemacht haben, ganz besonders berücksichtigt werden.

2. Wenn Nichtmitglieder oder bemitteltere Mitglieder in einem Vereins-Pensionate, insoweit es der Raum gestattet, Wohnung und Kost nehmen wollen, so müssen dieselben einen Verpflegungsbeitrag leisten, dessen Höhe der Vorstand bestimmen wird.

Art. VI. Leitung des Vereines.

A) VORSTAND.

§. 12. Gliederung. 1. Der Vorstand zerfällt in Sektionen; und zwar eine am Sitze des Vereines (Central-Vorstand), und drei auswärtige; von letzteren eine für Österreich, eine für Ungarn und eine für Deutschland. Die lokale mit den drei auswärtigen Sektionen zusammen bildet den Gesamtvorstand des Vereines.

2. Der Central-Vorstand besteht aus sieben von der Generalversammlung für drei

*) Anmerkung. Formulare für die Vollmacht bei Vertretung durch einen Machthaber: „Ich ermächtige hiemit Herrn . . . mich bei der am . . . d. J. stattfindenden Generalversammlung des Priester-Kranken-Unterstützung Vereines in Görz auf Grund des §. 8. der Statuten zu vertreten, insbesondere für mich das Stimmrecht auszuüben, eventuell im Verhinderungsfalle einen Machthaber zu substituieren.“

Jahre gewählten Vorstandsmitgliedern; von den auswärtigen Sektionen besteht die deutsche aus neun, die österreichische aus sieben und die ungarische aus fünf Vorstandsmitgliedern, welche ebenfalls für drei Jahre, diesmal von der Generalversammlung gewählt, in der Folge aber von den hochw. Ordinariaten der meistbeitragenden Diözesen vorgeschlagen und von der Generalversammlung ernannt werden.

3. An der Spitze des Gesamtvorstandes und zugleich des Central-Vorstandes steht ein Präsident; die auswärtigen Sektionen wählen jede für sich einen Präsidenten.

4. Der Stifter des Vereines, Prälat D. Filip, ist lebenslänglicher Präsident des Gesamtvorstandes, lebenslängliches Mitglied jeder betreffenden Sektion und kann sich im Verhinderungsfalle vertreten lassen.

§ 13. Wahl. Die Generalversammlung wählt, bezw. ernennt den Gesamtvorstand mittelst Stimmzettel oder durch Acclamation. Die gewählten Vorstandsmitglieder sämtlicher Sektionen wählen dann die erforderlichen Funktionäre (u. zw. den Präsidenten, Vicepräsidenten, Sekretär und Kassier) des Central-Vorstandes.

Die Mitglieder des Central Vorstandes haben das Recht, innerhalb der Wahlperiode ausgeschiedene Mitglieder zu ergänzen. Dasselbe Recht steht jeder einzelnen der auswärtigen Sektionen für sich zu.

§ 14. Wirksamkeit. 1. Der Central-Vorstand führt die spezielle Leitung der Pensionate und überhaupt die unmittelbare Leitung des gesamten Vereines und es gehören zu seiner Wirksamkeit:

- a. die Verwaltung des beweglichen und unbeweglichen Vereinsvermögens;
- b. die Aufnahme in ein Priester Pensionat, sowie die Ernennung des Direktors desselben, der zugleich Vertreter der Pensionspriester im Vorstande ist, jedoch vom hochwürdigsten Protektor bestätigt werden soll;
- c. die Aufnahme und Ausscheidung von Mitgliedern;
- d. die Ernennung von „Ehrenmitgliedern“ des Vereins in Anerkennung besonderer Verdienste um denselben;
- e. die Vertretung des Vereines nach aussen durch den Präsidenten oder dessen Stellvertreter unter Gegenzeichnung eines der Vorstandsmitglieder.

2. Die drei auswärtigen Sektionen haben mit dem Central-Vorstande jede für sich beschliessend, als Gesamtvorstand in allen wichtigeren Vereinsgelegenheiten zu entscheiden, insbesondere:

- a. bei jeder beantragten Änderung der Vereinsstatuten;
- b. bei Anträgen auf Verlegung des Sitzes des Vereins, oder auf Erwerbung eines weiteren Pensionates;
- c. bei Anträgen auf Veräusserung oder Belastung von Vereinsvermögensobjekten im Wert von mehr als Fünfhundert Gulden ö. W., falls es sich nicht um die Bestreitung laufender Ausgaben für den Vereinszweck (§. 3) handelt;
- d. bei Berufung eines Vorstandsmitgliedes in irgend einer Vereinsangelegenheit;
- e. bei Berufung eines Vereinsmitgliedes gegen einen persönlich dasselbe berührenden Beschluss der lokalen Vorstands-Sektion.

Die Mitglieder der auswärtigen Vorstands-Sektionen sind ausserdem berechtigt, den Sitzungen des Central-Vorstandes mit beratender Stimme beizuwohnen, von den Protokollen Einsicht zu nehmen oder durch speziell bevollmächtigte Vereinsmitglieder an ihrer Stelle Einsicht nehmen zu lassen, oder Abschriften sich zu verschaffen.

§ 15. Sitzungen des Central-Vorstandes. Diese finden regelmässig einmal im Monate statt und werden von Präsidenten oder dessen Stellvertreter einberufen.

§ 16. Beschlussfähigkeit. Hierzu ist die Anwesenheit von wenigstens drei Vorstandsmitgliedern einschliesslich des Präsidenten, oder seines Stellvertreters erforderlich.

§ 17. Art der Abstimmung. 1. Bei Abstimmungen entscheidet absolute Stimmenmehrheit. Bei Stimmengleichheit gibt die Stimme des Vorsitzenden den Ausschlag.

2. Bei Abstimmungen des Gesamtvorstandes ist zur Giltigkeit eines Beschlusses absolute Stimmenmehrheit innerhalb jeder einzelnen Sektion, sowohl der Lokalen als der drei auswärtigen Sektionen, also der österreichischen, ungarischen, deutschen je für sich, erforderlich.

Bei Stimmengleichheit innerhalb einzelner Sektionen wird der P. T. hochwürdigste Protektor um Dirimirung ersucht werden.

Die Einzelvota der auswärtigen Vorstandsmitglieder werden von den Präsidenten derselben direkt an das Central-Präsidium eingesendet.

B. GENERALVERSAMMLUNG.

§ 18. Berufung. Die Generalversammlung muss wenigstens alle drei Jahre, kann jedoch vom Vorstande je nach Umständen durch rechtzeitige Ankündigung in einigen konservativen politischen Blättern Österreich-Ungarns und Deutschlands, einberufen werden.

Regelmässig findet die Generalversammlung im Monat März und zwar am Sitze des Vereins statt.

§ 19. Befugnisse. Der Generalversammlung stehen nachfolgende Befugnisse zu: 1. behufs jährlicher Prüfung der Rechnungen, sowie behufs wiederholter Visitation der Kasse und behufs einer alle drei Jahre vorzunehmenden Inspektion des gesamten beweglichen und unbeweglichen Vereinsvermögens, einschliesslich der Prüfung einer gesicherten Kapitalanlage drei Revisoren zu ernennen, welche in den einzelnen Jahresberichten ihre Beurkundung hinsichtlich der Revisionsbefunde beizufügen haben;

2. den Geschäftsbericht des Vorstands entgegenzunehmen und denselben sowie nach Anhörung der Revisoren die durch dieselben geprüfte Rechnungslegung zu genehmigen;

3. dem Sekretär und Kassier und den Vereins-Hausdirektoren etwaige Remunerationen zu bewilligen;

4. nach Umständen über Antrag des Vorstands den Verein nach einem andern südlichen Kurort zu verlegen, bzw. alldort Pensionate zu errichten;

5. Änderung der Statuten zu beantragen, wozu nebst der Zustimmung des hochwdgst. Protektors zwei drittel der Stimmen erforderlich sind. Im Falle einer den Vereinszweck offenbar schädigenden Statutenänderung steht dem hwdst. Protektor ein Vetorecht zu.

6. Über Antrag des Vorstandes die Auflösung des Vereines zu beschliessen.

§ 20. Abstimmung. Die Generalversammlung vollzieht ihre Wahlen und fasst ihre Beschlüsse mit relativer Stimmenmehrheit; nur zur Auflösung des Vereines sind zwei drittel der Stimmen der Abstimmenden erforderlich. In diesem Falle jedoch müssen die sämtlichen auswärtigen Mitglieder wenigstens vier Wochen früher von der beabsichtigten Auflösung verständigt und um schriftliche Abgabe ihrer Stimmen angegangen werden.

Art. VII. Vermögens Disposition.

§ 21. Der Priester-Kranken-Unterstützungs-Verein ist seit der Gründung ein internationaler Verein und soll immerdar als solcher aufrecht erhalten werden. Folgerichtig kann daher keine der beitragsenden Diözesen ein specielles Eigentumsrecht an das Vereinsvermögen geltend machen.

§ 22. Im Falle der Auflösung des Vereines, sei es durch einen Beschluss der Generalversammlung, sei es durch eine behördliche Verfügung, geht das gesamte bewegliche und unbewegliche Vermögen in die freie Verwaltung Sr. Heil. des Papstes, nach Abzug von fünf Prozent, zuhanden des hochwürdigsten Ordinariats für die Armen jener Stadt, in welcher der Verein zur Zeit der Auflösung wenigstens zehn Jahre hindurch bestanden hat, zu dem Zwecke über, dasselbe für die einzelnen Diözesen, je nach Massgabe ihrer Beiträge u. ohn- jemandem zur Rechenschaft verpflichtet zu sein, für ähnliche Zwecke, oder nach den speciel- len Widmungen der Geber zu verwenden. Der oberwähnte Abzug von fünf Prozent soll jedoch durch die vorläufig von dem Vereins-Vorstande bei Sr. Heiligkeit erwirkte Bewilligung hiez u bedingt sein.

Art. VIII. Schiedsgericht.

§ 23. Bei vorkommenden, innerhalb der Grenzen des Vereinsverbandes entsprin-

genden Streitigkeiten entscheidet ein Schiedsgericht, dessen Spruch inappellabel ist. Jeder der streitenden Teile ernennt einen Schiedsrichter; diese beiden ernennen aus den Mitgliedern des Vereines einen dritten als Obmann. Können sich dieselben über den Obmann nicht einigen, so ernennt ihn der Vorstand des Vereins. Die Mitglieder des Schiedsgerichtes verpflichten sich bei Annahme ihrer Wahl, binnen zehn Tagen von der Anhängigmachung der Klage an den schiedsrichterlichen Spruch zu fällen.

N. 16567

1.

Im Sinne des §. 9 und 10 des Gesetzes vom 15. November 1867 N. 134 R. G. Bl. wird der gesetzliche Bestand des Vereins; „Priester-Kranken-Unterstützungs-Verein in Görz“, nach Inhalt der vorstehenden abgeänderten Statuten bescheinigt.

Triest, am 1. November 1890.

FÜR DEN K. K. STATTHALTER

REYR.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемысль, дня 17. Лютого 1891.

Ч. 1330.

О контролѣ войск.
кандидатѣвъ стану
духовного.

Ч. 25.

Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженьемъ зъ дня 4. Марця 1891 Ч. 10650 переслало сюда слѣдующе:

„Der Minister für Cultus und Unterricht. Z. 2228 C. U. M. An Seine Excellenz den Herrn k. und k. wirklichen geheimen Rath und Kämmerer, Statthalter für Galizien etc. etc. Dr. Kasimir Grafen Badeni. Hochgeborener Graf! Ich beehre mich Euere Excellenz zur allfälligen weiteren Veranlassung auf die Bestimmung des §. 37, 1a) der mit der Verordnung des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung vom 28. November v. J. R. G. B. Nr. 207 verlautbarten Wehrvorschriften III Theil, wo nach die Candidaten (und Zöglinge) des geistlichen Standes in Hinkunft nicht verpflichtet sind, bei der Controllversammlung zu erscheinen, aufmerksam zu machen. Wien am 26. Jänner 1891.

Що до общої вѣдомости подаєся.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемысль, дня 25. Марта 1891.

Ч. 1582.

Конкурсъ на опорожненіи парохіи.

Ч. 26.

Съ речинчемъ убѣгательства до дня 31. Лиця 1891 выста-
вляють ся на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

1. Бенъова деканата Высочаньского.
2. Береги горѣш. дек. Затварницкого.

3. Ветлина дек. Балигородского.
4. Войкова дек. Мушиньского.

5. Гладышівъ дек. Бѣцкого.	17. Мильковъ дек. Олешинского.
6. Горинка дек. Балигородского.	18. Ольховець дек. Дуклянского.
7. Долины дек. Бѣцкого.	19. Прислопъ дек. Высочаньского.
8. Двѣстрикъ дуб дек. Жукотыньского.	20. Раббе дек. Балигородского.
9. Дубецко дек. Бирчаньского.	21. Ростайне дек. Дуклянского.
10. Дубрѳвка дек. Канчуцкого.	22. Рыбникъ дек. Дрогобыцкого.
11. Звѳръ дек. Старосамборского	23. Свидникъ дек. Старосамб.
12. Загочевье дек. Балигородского.	24. Татарынѳвъ дек. Горожаньского.
13. Крыве дек. Балигородского.	25. Токарня дек. Сяноцкого.
14. Крыве дек. Затварницкого.	26. Чорнорѳки дек. Коросняньского.
15. Камяна дек. Мушиньского.	27. Яворникъ дек. Яелиского.
16. Михалевичи дек. Комарняньского.	

Отъ Еп. Консисто́ріи.

Перемышль, дня 15. Цвѣтня 1891.

Ч. 27.

Испытъ конкурсовый на бенефіція душпастьскіи отбудеся въ Перемышли дни 26., 27. и 28. Мая и 10., 11. и 12 Листопада н. с. 1891 — о чѣмъ клиръ епархіальный увѣдомляеся съ примѣчаніемъ, щобы кождый намѣряющій первый разъ поддатися тому испыту предложитъ вчасно прошеніе свое о позволеніе приступити до тогожь испыта съ приложеніемъ декрета Конс. первого своего поставленія въ душпастьство, а еслибы то не було возможно, то принаменѣи дату и число консисторске тогожь декрета, такожъ день и мѣсяць введенія въ душпастьску службу черезъ дотычний деканальный Урядъ — и найменше три дни передъ испытомъ предложити сюда свое прошеніе — а прибывши на испытъ заосмотритися книгою св. писанія.

Отъ Еп. Консисто́ріи.

Перемышль, дня 3. Цвѣтня 1891.

Ч. 28.

Зъ причины, що день 4 Мая н. ст., въ который мае ся отпавити Богослуженье за упокой б. п. Цѣсаревон Маріи Анны, припадае сего роду въ Свѣтлый Понедѣлокъ, припоруцаемъ Прч. Духовенству Богослуженье тое отпавити дни н. ст. 11. Мая, т. е. въ Понедѣлокъ по Недѣли Оуминой, завѣдомивши о томъ попередно вѣрныхъ якоже и власти, где таковы находятся.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 16. Цвѣтня 1891.

Ч. 1767.

О испытѣ
конкурсовомъ.

Ч. 1993.

О богослуженьи за
упокой б. п. Цѣса-
ревон Маріи Анны.

Ч. 334/сопру.

Ч. 29.

О значенію про-
шеній сопруж.

Мимо здѣшнихъ куррендъ зъ дня 25. Лютого 1876 Ч. 166/сопруж. и 16. Марта 1888 Ч. 221/сопруж. доставляють ся сюда отъ Преч. парохіальнихъ урядовъ дорогою телеграфичною зазвичай недокладніи прошенія о розрѣшенія отъ перепонъ сопружескихъ, а наколи не можна знати, чи такіи прошенія отъ урядовъ парохіальнихъ, чи отъ самихъ сторонъ походять, насувають ся новіи вопросы а именно: чи не заходить еще яка инна канонична або цивільна перепона сопружеска, до котрой парохіи просителѣ належать, чи суть того самого обряда, а причины ними наведеніи правдивыми чи нѣтъ.

Щобы прото на будуче заощадити сторонамъ напотрѣбныхъ выдатковъ на безуспѣшніи телеграмы а заразомъ ухилити переволоку пересправъ въ дѣлахъ сопружескихъ, припоруцаемъ, щобы sprawy сопружескіи завчасно полагоджувати, понеже прошенія въ дорозѣ телеграфичной въ будучности безусловно увзгляднеными не будуть.

Необходимою потребѣ въ случаяхъ опасности жити запобѣгае достаточно рѣшенье Римскои Конгрегаціи S. Officii зъ дня 1. Марта 1889 (Вѣстникъ епарх. зъ р. 1889 Ч. VIII. Ч. К. 3052).

При сей случайности пригадуемъ, що прошенія до Еп. Ординарія въ дѣлахъ сопружескихъ, яко не належачіи до виѣшного дѣловодства, не подлягають приписамъ патента стемпелевого, не ма прото потреби заосмотряги таковіи стемпеловыми марками и тимъ самымъ выставляти просителей на выдатки.

Отъ Еп. Ординарія.

Черемныль, дня 9. Цвѣтня 1891.

Юліанъ

Епископъ Администраторъ

ХРОНИКА.

Въ пропозиціи принятіи:

Ч. 1220. На парохію Куликѣвъ дек. Куликѣвского: 1. Коньстянскій Сильвестеръ. 2. Гошовскій Василій. 3. Подолинскій Філемонъ 4. Козенка Стефанъ. 5. Левицкій Володимиръ. 6. Лѣсковацкій Іосифъ. 7. Грушкевичъ Константинъ. 8. Бѣрецкій Іоаннъ. 9. Савицкій Андрей. 10. Дуткевичъ Сімеонъ. 11. Решетыловичъ Вікторъ. 12. Желеховскій Леонтій.

Ч. 1221. На парохію Зубкѣвъ дек. Сокальского: 1. Федоновичъ Іосифъ. 2. Лаврецькій Александеръ 3. Левицкій Володимиръ. 4. Лонцкій Сімеонъ. 5. Гиссовскій Петръ. 6. Яремкевичъ Лука. 7. Насальскій Володимиръ. 8. Баранецкій Сильвестеръ. 9. Барновичъ Антоній.

Ч. 1222. На парохію Вацовичи дек. Дрогобыцкого: 1. Фидикъ Василій. 2. Данкевичъ Іоаннъ. 3. Ільницькій Генрикъ. 4. Полянскій Алойзій. 5. Савицкій

Гр. 6. Насальській Володимирь. 7. Долошницькій Іосифъ. 8. Туряньській Михайль. 9. Яворекій Іоаннь. 10. Гумецькій Юліанъ. 11. Барновичъ Антоній. 12. Княжиньській Петръ. 13. Шатыньській Михайль.

Ч. 1223. На парохію Устьє руске дек. Бѣцкого: 1. Кошцетянській Іер. 2. Юрчакевичъ Емилианъ. 3. Гумецькій Корнелій. 4. Сенета Іоаннь. 5. Барновській Захарія. 6. Хилякъ Антоній. 7. Прухницькій Андрей. 8. Хомицькій Теофилъ.

Ч. 1225. На парохію Радышиць дек. Яелиского: 1. Руссинякъ Сімеонъ. 2. Хомицькій Володимиръ. 3. Добриньській Альбинъ. 4. Габла Димитрій. 5. Моравській Іер. 6. Шатыньській Михайль.

Ч. 1226. На парохію Красна дек. Коросняньского: 1. Гумецькій Корнелій. 2. Прислонській Александеръ. 3. Сливиньській Михайль. 4. Яцевъ Антоній. 5. Прухницькій Андрей.

Ч. 1227. На парохію Гориць дек. Канчуцкого: 1. Княжиньській Петръ. 2. Сапрунь Михайль.

Ч. 1337. На парохію Грозіова дек. Добромилъского: 1. Гмитрасевичъ Іоаннь. 2. Киричиньській Стефанъ.

Ч. 1339. На парохію Синявка дек. Любачѣвского; 1. Брунецъ Алексей. 2. Сапрунь Михайль.

Ч. 1340. На парохію Цариньске дек. Затварницкого: Левицькій Володим.

Ч. 1341. На парохію Лелюховъ дек. Мушиньского: Кисельовській Філем.

Ч. 1342. На парохію Багновате дек. Высочаньского: Лещишакъ Никифоръ.

Ч. 1343. На парохію Гочевъ дек. Балнгородского: 1. Киричиньській Стефанъ. 2. Габла Димитрій.

Ч. 1344. На пар. Крамарѣвка дек. Порохницкого: Гайдукевичъ Володим.

Ч. 1345. На парохію Лосинець дек. Высочаньского: Бачиньській Володим.

Ч. 1346. На парохію Гонѣвъ дек. Устрицкого: 1. Попель Михайль. 2. Киричиньській Стефанъ. 3. Струсевичъ Александеръ. 4. Хомицькій Теофилъ. 5. Габла Димитрій. 6. Бачиньській Володимиръ.

Ч. 1504. На парохію Ботелька вижна дек. Высочаньского: 1. Венгриновичъ Антоній. 2. Солтыкевичъ Ілярій. 3. Добряньській Альбинъ.

Ч. 1736. На парохію Смѣльна дек. Старосамборского: 1. Фидикъ Василій. 2. Ільницькій Іоаннь. 3. Венгриновичъ Антоній. 4. Савицькій Григорій. 5. Канко Димитрій. 6. Хомишинъ Максимъ.

Ч. 1754. На парохію Липье дек. Жукотынъского: Гмитрасевичъ Іоаннь.

Презенты получили:

Ч. 1347. На парохію Коблянська Воля, дек. Самборского, Михайль Добряньській.

„ 1662. „ „ Вацовичи, дек. Дрогобыцкого, Полянській Алоїзій.

„ 1663. „ „ Гонѣвъ дек. Устрицкого, Попель Михайль.

„ 1691. „ „ Красна дек. Коросняньского, Прислонській Александеръ.

„ 1748. „ „ Зубѣвъ дек. Сокаль. Лонцькій Сімеонъ.

„ 1753. „ „ Желдець дек. Жолѣвского, Тымкевичъ Андрей.

„ 1818. „ „ Устьє руске дек. Бѣцкого, Юрчакевичъ Емилианъ.

„ 1895. „ „ Куликѣвъ дек. Куликѣвского, Грушкевичъ Константинъ.

Каноничну інституцію получили:

Ч. 1740. На парохію Рыхвалдъ дек. Бѣцкого, Вербицькій Михайль.

- Ч. 1810. На парохію Кречовичи дек. Канчуцкого. Сапрунь Стефанъ.
„ 1946. „ „ „ Балигородъ, Ясеницкій Кипріянь.

Завѣдательства получили:

- Ч. 1384. Пр. Барновскій Захарія, парохіи Гладышѣвъ, деканата Бѣцкого.
„ 1426. „ Пержило Григорій, парохіи Сушиця вел. деканата Старосольского.
„ 1427. „ Хилякъ Антоній, парохіи Ростайне, деканата Дукляньского.
„ 1810. „ Петрыкъ Стефанъ, парохіи Дубецко, деканата Бирчаньского.
„ 1946. „ Чайковскій Володимиръ, парохіи Загочевье, деканата Балигородского.

Ч. 1805. Пр. Давидовичъ Брониславъ перемѣщенъ изъ сотрудничества въ Оленицяхъ на сотрудничество въ Курьлѣвцѣ деканата Канчуцкого.

Ч. 1412. Выс. ц. к. Намѣстничество розпорядженьемъ зъ дня 4. Марціа 1891 Ч. 11583 продолжило дотацію для сопомощника въ Сяноцѣ на дальшій одень рѣкъ т. е. отъ 6. Лютого 1891 до 5. Лютого 1892.

Ч. 1721. Преч. Кокотайло Василій, парохъ въ Колоднѣ именованъ сталъ школьно-ординаріятскимъ комисаремъ до надзору науки богочестія въ школахъ народныхъ дек. Куликѣвского и Орд. отпоручникомъ до ц. к. окружной Радѣ школьной въ Жолкви, на мѣстце уступившаго отъ того обовязку Преч. Іосифа Брылиньского пароха въ Жолтанцяхъ.

Жертвы.

Ч. 1586. Преч. урядъ деканальній Бѣцкій донѣсъ, що за стараньемъ си мѣстцевого пароха въ Маластовѣ Преч. Іосифа Менциньского зложити на мѣстцеву церковь слѣдующіи датки: Б. и. Щастній Рогойскій ц. к. маюръ въ отставцѣ 50 зл. П. Т. Скроховскій и Пюцкій б. презесы Радѣ повѣстовои въ Горлицяхъ по 25 зл. на украшенье иконостаса. Бл. Госпожа Іосифина Шимоновичъ зъ Сеньковой 50 зл. на звѣнь. Ч. Максимъ Баюсъ зъ Америки 36 зл. Ч. Иванъ Ревакъ зъ Америки 15 зл. на позолоченье лѣхтарѣвъ а на крестъ 16 зл. Вышедшіи до Америки прислали на дочерну церковь въ Пантной 135 зл. Ч. Юліанъ Лешакъ справилъ для додерно и церкви въ Рѣницѣ 2 горугви за 16 зл. Ч. Трофимъ Тыра, свѣчникъ за 25 зл. Ч. Михаилъ Курнякъ съ женою Анною крестъ за 30 зл.

Ч. 1512. Преч. урядъ Угнѣвскій донѣсъ що Ч. Василій и Кеся Ключковскій въ Рѣницѣ справили для мѣстцевой церкви паукъ за 100 зл. Ч. Прокошъ Яремчукъ и Ирина Ярема зъ Салашъ, евангеліе за 100 зл. за що получили грамоту прохвальну съ Архіерейскимъ благословеніемъ. Дальше справили для дочерной церкви въ Салашахъ: Ч. Романъ Ролько, Василій Голоско и Теодоръ Вольный з хоругви за 70 зл. Ч. Марія Кѣсъ дѣвница зъ Мостѣвъ великихъ для церкви тамже два стихары за 25 зл. Чест. парохіине зъ Остобужа зъ мѣстц. Вороновъ зложили на покрытие церкви бляхою, поставленье новой закрестіи и закупно звонѣвъ суму

931 зл. до чого найбільше причинилися Ч. Іоаннъ Повчукъ господаръ зъ Остобужа и Ч. Тарасъ Чайка господаръ и войтъ зъ Воронова.

Ч. 1683 Преч. урядъ дек. Канчужкій донѣсь, що парохіянє зъ Кречовичь справили для мѣтцевої церкви изъ складокъ: плащенницю за 90 зл. Божій грѣбъ за 25 зл. и обручъ на тетраподъ за 10 зл. за що получили грамоту похвальну съ Архіерейскимъ благословеніємъ.

Ч. 1927. Преч. урядъ дек. Комарнянскій донѣсь, що Ч. Николай Шепитка господаръ въ Шоломиничахъ справивъ для мѣтцевої церкви образъ Покрова Пр. Богородицы за 36 зл. и звѣнки за 6 зл.

Всѣмъ тымъ новышнимъ добродѣямъ удѣляє Еп. Консисторія похвалу и узнаніє.

Некрологія.

Преч. Іоаннъ Павловскій парохъ въ Башки	упок. 16 Сѣчня.
" Андрей Правецкій " " Островѣ	" 25 Сѣчня.
" Даніилъ Манастирскій " " Сѣлци	" 13 Лютого
" Андрей Скородинскій " " Сушицѣ вел.	" 8 Марця.
" Кароль Мудракъ " " Зворѣ	" 13 Марця.

Ихъ души поручають ся молитвамъ Преч. Клира.

Справы вдовичого Института.

Вдовичо-сирот. Институтъ Еп. Перем. получилъ датки, котріи Упр. Комисія пѣдъ Ч. 233. изъ 1891. г. симъ квитує.

1) Ч. 7. Посредствомъ Дек. Ярославского прислали:

1. Пр. В. Романовскій за 1890 7 зл. — кр.	5. Пр. Алек. Хтьей за р. 1890 7 зл. — кр.
2. " Е. Гриневецкій " " 8 " 70 "	6. " С. Черлючакевичъ " 12 " — "
3. " Ан. Барновичъ " " 7 " — "	
4. " Игн. Вахнянинъ " " 7 " — "	Всего 50 зл. 60 кр.
" 1883 1 " 90 "	

2) Ч. 8. Пр. Вас. Курылло зъ Мацины до коренного фонда 20 зл.

3) " 9. " " " при поставленю на Мацину жертву 20 зл.

4) " 10. " Дим. Хилякъ до коренного фонда 60 зл.

5) " 11. " Георг. Вербицкій до коренного фонда 60 зл.

6) " 12. " Іоаннъ Демянчикъ до коренного фонда 60 зл.

7) " 13. " Левъ Полошиновичъ до коренного фонда 100 зл.

8) " 14. " Мих. Гичко до корен. фонда 60 зл.

9) " 15. " Іосифъ Скобельскій до кор. фонда 60 зл.

10) " 16. " Ром. Прислопскій до кор. фонда 60 зл.

- 11) Ч. 17. Пр. Мих. Ортынскій до кор. фонда 60 зл.
- 12) " 18. " Ник. Билинскій до кор. фонда 60 зл.
- 13) " 19. " Мих. Шумило за р. 1890 1 зл. 75 кр.
- 14) " 20. " Іоаннъ Кобрынъ до коренного фонда 20 зл.
- 15) " 21. " Волод. Гукевичъ до коренного фонда 100 зл.
- 16) " 22. " Константинъ Павловскій за р. 1890 7 зл.

17) " 23. " Посредствомъ Дек. Любачѣвского прислали:

1. Пр. Але. Сембратовичъ за 1890 7 зл.	9. Пр. Теоф. Гарасовскій за 1890 7 зл.
2. " Григ. Пѣрожинскій " " 7 "	10. " Іос. Додошицкій " " 7 "
3. " Іоаннъ Яблоновскій " " 7 "	11. " Іосифъ Губицкій " " 7 "
4. " Іоаннъ Подыпецкій " " 10 "	12. " Іоан. Рыбачевскій " " 7 "
5. " Іоаннъ Даниловъ " " 12 "	13. " Сев. Метеля " " 7 "
6. " Іоаннъ Павловскій " " 12 "	14. " Л. Саноцкій за 1889 и 1890 14 "
7. " Теофилъ Скобельскій " " 7 "	
8. " Теоф. Лытошинскій " " 7 "	
	Всего 118 зл.

18) Ч. 24. Пр. Ник. Крайчикъ до коренного фонда 60 зл.

16) " 25. " Посредствомъ Дек. Бирчаньского прислали:

1. Свѣц. Вас. Метикъ за р. 1890 7 зл.
 2. " В. Калужницкій " " 7 "
- Всего 14 зл.

20) Ч. 32. Посредствомъ Дек. Саноцкого прислали:

1. Пр. Алек. Зубрицкій за 1890 7 зл.	10. Пр. Іоан. Крыницкій за 1890 7 зл.
2. " Дим. Венгриновичъ " " 7 "	11. " Дим. Кущерябъ " " 12 "
3. " Вик. Саламонъ " " 12 "	12. " Вас. Чемарникъ " " 12 "
4. " Андрей Нухиръ " " 7 "	13. " Волод. Полянскій " " 7 "
5. " Іоаннъ Марковъ " " 7 "	14. " Левъ Сембратовичъ " " 7 "
6. " Волод. Бачинскій " " 7 "	15. " Мих. Попель " " 7 "
7. " Ник. Ивановскій " " 7 "	16. " Петро Дуркотъ " " 7 "
8. " Ант. Лавровскій " " 7 "	17. " Іон. Костанкевичъ " " 7 "
9. " Іоаннъ Гамерскій " " 7 "	
	Всего 134 зл.

21) Ч. 33. Посредствомъ Дек. Жукотынського прислали:

1. Пр. Теоф. Турчмановичъ за 1890 7 зл.	10. Пр. Мих. Флюнтъ за 1890 7 зл. — кр.
2. " Онуф. Ганкевичъ " " 12 "	11. " М. Зубрицкій " " 7 " — "
3. " Вас. Фидыкъ " " 7 "	12. " Левъ Бѣрецкій " " 7 " — "
4. " Алоїз. Полянскій " " 7 "	13. " Іоан. Гмитрасевичъ " " 7 " — "
5. " Кор. Яворскій " " 7 "	14. " І. Господаревскій " " 7 " — "
6. " Макс. Калининъ " " 7 "	15. " І. Лебедовичъ " " 5 " 25 "
7. " Іос. Гамерскій " " 7 "	16. " Ем. Меншинскій " " 5 " 25 "
8. " Теодоръ Борысъ " " 7 "	17. " Марк. Растваецкій " " 7 " 87 "
9. " Ілія Присташъ " " 7 "	
	Всего 121 зл. 37 кр.

22) Ч. 34. Посредствомъ Дек. Устрицкого прислали:

1. Пр. Іеронимъ Куновскій за 1890 7 зл.	6. Пр. Вас. Бачинскій за 1890 12 зл.
2. " Теодоръ Козакъ " " 7 "	7. " Евг. Витошинскій " " 7 "
3. " Алекс. Чайковскій " " 7 "	8. " Теод. Карнякъ " " 7 "
4. " Григор. Макарь " " 7 "	9. " Стеф. Козѣй " " 7 "
5. " Вас. Яремкевичъ " " 7 "	
	Всего 68 зл.

23) Ч. 35. Посредствомъ Дек. Бѣцкого прислали:

1. Пр. Волод. Хиликъ за р. 1890	7 зл.	Пр. І. Менцинскій за 1889	12 зл. — кр.
2. " Іоаннъ Русиниъ " "	7 "	" " " " 1888	12 " — "
3. " Іоаннъ Лѣтинскій " "	7 "	" " " " 1886	6 " — "
4. " Петро Цанинскій " "	7 "	12. " К. Константиновичъ	
5. " Захарія Барновскій " "	10 "	за р. 1890	10 " — "
6. " Діон. Добрянскій " "	7 "	13. " К. Конистянскій " "	7 " 75 "
7. " Юст. Константиновичъ " "	7 "	14. " Мих. Вербицкій " "	10 " — "
8. " Ант. Дяховскій " "	12 "	15. " Іос. Юрчакевичъ " "	7 " — "
9. " Дан. Пирогъ " "	7 "	16. " Ем. Венгриновичъ " "	7 " — "
10. " Вас. Курялло " "	7 "	17. " Ант. Хиликъ " "	7 " — "
11. " Іос. Менцинскій " "	12 "		
		Всего	168 зл. 75 кр.

24) Ч. 54. Посредствомъ Дек. Белзкого прислали:

1. Пр. Плят. Паславскій за 1890	7 зл.	6. Пр. Василь Чернецкій за 1890	7 зл.
2. " Орестъ Чеховиъ " "	7 "	7. " Кор. Санкъ " "	7 "
3. " Мих. Новосядловскій " "	12 "	8. " Мат. Дмоховскій " "	12 "
4. " Кир. Сѣлецкій " "	7 "		
5. " Алексе. Брунечъ " "	7 "	Всего	66 зл.

25) Ч. 55. Посредствомъ Дек. Комарнянского прислали:

1. Пр. П. Кмицкевичъ 1889	9 зл. 50 кр.	9. Пр. І. Лавровскій 1890	12 зл. — кр.
2. " Кел. Кульчицкій " "	12 " 60 "	10. " Іос. Гумецкій " "	7 " — "
3. " Корн. Гнатишакъ " "	7 " 35 "	11. " Мл. Каламунецкій " "	7 " — "
4. " Левъ Лазуркевичъ 1890	7 " — "	12. " Людв. Заградникъ " "	7 " — "
5. " Іоаннъ Крыницкій " "	7 " — "	13. " Вас. Мацюракъ " "	7 " — "
6. " Левъ Волянскій " "	12 " — "	14. " Іоаннъ Сорока " "	7 " — "
7. " Лука Туринскій " "	7 " — "	15. Стеф. Киричинскій " "	7 " — "
8. " Леонт. Манастирскій " "	7 " — "		
		Всего	123 зл. 45 кр.

26) Ч. 56. Посредствомъ Дек. Короснянского прислали:

1. Пр. Левъ Мѣйскій за р. 1890	12 зл.	6. Пр. Евст. Целехъ за 1890	7 зл. — кр.
2. " Теод. Мерена " "	7 "	% проволоки отъ	
3. " Андр. Прухницькій " "	7 "	уплаты 40 зл.	5 " 77 "
4. " Филем. Кисѣльовскій " "	7 "		
5. " А. Прислонскій " "	7 "	Всего	52 зл. 77 кр.

27) Ч. 57. Свящ. А. Габла при поставленіи на Коросно жертву 20 зл.

28) " 58. " Пиліріонъ Гмитрыкъ за р. 1890 7 зл.

29) Ч. 60. Посредствомъ Дек. Ольховецкого прислали:

1. Пр. Іоаннъ Салацкій за 1890	12 зл.	4. Пр. Кар. Левицкій за р. 1890	7 зл.
2. " Осиф. Калужняцкій " "	7 "	5. " Волод. Хомицкій " "	7 "
3. " Сев. Турчмановиъ " "	7 "		
		Всего	40 зл.

30) Ч. 61. Посредствомъ Дек. Сокальського прислали:

1. Пр. Ем. Крыницкій за р. 1890	7 зл.	9. Пр. Титъ Ковальскій за 1890	7 зл.
2. " Ем. Яремкевичъ " "	12 "	10. " Іос. Яюсъ " "	12 "
3. " Лука Яремкевичъ " "	7 "	11. " Ем. Левицкій " "	12 "
4. " Мих. Фолієсъ " "	12 "	12. " Адр. Леонтовичъ " "	7 "
5. " Мих. Миколаевичъ " "	7 "	13. " Яковъ Корчинскій " "	7 "
6. " Ник. Роздѣльскій " "	12 "	14. " Мар. Кишакевичъ " "	12 "
7. " Ем. Константиновичъ " "	7 "	15. " Стеф. Онышкевичъ " "	7 "
8. " Петро Погорельцкій " "	7 "		
		Всего	135 зл.

31) Ч. 65. Посредствомъ Дек. Самборского прислали:

1. Пр. Іоан. Мельникъ 1890	7 зл. — кр.	6. Пр. Іоан. Татомиръ 1890	7 зл. — кр.
2. „ Ник. Боберскій „	7 „ — „	7. „ Ант. Березинскій „	12 „ — „
3. „ Дим. Ортывскій „	9 „ 50 „	8. „ Сильв. Баранецкій „	7 „ — „
4. „ Левъ Козаневичъ „	7 „ — „	9. „ Францъ Рабѣй „	7 „ — „
5. „ Алекс. Нестеровичъ „	12 „ — „	Всего 75 зл. 50 кр.	

32) Ч. 66. Посредствомъ Дек. Судовошненського прислали:

1. Впр. Іоан. Войтовичъ за 1890	7 зл.	7. Пр. Миронъ Литинскій за 1890	7 зл.
2. Прч. Іоаннъ Голодынскій „	12 „	8. „ Кир. Насѣчинскій „	7 „
3. Пр. Алекс. Гукевичъ „	7 „	9. „ Теодоръ Савула „	7 „
4. „ Юл. Кульматыцкій „	7 „	10. „ Андрей Телепъ „	7 „
5. „ Григорій Левъ „	7 „	11. „ Алекс. Гукевичъ „	1889 2 „
6. „ Волод. Лысякъ „	7 „	Всего 77 зл.	

33) Спростоване до Ч. IV. 1891 р. Вѣстника епархіального:

До Ч. 445. 5. Свящ. Іоаннъ Негребескій за рѣкъ 1879	4 зл. 47 кр.
„ „ „ 6% проволоки	2 „ 64 „
„ „ „ за р. 1880	2 „ 89 „
6. „ Тома Шумило за р. 1890	7 „ — „

Отъ Упр. Комисіи вдов. сир. Института

М. Копко
касиръ.

В. Кондрацкій
секретаръ

М. Подолинскій
Предсѣдатель.

Константинъ Чеховичъ
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1891.

Выдано 15. Червця

Ч. VI.

Ч. 30.

Ч. 152/орд.

Подается до вѣдомости Всеч. Священства енцикліку св. Отца :

De conditione
opificum.

VENERABILIBUS FRATRIBUS PATRIARCHIS PRIMATIBUS ARCHIEPISCOPIS ET EPISCOPIS UNIVERSIS
CATHOLICI ORBIS GRATIAM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTIBUS.

LEO PP. XIII.

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

Rerum novarum semel excitatâ cupidine, quae diu quidem commovet civitates, illud erat consecuturum ut commutationum studia a rationibus politicis in oeconomicarum cognatum genus aliquando defluerent. — Revera nova industriae incrementa novisque euntes itineribus artes: mutatae dominorum et mercenariorum rationes mutuae: divitiarum in exiguo numero affluentia, in multitudine inopia: opificum cum de se confidentia maior, tum inter se necessitudo coniunctior, praeterea versi in deteriora mores, effecere, ut certamen erumperet. In quo quanta rerum momenta vertantur, ex hoc apparet, quod animos habet acri expectatione suspensos: idemque ingenia exercet doctorum, concilia prudentum, conciones populi, legumlatorum iudicium, consilia principum, ut iam causa nulla reperiatur tanta, quae teneat hominum studia vehementius. — Itaque, proposita Nobis Ecclesiae causâ et salute communi, quod alias consuevimus, Venerabiles Fratres, datis ad vos Litteris de imperio politico, de libertate humana, de civitatum constitutione christiana,

aliisque non dissimili genere quae ad refutandas opinionum fallacias oportuna videbantur, idem nunc faciendum *de conditione opificum* iisdem de causis duximus. Genus hoc argumenti non semel iam per occasionem attigimus: in his tamen litteris totam data opera tractare quaestionem apostolici muneris conscientia monet, ut principia emineant, quorum ope, uti veritas atque aequitas postulant, dimicatio dirimatur. Causa est ad expediendum difficilis, nec vacua periculo. Arduum siquidem metiri iura et officia, quibus locupletes et proletarios, eos qui rem, et eos qui operam conferant, inter se oportet contineri. Periculosa vero contentio, quippe quae ab hominibus turbulentis et callidis ad pervertendum iudicium veri concitandamque seditiose multitudinem passim detorquetur. Utcumque sit, plane videmus, quod consentiunt universi, infimae sortis hominibus celeriter esse atque opportune consulendum, cum pars maxima in misera calamitosaque fortuna indigne versentur. Nam veteribus artificum collegiis superiore saeculo deletis, nulloque in eorum locum suffecto praesidio, cum ipsa instituta legesque publicae avitam religionem exuissent, sensim factum est ut opifices inhumanitati dominorum effrenataeque competitorum cupiditati solitarios atque indefensos tempus tradiderit. — Malum auxit usura vorax, quae non semel Ecclesiae iudicio damnata, tamen ab hominibus avidis et quaestuosis per aliam speciem exercetur eadem: huc accedunt et conductio operum et rerum omnium commercia fere in paucorum redacta potestatem, ita ut opulenti ac praedivites perpauci prope servile iugum infinitae proletariorum multitudini imposuerint.

Ad huius sanationem mali *Socialistae* quidem, sollicitata egentium in locupletes invidia, evertere privatas bonorum possessiones contendunt oportere, earumque loco communia universis singulorum bona facere, procurantibus viris qui aut municipio praesint, aut totam rempublicam gerant. Eiusmodi translatione bonorum a privatis ad commune, mederi se posse praesenti malo arbitrantur, res et commoda inter cives aequabiliter partiendo. Sed est adeo eorum ratio ad contentionem dirimendam inepta, ut ipsum opificum genus afficiat incommodo: eademque praeterea est valde iniusta, quia vim possessoribus legitimis affert, pervertit officia reipublicae, penitusque miscet civitates.

Sane, quod facile est pervidere, ipsius operae, quam suscipiunt qui in arte aliqua quaestuosa versantur, haec per se causa est, atque hic finis quo proxime spectat artifex, rem sibi quaerere privatoque iure possidere uti suam ac propriam. Is enim si vires, si industriam suam alteri commodat, hanc ob causam commodat ut res adipiscatur ad victum cultumque necessarias: ideoque ex opera data ius verum perfectumque sibi quaerit non modo exigendae mercedis, sed et collocandae uti velit. Ergo si tenuitate sumptuum quicquam ipse comparsit, fructumque parsimoniae suae, quo tutior esse custodia possit, in praedio collocavit, profecto praedium istiusmodi nihil est aliud, quam merces ipsa aliam induta speciem: proptereaque coemptus sic opifici fundus tam est in eius potestate futurus, quam parta labore merces. Sed in hoc plane, ut facile intelligitur, rerum dominium vel moventium vel solidarum consistit. In eo igitur quod bona privatorum transferre *Socialistae* ad commune nituntur, omnium mercenariorum faciunt conditionem deteriore, quippe quos, collocandae mercedis libertate sublata, hoc ipso augendae rei familiaris utilitatumque sibi comparandarum spe et facultate despoliant.

Verum, quod maius est, remedium proponunt cum iustitia aperte pugnans, quia possidere res privatim ut suas, ius est homini a natura datum. — Revera hac etiam in re maxime inter hominem et genus interest animantium ceterarum. Non

enim se ipsae regunt belluae, sed reguntur gubernanturque duplici naturae instinctu qui tum custodiunt exporrectam in eis facultatem agendi, viresque opportune evolvunt, tum etiam singulos earum motus exsuscitant iidem et determinant. Altero instinctu ad se vitamque tuendam, altero ad conservationem generis ducuntur sui. Utrumque vero commode assequuntur earum rerum usu quae adsunt, quaeque praesentes sunt: nec sane progredi longius possent, quia solo sensu moventur rebusque singularibus sensu perceptis. — Longe alia hominis natura. Inest in eo tota simul ac perfecta vis naturae animantis, ideoque tributum ex hac parte homini est, certe non minus quam generi animantium omni, ut rerum corporearum fruatur bonis. Sed natura animans quantumvis cumulate possessa, tantum abest ut naturam circumscribat humanam, ut multo sit humanâ naturâ inferior, et ad parendum huic obediendumque uata. Quod eminet atque excellit in nobis, quod homini tribuit ut homo sit, et a belluis differat genere toto, mens seu ratio est. Et ob hanc causam quod solum hoc animal est rationis particeps, bona homini tribuere necesse est non utenda solum, quod est omnium animantium commune, sed stabili perpetuoque iure possidenda, neque ea dumtaxat quae usu consumuntur, sed etiam quae, nobis utentibus, permanent.

Quod magis etiam apparet, si hominum in se natura altius spectetur. — Homo enim cum innumerabilia ratione comprehendat, rebusque praesentibus adiungat atque annectat futuras, cumque actionum suarum sit ipse dominus, propterea sub lege aeterna, sub potestate omnia providentissime gubernantis Dei, se ipse gubernat providentia consilii sui: quamobrem in eius est potestate res eligere quas ad consulendum sibi non modo in praesens, sed etiam in reliquum tempus, maxime iudicet idoneas. Ex quo consequitur, ut in homine esse non modo terrenorum fructuum, sed ipsius terrae dominatum oporteat, quia e terrae fetu sibi res suppetitari videt ad futurum tempus necessarias. Habent cuiusque hominis necessitates velut perpetuos redditus, ita ut hodie expletae, in crastinum nova imperent. Igitur rem quamdam debet homini natura dedisse stabilem perpetuoque mansuram, unde perennitas subsidii expectari posset. Atqui istiusmodi perennitatem nula res praestare, nisi cum ubertatibus suis terra, potest.

Neque est, cur providentia introducatur reipublicae: est enim homo, quam respublica, senior: quocirca ius ille suum ad vitam corpusque tuendum habere naturâ ante debuit quam civitas ulla coisset. — Quod vero terram Deus universo generi hominum utendam, fruendam dederit, id quidem non potest ullo pacto privatis possessionibus obesse. Deus enim generi hominum donavisse terram in commune dicitur, non quod eius promiscuum apud omnes dominatum voluerit, sed quia partem nullam cuique assignavit possidendam, industriae hominum institutisque populorum permissâ privatarum possessionum descriptione. — Ceterum utcumque inter privatos distributa, inservire communi omnium utilitati terra non cessat, quoniam nemo est mortalium, quin alatur eo, quod agri efferunt. Qui re carent, supplent operâ: ita ut vere affirmari possit, universam comparandi victus cultusque rationem in labore consistere, quem quis vel in fundo insumat suo, vel in arte aliqua operosa, cuius merces tandem non aliunde, quam a multiplici terrae fetu ducitur, cum eoque permutatur.

Qua ex re rursus efficitur, privatas possessiones plane esse secundum naturam. Res enim eas, quae ad conservandam vitam maximeque ad perficiendam requiruntur, terra quidem cum magna largitate fundit, sed fundere ex se sine ho-

minum cultu et curatione non posset. Iamvero cum in parandis naturae bonis industriam mentis viresque corporis homo insumat, hoc ipso applicat ad sese eam naturae corporeae partem, quam ipse percoluit, in qua velut formam quamdam personae suae impressam reliquit; ut omnino rectum esse oporteat, eam partem ab eo possideri uti suam, nec ullo modo jus ipsius violare cuiquam licere.

Horum tam perspicua vis est argumentorum, ut mirabile videatur, dissentire quosdam exoletarum opinionum restitutores: qui usum quidem soli, variosque praediorum fructus homini privato concedunt: at possideri ab eo ut domino vel solum, in quo aedificavit, vel praedium quod excoluit, plane ius esse negant. Quod cum negant, fraudatum iri partis suo labore rebus hominem, non vident. Ager quippe cultoris manu atque arte subactus habitum longe mutat: e silvestri frugifer, ex infecundo ferax efficitur. Quibus autem rebus est melior factus, illae sic solo inhaerent miscenturque penitus, ut maximam partem nullo pacto sint separabiles a solo. Atqui id quemquam potiri illoque perfrui, in quo alius desudavit, utrumne iustitia patiatur? Quo modo effectae res causam sequuntur a qua effectae sunt, sic operae fructum ad eos ipsos qui operam dederint, rectum est pertinere. Merito igitur universitas generis humani, dissentientibus paucorum opinionibus nihil admodum mora, studioseque naturam intuens, in ipsius lege naturae fundamentum reperit partitionis bonorum, possessionesque privatas, ut quae cum hominum natura pacatoque et tranquillo convictu maxime congruant, omnium saeculorum usu consecravit. — Leges autem civiles, quae, cum iustae sunt, virtutem suam ab ipsa naturali lege ducunt, id ius, de quo loquimur, confirmant ac vi etiam athibenda tuentur. — Idem divinarum legum sanxit auctoritas, quae vel appetere alienum gravissime vetant. *Non concupisces uxorem proximi tui: non domum, non agrum, non ancillam, non bovem, non asinum, et universa quae illius sunt.*¹⁾

Iura vero istiusmodi, quae in hominibus insunt singulis, multo validiora intelliguntur esse si cum officiis hominum in convictu domestico apta et connexa spectentur. — In deligendo genere vitae non est dubium, quin in potestate sit arbitrioque singulorum alterutrum malle, aut Iesu Christi sectari de virginitate consilium, aut maritali se vincolo obligare. Ius coniugii naturale ac primigenum homini adimere, causamve nuptiarum praecipuam, Dei auctoritate initio constitutam, quoquo modo circumscribere lex hominum nulla potest. *Crescite et multiplicamini.*²⁾ En igitur familia, seu societas domestica, perparva illa quidem, sed vera societas, eademque omni civitate antiquior; cui propterea sua quaedam iura officiaque esse necesse est, quae minime pendeant a republica. Quod igitur demonstravimus, ius domini personis singularibus naturam tributum, id transferri in hominem, qua caput est familiae, oportet: immo tanto ius est illud validius, quanto persona humana in convictu domestico plura complectitur. Sanctissima naturae lex est, ut victu omnique cultu paterfamilias tueatur, quos ipse procrearit: idemque illuc a natura ipsa deducitur, ut velit liberis suis, quippe qui paternam referunt et quodam modo producant personam, anquirere et parare, unde se honeste possint in ancipiti vitae cursu a misera fortuna defendere. Id vero efficere non alia ratione potest, nisi fructuosarum, possessione rerum, quas ad liberos hereditate transmittat. — Quemadmodum civitas, eodem modo familia, ut memoravimus, veri nominis societas est, quae potestate

¹⁾ Deut. v. 21. ²⁾ Gen. I. 28.

propria, hoc est paterna, regitur. Quamobrem, servatis utique finibus quos proxima eius causa praescripserit, in deligendis adhibendisque rebus incolumitati ac iustae libertati suae necessariis, familia quidem paria saltem cum societate civili iura obtinet. Paria saltem diximus, quia cum convictus domesticus et cogitatione sit et re prior, quam civilis coniunctio, priora quoque esse magisque naturalia iura eius officiaque consequitur. Quod si cives, si familiae, convictus humani societatisque participes factae, pro adiumento offensionem, pro tutela deminutionem iuris sui in republica reperirent, fastidienda citius, quam optanda societas esset.

Velle igitur ut pervadat civile imperium arbitrato suo usque ad intima domorum, magnus ac perniciosus est error. — Certe si qua forte familia in summa rerum difficultate consilii inopia versetur, ut inde se ipsa expedire nullo pacto possit, rectum est subveniri publice rebus extremis: sunt enim familiae singulae pars quaedam civitatis. Ac pari modo sicubi intra domesticos parietes gravis extiterit perturbatio iurium mutuorum, suum cuique ius potestas publica vindicatio: neque enim hoc est ad se rapere iura civium, sed munire atque firmare iustam debitamque tutelam. Hic tamen consistant necesse est, qui praesint rebus publicis: hos excedere fines natura non patitur. Patria potestas est eiusmodi, ut nec extinguatur: neque absorberi a republica possit, quia idem et commune habet cum ipsa hominum vita principium. *Filii sunt aliquid patris*, et velut paternae amplificatio quaedam personae: proprieque loqui si volumus, non ipsi per se, sed per communitatem domesticam, in qua generati sunt, civilem ineunt ac participant societatem. Atque hac ipsa de causa, quod filii sunt *naturaliter aliquid patris.... antequam usum liberi arbitrii habeant, continentur sub parentum cura*.¹⁾ Quod igitur *Socialistae*, posthabita providentia parentum, introducunt providentiam reipublicae, faciunt *contra iustitiam naturalem*, ac domorum compaginem dissolvunt.

Ac praeter iniustitiam, nimis etiam apparet qualis esset omnium ordinum commutatio perturbatioque, quam dura et odiosa servitus civium consecutura. Aditus ad invidentiam mutuam, ad obtrectationes et discordias patefieret: ademptis ingenio singulorum sollertiaeque stimulis, ipsi divitiarum fontes necessario exarescerent: eaque, quam fingunt cogitatione, aequabilitas, aliud revera non esset nisi omnium hominum aequae misera atque ignobilis, nullo discrimine, conditio. — Ex quibus omnibus perspicitur, illud *Socialismi* placitum de possessionibus in commune redigendis omnino repudiari oportere, quia iis ipsis, quibus est opitulandum, nocet; naturalibus singulorum iuribus repugnat, officia reipublicae tranquillitatemque communem perturbat. Maneat ergo, cum plebi sublevatio quaeritur, hoc in primis haberi fundamenti instar oportere, privatas possessiones inviolate servandas. Quo posito, remedium, quod exquiritur, unde petendum sit, explicabimus.

Confidenter ad argumentum aggredimur ac plane iure Nostro, propterea quod causa agitur ea, cuius exitus probabilis quidem nullus, nisi advocata religione Ecclesiaeque, reperietur. Cum vero et religionis custodia et earum rerum, quae in Ecclesiae potestate sunt, penes Nos potissimum dispensatio sit, neglexisse officium taciturnitate videremur. — Profecto aliorum quoque operam et contentionem tanta haec causa desiderat: principum reipublicae intelligimus, dominorum ac locupletium, denique ipsorum, pro quibus contentio est, proletariorum: illud tamen sine dubita-

¹⁾ S. Thom. II-II. Quaest. X art. XII.

tione affirmamus, inania conata hominum futura, Ecclesiâ posthabitâ. Videlicet Ecclesia est, quae promittit ex Evangelio doctrinas, quarum virtute aut plane componi certamen potest. aut certe fieri, detracta asperitate, mollius: eademque est, quae non instruere mentem tantummodo, sed regere vitam et mores singulorum praeceptis suis contendit: quae statum ipsum proletariorum ad meliora promovet pluribus utilissime institutis: quae vult a quo expetit omnium ordinum consilia viresque in id consociari, ut opificum rationibus, quam commodissime potest, consulatur: ad eamque rem adhiberi leges ipsas auctoritatemque reipublicae, utique ratione ac modo, putat oportere.

Illud itaque statuatur primo loco, ferendam esse conditionem humanam: ima summis paria fieri in civili societate non posse. Agitant id quidem *Socialistae*: sed omnis est contra rerum naturam vana contentio. Sunt enim in hominibus maximae plurimaeque naturâ dissimilitudines: non omnium paria ingenia sunt, non solertia, non valetudo, non vires: quarum rerum necessarium discrimen sua sponte sequitur fortuna dispar. Idque plane ad usus cum privatorum tum communis accommodata; indiget enim varia ad res gerendas facultate diversisque muneribus vita communis; ad quae fungenda munera potissimum impelluntur homines differentiâ rei cuiusque familiaris. — Et ad corporis laborem quod attinet, in ipso *statu innocentiae* non iners omnino erat homo futurus: at vero quod ad animi delectationem tunc libere optavisset voluntas, idem postea in expiationem culpae subire non sine molestiae sensu coegit necessitas. *Maledicta terra in opere tuo: in laboribus comedes ex ea cunctis diebus vitae tuae.*¹⁾ — Similique modo finis acerbis reliquarum in terris nullus est futurus, quia mala peccati consecutaria aspera ad tolerandum sunt, dura, difficilia: eaque homini usque ad ultimum vitae comitari est necesse. Itaque pati et perpeti humanum est, et ut homines experiantur ac tentent omnia, istiusmodi incommoda evellere ab humano convictu penitus nulla vi, nulla arte poterunt. Siqui id se profiteantur posse, si miserae plebi vitam polliceantur omni dolore molestiaeque vacantem, et refertam quiete ac perpetuis voluptatibus, ne illi populo imponunt, fraudemque struunt, in mala aliquando erupturam maiora praesentibus. Optimum factu res humanas, ut se habent, ita contueri, simulque opportunum incommodis levamentum, uti diximus, aliunde petere.

Est illud in causa, de qua dicimus, capitale malum, opinione fingere alterum ordinem sua sponte infensum alteri, quasi locupletes et proletarios ad digladiandum inter se pertinaci duello natura comparaverit. Quod adeo a ratione abhorret et a veritate, ut contra verissimum sit, quo modo in corpore diversa inter se membra conveniunt, unde illud existit temperamentum habitudinis, quam symmetriam recte dixeris, eodem modo naturam in civitate praecepisse ut geminae illae classes congruant inter se concorditer, sibi que convenienter ad aequilibratam respondeant. Omnino altera alterius indiget: non res sine operâ, nec sine re potest opera consistere. Concordia gignit pulchritudinem rerum atque ordinem: contra ex perpetuitate certaminis oritur necesse est cum agresti immanitate confusio. Nunc vero ad dirimendum certamen, ipsasque eius radices amputandas, mira vis est institutorum christianorum, eaque multiplex. — Ac primum tota disciplina religionis, cuius est interpretes et custos Ecclesia, magnopere potest locupletes et proletarios

¹⁾ Gen. III, 17.

componere invicem et coniungere, scilicet utroque ordine ad officia mutua revocando, in primisque ad ea quae a iustitia ducuntur. Quibus ex officiis illa proletarium atque opificem attingunt; quod libere et cum aequitate pactum operae sit, id integre et fideliter reddere: non rei ullo modo nocere, non personam violare dominorum: in ipsis tuendis rationibus suis abstinere a vi, nec seditionem induere unquam: nec commisceri cum hominibus flagitiosis, immodicas spes et promissa ingentia artificiose iactantibus, quod fere habet poenitentiam inutilem et fortunarum ruinas consequentes. — Ista vero ad divites spectant ac dominos: non habendos mancipiorum loco opifices: vereri in eis aequum esse dignitatem personae, utique nobilitatam ab eo, character christianus qui dicitur. Quaestuosas artes, si naturae ratio, si christiana philosophia audiat, non pudori homini esse, sed decori, quia vitae sustentandae praebent honestam potestatem. Illud vere turpe et inhumanum, abuti hominibus pro rebus ad quaestum, nec facere eos pluris, quam quantum nervis polleant viribusque. Similiter praecipitur, religionis et bonorum animi haberi rationem in proletariis oportere. Quare dominorum partes esse, efficere ut idoneo temporis spatio pietati vacet opifex: non hominem dare obvium lenociniis corruptelarum illecebrisque peccandi: neque ullo pacto a cura domestica parsimoniaeque studio abducere. Item non plus imponere operis, quam vires ferre queant, nec id genus, quod cum aetate sexuque dissideat. In maximis autem officiis dominorum illud eminet, iusta unicuique praebere. Profecto ut mercedis statuatur ex aequitate modus, causae sunt considerandae plures: sed generatim locupletes atque heri meminerint, premere emolumenti sui causa indigentes ac miseros, alienaque ex inopia captare quaestum, non divina, non humana iura sinere. Fraudare vero quemquam mercede debita grande piaculum est, quod iras e caelo ultrices clamore devocat. *Ecce merces operariorum... quae fraudata est a vobis, clamat: et clamor eorum in aures Domini Sabaoth introivit.*¹⁾ Postremo religiose cavendum locupletibus ne proletariorum compendiis quicquam noceant nec vi, nec dolo, nec fenebribus artibus: idque eo vel magis quod non satis illi sunt contra iniurias atque impotentiam muniti, eorumque res, quo exilior, hoc sanctior habenda.

His obtemperatio legibus nonne posset vim causasque dissidii vel sola restinguere? — Sed Ecclesia tamen, Iesu Christo magistro et duce, persequitur maiora: videlicet perfectius quiddam praecipiendo, illuc spectat, ut alterum ordinem vicinitate proxima amicitiaque alteri coniungat. — Intelligere atque aestimare mortalia ex veritate non possumus, nisi dispexerit animus vitam alteram eamque immortalem: qua quidem dempta, continuo forma ac vera notio honesti interiret: immo tota haec rerum universitas in arcanum abiret nulli hominum investigationi pervium. Igitur, quod naturâ ipsa admonente didicimus, idem dogma est christianum, quo ratio et constitutio tota religionis tamquam fundamento principe nititur, cum ex hac vita excesserimus, tum vere nos esse victuros. Neque enim Deus hominem ad haec fragilia et caduca, sed ad caelestia atque aeterna generavit, terramque nobis ut exulandi locum, non ut sedem habitandi dedit. Divitiis ceterisque rebus, quae appellantur bona, affluas, careas, ad aeternam beatitudinem nihil interest: quemadmodum utare, id vero maxime interest. Acerbitates varias, quibus vita mortalis fere contextitur, Iesus Christus *copiosa redemptione* sua nequaquam sustulit, sed

¹⁾ Iac. V, 4.

in virtutum incitamenta, materiamque bene merendi traduxit: ita plane ut nemo mortalium queat praemia sempiterna capessere, nisi cruentis Iesu Christi vestigiis ingrediatur. *Si sustinebimur, et conregnabimus.*¹⁾ Laboribus ille et cruciatibus sponte susceptis, cruciatuum et laborum mirifice vim delenivit: nec solum exemplo, sed gratia sua perpetuaeque mercedis spe proposita, perpersionem dolorum effecit faciliorem: *id enim, quod in praesenti est momentaneum et leve tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in caelis.*²⁾

Itaque fortunati monentur, non vacuitatem doloris asferre, nec ad felicitatem aevi sempiterni quicquam prodesse divitias, sed potius obesse³⁾: terrori locupletibus esse debere Iesu Christi insuetas minas⁴⁾: rationem de usu fortunarum Deo iudici severissime aliquando reddendam. De ipsis opibus utendis excellens ac maximi momenti doctrina, est, quam si philosophia incohatam, at Ecclesia tradidit perfectam plane, eademque efficit ut non cognitione tantum, sed moribus teneatur. Cuius doctrinae in eo est fundamentum positum, quod iusta possessio pecuniarum a iusto pecuniarum usu distinguitur. Bona privatim possidere, quod paulo ante vidimus, ius est homini naturale: eoque uti iure, maxime in societate vitae, non fas modo est, sed plane necessarium. *Licetum est, quod homo propria possideat. Et est etiam necessarium ad humanam vitam.*⁵⁾ At vero si illud quaeratur, qualem esse usum bonorum necesse sit, Ecclesia quidem sine ulla dubitatione respondet: *quantum ad hoc, non debet homo habere res exteriores ut proprias, sed ut communes, ut scilicet de facili aliquis eas communicet in necessitate aliorum. Unde Apostolus dicit: divitibus huius saeculi praecepe..... facile tribuere, communicare.*⁶⁾ Nemo certe opitulari allis de eo iubetur quod ad usus pertineat cum suis tum suorum necessarios: immo nec tradere aliis quo idse egeat ad id servandum quod personae conveniat, quodque deceat: *nullus enim inconvenienter vivere debet.*⁷⁾ Sed ubi necessitati satis et decoro datum, officium est de eo quod superat gratificari indigentibus. *Quod superest, date elemosinam.*⁸⁾ Non iustitiae, excepto in rebus extremis, officia ista sunt, sed caritatis christianae, quam profecto lege agendo petere ius non est. Sed legibus iudiciisque hominum lex antecedit iudiciumque Christi Dei, qui multis modis suadet consuetudinem largiendi; *beatius est magis dare, quam accipere*⁹⁾: et collatam negatamve pauperibus beneficentiam perinde est ac sibi collatam negatamve iudicaturus. *Quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.*¹⁰⁾ Quarum rerum haec summa est; quicumque maiorem copiam bonorum Dei munere accepit, sive corporis et externa sint. sive animi. ob hanc causam accepisse, ut ad perfectionem sui pariterque, velut minister providentiae divinae, ad utilitates adhibeat ceterorum. *Habens ergo talentum, curet omnino ne taceat: habens rerum affluentiam, vigilet ne a misericordiae largitate torpescat: habens artem qua regitur, magnopere studeat ut usum atque utilitatem illius cum proximo partiatur.*¹¹⁾

Bonis autem fortunae qui careant, ii ab Ecclesia perdocentur, non probro haberi, Deo iudice, paupertatem nec eo pudendum, quod victus labore quaeratur. Idque confirmavit re et factu Christus Dominus, qui pro salute hominum egenus factus est, cum esset dives: ¹⁾ cumque esset filius Dei ac Deus ipsemet, videri tamen ac

¹⁾ II ad Tim. II, 12. ²⁾ II Cor. IV, 17. ³⁾ Matth. XIX, 23-24. ⁴⁾ Luc. VI, 24-25. ⁵⁾ II-II Quaest. LXVI. a. II. ⁶⁾ II-II Quaest. LV, a. II. ⁷⁾ II-II Quaest. XXXII, a. VI. ⁸⁾ Luc. XI. 41. ⁹⁾ Actor. XX, 35. ¹⁰⁾ Matth. XXV, 40. ¹¹⁾ S. Greg. Magn. in Evang. Hom. IX, n. 7. ¹²⁾ II. Corinth. VIII, 9.

putari fabri filius voluit: quin etiam magnam vitae partem in opere fabrilis consumere non recusavit. *Nonne hic est faber, filius Mariae?* ¹⁾ Huius divinitatem exempli intuentibus, ea facilius intelliguntur: veram hominis dignitatem atque excellentiam in moribus esse, hoc est in virtute, positam: virtutem vero commune mortalibus patrimonium, imis et summis divitibus et proletariis aequè parabile: nec aliud quippiam quam virtutes et merita, in quocumque reperiantur, mercedem beatitudinis aeternae sequuturam. Immo vero iu calamitosorum genus propensior Dei ipsius videtur voluntas: beatos enim Iesus Christus nuncupat pauperes: ²⁾ invitat peramanter ad se, solatii causa, quicumque in labore sint ac luctu: ³⁾ infimos et iniuria vexatos complectitur caritate praecipua. Quarum cognitione rerum facile in fortunatis deprimitur tumens animus, in aerumnosis demissus extollitur: alteri ad facilitatem, alteri ad modestiam flectuntur. Sic cupitum superbiae intervallum efficitur brevius, nec difficulter impetrabitur ut ordinis utriusque, iunctis amice dextris, copulentur voluntates.

Quos tamen, si christianis praeceptis paruerint, parum est amicitia, amor etiam fraternus inter se coniugabit. Sentient enim et intelligent, omnes plane homines a communi parente Deo procreatos: omnes ad eundem finem bonorum tendere, qui Deus est ipse, qui afficere beatitudine perfecta atque absoluta et homines et Angelos unus potest: singulos item pariter esse Iesu Christi beneficio redemptos et in dignitatem filiorum Dei vindicatos, ut plane necessitudine fraterna cum inter se tum etiam cum Christo Domino, *primogenito in multis fratribus*, contineantur. Item naturae bona, munera gratiae divinae pertinere communiter et promiscue ad genus hominum universum, nec quemquam, nisi indignum, bonorum caelestium fieri exheredem. *Si autem filii, et heredes: heredes quidem Dei, coheredes autem Christi.* ⁴⁾

Talis est forma officiorum ac iurium, quam christiana philosophia profectur. Nonne quieturum perbreve tempore certamen omne videatur, ubi illa in civili convictu valeret?

Denique nec satis habet Ecclesia viam inveniendae curationis ostendere, sed admovet sua manu medicinam. Nam tota in eo est ut ad disciplinam doc trinae suam excolat homines atque instituat. cuius doctrinae saluberrimos rivos Episcoporum et Cleri operâ, quam latissime potest, curat deducendos. Deinde pervadere in animos nititur flectereque voluntates, ut divinorum disciplina praeceptorum regi se gubernarique patiantur. Atque in hac parte, quae princeps est ac permagni momenti, quia summa utilitatum causaque tota in ipsa consistit, Ecclesia quidem una potest maxime. Quibus enim instrumentis ad permovendos animos utitur, ea sibi hanc ipsam ob causam tradita a Iesu Christo sunt, virtutemque habent divinitus insitam. Istiusmodi instrumenta sola sunt, quae cordis attingere penetrales sinus apte queant, hominemque adducere ut obedientem se praebeat officio, motus animi appetentis regat, Deum et proximos caritate diligat singulari ac summa, omniaque animose purrumpat, quae virtutis impediunt cursum. — Satis est in hoc genere exempla veterum paulisper cogitatione repetere. Res et facta commemoramus, quae dubitationem nullam habent: scilicet civilem hominum communitatem funditus esse institutis christianis renovatam: huiusce virtute renovationis ad meliora promotum genus humanum, immo revocatum ab interitu ad vitam, auctumque per-

¹⁾ Marc. VI, 3. ²⁾ Matth. V, 3: *Beati pauperes spiritu.* ³⁾ Matth. XI, 28: *Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos.* ⁴⁾ Rom. VIII, 17.

fectione tanta, ut nec extiterit ulla antea, nec sit in omnes consequentes aetate futura maior. Denique Iesum Christum horum esse beneficiorum principium eundem et finem: ut ab eo profecta, sic ad eum omnia referenda. Nimirum accepta Evangelii luce, cum incarnationis Verbi hominumque redemptionis grande mysterium or bis terrarum didicisset, vita Iesu Christi Dei et hominis pervasit civitates, eiusque fide et praeceptis et legibus totas imbuat. Quare si societati generis humani medendum est, revocatio vitae institutorumque christianorum sola medebitur. De societatibus enim dilabentibus illud rectissime praecipitur, revocari ad origines suas, cum restitui volunt, oportere. Haec enim omnium consociationum perfectio est, de eo laborare idque assequi cuius gratia institutae sunt: ita ut motus actusque sociales eadem causa pariat, quae peperit societatem. Quamobrem declinare ab instituto, corruptio est: ad institutum redire, sanatio. Verissimeque id quemadmodum de toto reipublicae corpore, eodem modo de illo ordine civium dicimus, qui vitam sustentant opere quae est longe maxima multitudo.

Nec tamem putandum, in colendis animis totas esse Ecclesiae curas ita defixas, ut ea negligat quae ad vitam pertinent mortalem ac terrenam. — De proletariis nominatim vult et contendit ut emergant e miserrimo statu fortunamque meliorem adipiscantur. Atque in id confert hoc ipso operam non mediocrem, quod vocat et instituit homines ad virtutem. Mores enim christiani, ubi servantur integri partem aliquam prosperitatis sua sponte pariunt rebus externis, quia conciliant principium ac fontem omnium bonorum Deum: coercent geminas vitae pestes, quae nimium saepe hominem efficiunt in ipsa opum abundantia miserum, rerum appetentiam nimiam et voluptatum sitim ¹⁾ contenti denique cultu victuque frugi, vectigal parsimonia supplent, procul a vitiis, quae non modo exiguas pecunias, sed maximas etiam copias exhauriunt, et lauta patrimonia dissipant. Sed praeterea, ut bene habeant proletarii, recta providet, instituendis fovendisque rebus, quas ad sublevandam eorum inopiam intelligat conducibiles. Quin in hoc etiam genere beneficiorum ita semper excelluit, ut ab ipsis inimicis praedicatione efferatur. Ea vis erat apud vetustissimos christianos caritatis mutuae, ut persaepesua se re privarent, opitulandi causâ, divitiores: quamobrem *neque... quisquam egens erat inter illos.* ²⁾ Diaconis, in id nominatim ordine instituto, datum ab Apostolis negotium, ut quotidianae beneficentiae exercerent munia: ac Paulus Apostolus, ctsi solitudine districtus omnium Ecclesiarum, nihilominus dare se in laboriosa itinera non dubitavit, quo ad tenuiores christianos stipem praesens afferret. Cuius generis pecunias, a christianis in unoquoque conventu ultro collatas, *deposita pietatis* nuncupat Tertullianus, quod scilicet *insumerentur egenis alendis humanisque, et meritis ac puellis re ac parentibus destitutis, in quo domesticis senibus, item naufragis* ³⁾ — Hinc sensim illud extitit patrimonium, quod religiosâ curâ tamquam rem familiarem indigentium Ecclesia custodivit. Immo vero subsidia miserae plebi, remissâ rogandi verecundiâ, comparavit. Nam et locupletium et indigentium communis parens, excitatâ ubique ad excellentem magnitudinem caritate, collegia condidit sodalium religiosorum, aliaque utiliter permulta instituit, quibus opem ferentibus, genus miseriarum prope nullum esset, quod solatio careret. Hodie quidem multi, quod eodem modo fecere olim ethnici, ad argu-

¹⁾ *Radix omnium malorum est cupiditas.* I Tim. VI, 10. ²⁾ Act. IV, 34. ³⁾ Apol. II XXXIX.

endam transgrediuntur Ecclesiam huius etiam tam egregiae caritatis: cuius in locum subrogare visum est constitutam legibus publicis beneficentiam. Sed quae christianam caritatem suppleant, totam se ad alienas porrigentem utilitates, artes humanae nullae reperientur. Ecclesiae solius est illa virtus, quia nisi a sacratissimo Iesu Christi corde ducitur, nulla est uspiam: vagatur autem a Christo longius, quicumque ab Ecclesia discesserit.

At vero non potest esse dubium quin, ad id quod est propositum, ea quoque, quae in hominum potestate sunt, adiumenta requirantur. Omnino omnes, ad quos causa pertinet, eodem intendant idemque laborrent pro rata parte necesse est. Quod habet quamdam cum moderatrice mundi providentia similitudinem: fere enim videmus rerum exitus a quibus causis pendent, ex earum omnium conspiratione procedere

Iamvero quota pars remedii a republica expectanda sit, praestat exquirere. Rem publicam hoc loco intelligimus non quali populus utitur unus vel alter, sed qualem et vult recta ratio naturae congruens, et probant divinae documenta sapientiae quae Nos ipsi nominatim in litteris Encyclicis de civitatum constitutione christiana explicavimus. Itaque per quos civitas regitur, primum conferre operam generatim atque universe debent totà ratione legum atque institutorum, scilicet efficiendo ut ex ipsa conformatione atque administratione reipublicae ultro prosperitas tam communis quam privatorum efflorescat. Id est enim civilis prudentiae munus, propriumque eorum, qui praesunt, officium. Nunc vero illa maxime efficiunt prosperas civitates morum probitas, recte atque ordine constitutae familiae, custodia religionis ac iustitiae, onerum publicorum cum moderata irrogatio, tum aequa partitio, incrementa artium et mercaturae, florens agrorum cultura, et si qua sunt alia generis eiusdem, quae quo maiore studio provehuntur, eo melius sunt victuri cives et beatius. — Harum igitur virtute rerum in potestate rectorum civitatis est, ut ceteris prodesse ordinibus, sic et proletariorum conditionem iuvare plurimum: idque iure suo optimo, neque ulla cum importunitatis suspitione: debet enim respublica ex lege muneris sui in commune consulere. Quo autem commodorum copia provenierit ex hac generali providentia maior, eo minus oportebit alias ad opificum salutem experiri vias.

Sed illud praeterea considerandum, quod rem altius attingit, unam civitatis esse rationem, communem summorum atque infimorum. Sunt nimirum proletarii pari iure cum locupletibus naturā cives, hoc est partes verae vitamque viventes, unde constat, interiectis familiis, corpus reipublicae: ut ne illud adiungatur in omni urbe eos esse numero longe maximo. Cum igitur illud sit perabsurdum, parti civium consulere, partem negligere, consequitur, in salute commodisque ordinis proletariorum tuendis curas debitas collocari publice oportere: ni fiat, violatum iri iustitiam, suum cuique tribuere praecipientem. Qua de re sapienter S. Thomas: *sicut pars et totum quodammodo sunt idem, ita id, quod est totius, quodammodo est partis* ¹⁾ Proinde in officiis non paucis neque levibus populo bene consulentium principum, illud in primis eminet, ut unumquemque civium ordinem aequabiliter tueantur, ea nimirum, quae *distributiva* appellatur, iustitia inviolate servanda.

Quamvis autem cives universos, nemine excepto, conferre aliquid in summam bonorum communium necesse sit, quorum aliqua pars virilis sponte recidit in

¹⁾ II-II Quaest. LYI, a 1 ad 2.

singulos tamen idem et ex aequo conferre nequaquam possunt. Qualescumque sint in imperii generibus vicissitudines, perpetua futura sunt ea in civium statu discrimina, sine quibus nec esse, nec cogitari societas ulla posset. Omnino necesse est quosdam reperiri, qui se reipublicae dedant, qui leges condant, qui ius dicant, denique quorum consilio atque auctoritate negotia urbana, res bellicae administrantur. Quorum virorum priores esse partes, eosque habendos in omni populo primarios, nemo non videt, propterea quod communi bono dant operam proxime atque excellenti ratione. Contra vero qui in arte aliqua exercentur, non eà, qua illi, ratione nec iisdem muneribus prosunt civitati: sed tamen plurimum et ipsi, quamquam minus directe, utilitati publicae inserviunt. Sane sociale bonum cum debeat esse eiusmodi, ut homines eius fiant adeptione meliores, est profecto in virtute praecipue collocandum. Nihilominus ad bene constitutam civitatem suppeditatio quoque pertinet bonorum corporis atque externorum, *quorum usus est necessarius ad actum virtutis.*¹⁾ Iam vero his pariendis bonis est proletariorum maxime efficax ac necessarius labor, sive in agris artem atque manum, sive in officinis exercent. Immo eorum in hoc genere vis est atque efficientia tanta, ut illud verissimum sit, non aliunde quam ex opificum labore gigni divitias civitatum. Iubet igitur aequitas, curam de proletario publice geri, ut ex eo, quod in communem affert utilitatem, percipiat ipse aliquid, ut tectus, ut vestitus, ut salvus vitam tolerare minus aegre possit. Unde consequitur, favendum rebus omnibus esse quae conditioni opificum quoquo modo videantur profuturae. Quae cura tantum abest ut noceat cuiquam, ut potius profutura sit universis, quia non esse omnibus modis eos miseros, a quibus tam necessaria bona proficiunt, prorsus interest reipublicae.

Non civem, ut diximus, non familiam absorberi a republica rectum est: suam utrique facultatem agendi cum libertate permittere aequum est, quantum incolumi bono communi et sine cuiusquam iniuria potest. Nihilominus eis, qui imperant, videndum ut communitatem eiusque partes tueantur. Communitatem quidem, quippe quam summae potestati conservandam natura commisit usque eo, ut publicae custodia salutis non modo suprema lex sed tota causa sit ratioque principatus. partes vero, quia procuracionem reipublicae non ad utilitatem eorum, quibus commissa est, sed ad eorum, qui commissi sunt, naturam pertinere, philosophia pariter et fides christiana consentiunt. Cumque imperandi facultas proficiscatur a Deo, eiusque sit communicatio quedam summi principatus, gerenda ad exemplar est potestatis divinae, non minus rebus singulis quam universis cura paterna consulentis. Si quid igitur detrimenti allatum sit aut impendeat rebus communibus, aut singulorum ordinum rationibus, quod sanari aut prohiberi alia ratione non possit, obviam iri auctoritate publica necesse est. — Atqui interest salutis cum publicae, tum privatae pacatas esse res et compositas, item dirigi ad Dei iussu naturaeque principia omnem convictus domestici disciplinam: observari et coli religionem: florere privatim ac publice mores integros: sanctam retineri iustitiam, nec alteros ab alteris impune violari: validos adolescere cives, iuvandae tudandaeque, si res postulet, civitati idoneos. Quamobrem si quando fiat, ut quippiam barbarum impendeat ob secessionem opificum, aut intermissas ex composito operas: ut naturalia familiae nexa apud proletarios relaxentur: ut religio in opificibus violetur non satis imper-

¹⁾ S. Thom., De reg. Princip. I. c. XV.

tiendo commodi ad officia pietatis: si periculum in officinis integritati morum ingruat a sexu promiscuo, aliisve perniciosis invitamentis peccandi: aut opificum ordinem herilis ordo iniquis premat oneribus, vel alienis a persona ac dignitate humana conditionibus affligat: si valetudini noceatur opere immodico, nec ad sexum aetatemve accommodato, his in causis plane adhibenda, certos intra fines, vis et auctoritas legum. Quos fines eadem, quae legum poscit opem, causa determinat: videlicet non plura suscipienda legibus, nec ultra progrediendum, quam incommodorum sanatio, vel periculi depulsio requirat.

Iura quidem, in quocumque sint, sancte servanda sunt: atque ut suum singuli teneant, debet potestas publica providere, propulsandis atque ulciscendis iniuriis. Nisi quod in ipsis protegendis privatorum iuribus, praecipue est infimorum atque inopum habenda ratio. Siquidem natio divitum, suis septa praesidiis, minus eget tutelâ publicâ: miserum vulgus, nullis opibus suis tutum, in patricinio reipublicae maxime nititur. Quocirca mercenarios, cum in multitudine egena numerentur, debet curâ providentiâque singulari complecti respublica.

Sed quaedam maioris momenti praestat nominatim perstringere. — Caput autem est, imperio ac munimento legum tutari privatas possessiones oportere. Potissimumque, in tanto iam cupiditatum ardore, continenda in officio plebs: nam si ad meliora contendere concessum est non repugnante iustitia, at alteri, quod suum est, detrahere, ac per speciem absurdae cuiusdam aequabilitatis in fortunas alienas involare, iustitia vetat. nec ipsa communis utilitatis ratio sinit. Utique pars opificum longe maxima res meliores honesto labore comparare sine cuiusquam iniuria malunt: verumtamen non pauci numerantur pravis imbuti opinionibus rerumque novarum cupidi, qui id agunt omni ratione ut turbas moveant, ac ceteros ad vim impellant. Intersit igitur reipublicae auctoritas, iniectoque concitatoribus freno, ab opificum moribus corruptrices artes, a legitimis dominis periculum rapinarum coerceat.

Longinquior vel operosior labos, atque opinatio curtae mercedis causam non raro dant artificibus quamobrem opere se solvant ex composito, otioque dedant voluntario. Cui quidem incommodo usitato et gravi medendum publice, quia genus istud cessationis non heros dumtaxat, atque opifices ipsos afficit damno, sed mercaturis obest reique publicae utilitatibus: cumque haud procul esse a vi turbisque soleat, saepenumero tranquillitatem publicam in discrimine adducit. Qua in re illud magis efficax ac salubre, antevertere auctoritate legum, malumque ne erumpere possit prohibere, amotis mature causis, unde dominorum atque operariorum conflictus videatur exiturus.

Similique modo plura sunt in opifice, praesidio munienda reipublicae: ac primum animi bona. Siquidem vita mortalis quantumvis bona et optabilis, non ipsa tamen illud est ultimum, ad quod nati sumus: sed via tantummodo atque instrumentum ad animi vitam perspicientia veri et amore boni complendam. Animus est, qui expressam gerit imaginem similitudinemque divinam, et in quo principatus ille residet, per quem dominari iussus est homo in inferiores naturas, atque efficere utilitati suae terras omnes et maria parentia. *Repleto terram et subiicito eam: et dominamini piscibus maris et volatilibus caeli et universis animantibus, quae moventur super terram.*¹⁾ Sunt omnes homines hac in re pares, nec quippiam est quod inter divites atque inopes, inter dominos et famulos inter principes privatosque differat:

¹⁾ Gen I, 28.

*nam idem dominus omnium.*¹⁾ Nemini licet hominis dignitatem, de qua Deus ipse disponit *cum magna reverentia*, impune violare, neque ad eam perfectionem impedire cursum, quae sit vitae in caelis sempiternae consentanea. Quin etiam in hoc genere tractari se non convenienter naturae suae, animique servitutem servire velle, ne sua quidem sponte homo potest: neque enim de iuribus agitur, de quibus sit integrum homini, verum de officiis adversus Deum, quae necesse est sancte servari. — Hinc consequitur requies operum et laborum per festos dies necessaria. Id tamen nemo intelligat de maiore quadam inertis otii usura, multoque minus de cessatione, qualem multi expetunt, faultrice vitiorum et ad effusionem pecuniarum adiutrice, sed omnino de requiete operum per religionem consecrata. Coniuncta cum religione quies sevocat hominem a laboribus negotiisque vitae quotidianae ut ad cogitanda revocet bona caelestia,tribuendumque cultum numini aeterno iustum ac debitum. Haec maxime natura atque haec causa quietis est in dies festos capiendae: quod Deus et in Testamento veteri praecipua lege sanxit: *memento ut diem sabbati sanctifices*²⁾; et facto ipse suo docuit, arcana requiete, statim posteaquam fabricatus hominem erat, sumptâ: *requievit die septimo ab universo opere quod patrarat.*³⁾

Quod ad tutelam bonorum corporis et externorum, primum omnium eripere miseros opifices e saevitia oportet hominum cupidorum, personis pro rebus ad questum intemperanter abutentium. Scilicet tantum exigi operis, ut hebescat animus labore nimio, unâque corpus defatigationi succumbat, non iustitia, non humanitas patitur. In homine, sicut omnis natura sua, ita et vis efficiens certis est circumscripta finibus, extra quos egredi non potest. Acuitur illa quidem exercitatione atque usu, sed hac tamen lege ut agere intermittat identidem et acquiescat. De quotidiano igitur operâ videndum ne in plures extrahatur horas, quam vires sinant. Intervalla vero quiescendi quanta esse oporteat, ex vario genere operis, ex adiunctis temporum et locorum, ex ipsa opificum valetudine iudicandum. Quorum est opus lapidem e terra excindere, aut ferrum, aes, aliaque id genus effodere penitus abdita, eorum labor, quia multo maior est idemque valetudini gravis, cum brevitate temporis est compensandus. Anni quoque dispicienda tempora: quia non raro idem operae genus alio tempore facile est ad tolerandum, alio aut tolerari nulla ratione potest, aut sine summa difficultate non potest. — Denique quod facere enitique vir adulta aetate beneque validus potest, id a femina puerove non est aequum postulare. Immo de pueris valde cavendum, ne prius officina capiat, quam corpus, ingenium, animum satis firnaverit aetas. Erumpentes enim in pueritia vires, velut herbescentem viriditatem, agitatio praecox elidit: qua ex re omnis est institutio puerilis interitura. Sic certa quaedam artificia minus apte conveniunt in feminas ad opera domestica natas: quae quidem opera et tuentur magnopere in muliebri genere decus, et liberorum institutioni prosperitatieque familiae naturâ respondent. Universe autem statuatur, tantum esse opificibustribuendum otii, quantum cum viribus compensetur labore consumptis; quia detritas usu vires debet cessatio restituere. In omni obligatione quae dominis atque artificibus invicem contrahatur, haec semper aut adscripta aut tacita conditio inest, utrique generi quiescendi ut cautum sit: neque enim honestum esset convenire secus, quia nec postulare cuiquam

¹⁾ Rom. X, 12. ²⁾ Exod. XX. 8. ³⁾ Gen. II. 2

fas est nec spondere neglectum officiorum, quae vel Deo vel sibimetipsi hominem obstringunt.

Rem hoc loco attingimus sat magni momenti: quae recte intelligatur necesse est, in alterutram partem ne peccetur. Videlicet salarii definitur libero consensu modus: itaque dominus rei, pacta mercede persoluta, liberavisse fidem, nec ultra debere quidquam videatur. Tunc solum fieri iniuste, si vel pretium dominus solidum, vel obligatas artifex operas reddere totas recusaret: his causis rectum esse potestatem politicam intercedere, ut suum cuique ius incolume sit, sed praeterea nullis. — Cui argumentationi aequus rerum iudex non facile, neque in totum assentiatur, quia non est absoluta omnibus partibus: momentum quoddam rationis abest maximi ponderis. Hoc est enim operari, exercere se rerum comparandarum causâ, quae sint ad varios vitae usus, potissimumque ad tuitionem sui necessariae. *In sudore vultus tui vesceris pane.*¹⁾ Itaque duas velut notas habet in homine labor naturâ insitas, nimirum ut *personalis* sit, quia vis agens adhaeret personae, atque eius omnino est propria, a quo exercetur, et cuius est utilitati nata: deinde ut sit *necessarius*, ob hanc causam, quod fructus laborum est homini opus ad vitam tuendam: vitam autem tueri ipsa rerum, cui maxime parendum, natura iubet. Iamvero si ex ea dumtaxat parte spectetur quod *personalis* est, non est dubium quin integrum opifici sit pactae mercedis angustius finire modum: quemadmodum enim operas dat ille voluntate, sic et operarum mercede vel tenui vel plane nulla contentus esse voluntate potest. Sed longe aliter iudicandum si cum ratione *personalitatis* ratio coniungitur *necessitatis*, cogitatione quidem non re ab illa separabilis. Reapse manere in vita, commune singulis officium est, cui scelus est deesse. Hinc ius reperiendarum rerum, quibus vita sustentatur, necessario nascitur: quarum rerum facultatem infimo cuique non nisi quaesita labore merces suppeditat. Esto igitur, ut opifex atque herus libere in idem placitum, ac nominatim in salarii modum consentiant: subest tamen semper aliquid ex iustitia naturali, idque libera paciscentium voluntate maius et antiquius, scilicet alendo opifici, frugi quidem et bene morato, haud imparem esse mercedem opertere. Quod si necessitate opifex coactus, aut mali peioris metu permotus duriolem conditionem accipiat, quae, etiamsi nolit, accipienda sit, quod a domino vel a redemptore operum imponitur, istud quidem est subire vim, cui iustitia reclamât, — Verumtamen in his similibusque causis, quales illae sunt in unoquoque genere artificii quotâ sit elaborandum horâ, quibus praesidiis valetudini maxime in officinis cavendum, ne magistratus inferât sese importunius, praesertim cum adiuncta tam varia sint rerum, temporum, locorum, satius erit eas res iudicio reservare collegiorum. de quibus infra dicturi sumus, aut aliam inire viam, qua rationes mercenariorum uti par est, salvae sint, accedente. si res postulaverit, tutela praesidioque reipublicae.

Mercedem si ferat opifex satis amplam ut ea se uxoremque et liberos tueri commodum queat, facile studebit parsimoniae, si sapit, efficietque, quod ipsa videtur natura monere, ut detractis sumptibus, aliquid etiam redundet. quo sibi liceat ad modicum censum pervenire. Neque enim efficaci ratione dirimi causam, de qua agitur, posse vidimus, nisi hoc sumpto et constituto, ius privatorum bonorum sanctum esse oportere. Quamobrem favere huic iuri leges debent, et quoad potest

¹⁾ Gen. III. 19.

providere ut quamplurimi ex multitudine rem habere malint. Quo facto, praeclarae utilitates consecuturæ sunt: ac primum certe aequior partitio bonorum. Vis enim commutationum civilium in duas civium classes divisit urbes, immenso inter utramque discrimine interiecto. Ex una parte factio praepotens, quia praedives: quae cum operum et mercaturæ universum genus sola potiatur, facultatem omnem copiarum effectricem ad sua commoda ac rationes trahit, atque in ipsa administratione reipublicae non parum potest. Ex altera inops atque infirma multitudo, exulcerato animo et ad turbas semper parato. Iamvero si plebis excitetur industria in spem adipiscendi quippiam, quod solo contineatur, sensim fiet ut alter ordo evadat finitimus alteri, sublato inter summas divitias summamque egestatem discrimine. — Praeterea rerum, quas terra gignit, maior est abundantia futura. Homines enim, cum se elaborare sciunt in suo, alacritatem adhibent studiumque longe maius: immo prorsus adamare terram instituunt sua manu percultam, unde non alimenta tantum, sed etiam quamdam copiam et sibi et suis expectant. Ista voluntatis alacritas, nemo non videt quam valde conferat ad ubertatem fructuum, augendasque divitias civitatis. — Ex quo illud tertio loco manabit commodi, ut qua in civitate homines editi susceptique in lucem sint, ad eam facile retineantur: neque enim patriam cum externa regione commutarent, si vitae degendae tolerabilem daret patria facultatem. Non tamen ad haec commoda perveniri nisi ea conditione potest, ut privatus census ne exhaustur immanitate tributorum et vectigalium. Ius enim possidendi privatim bona cum non sit lege hominum sed natura datum, non ipsum abolere, sed tantummodo ipsius usum temperare et cum communi bono componere auctoritas publica potest. Faciat igitur iniuste atque inhumane, si de bonis privatorum plus aequo, tributorum nomine, detraxerit.

Postremo domini ipsique opifices multum hac in causa possunt, iis videlicet institutis, quorum ope et opportune subveniatur indigentibus, et ordo alter propius accedat ad alterum. Numeranda in hoc genere sodalitia ad suppetias mutuo ferendas: res varias, privatorum providentiâ constitutas, ad cavendum opifici, itemque orbitati uxoris et liberorum, si quid subitum ingruat, si debilitas afflixerit, si quid humanitus accidat: instituti patronatus pueris, puellis, adolescentibus natuque maioribus tutandis. Sed principem locum obtinent sodalitia artificum, quorum complexu fere cetera continentur. Fabrum corporatorum apud maiores nostros diu bene facta constitere. Revera non modo utilitates praeclaras artificibus, sed artibus ipsis, quod perplura monumenta testantur, decus atque incrementum peperere. Eruditior nunc aetata, moribus novis, auctis etiam rebus quas vita quotidiana desiderat, profecto sodalitia opificum flecti ad praesentem usum necesse est. Vulgo coiri eius generis societates, sive totas ex opificibus conflatas, sive ex utroque ordine mixtas, gratum est: optandum vero ut numero et actiosa virtute crescant. Etsi vero de iis non semel verba fecimus, placet tamen hoc loco ostendere, eas esse valde opportunas, et iure suo coalescere: item qua illas disciplina uti, et quid agere oporteat.

Virium suarum explorata exiguitas impellit hominem atque hortatur, ut opem sibi alienam velit adiungere. Sacrarum litterarum est illa sententia: *melius est duos esse simul, quam unum: habent enim emolumentum societatis suae. Si unus ceciderit, ab altero fulciatur. Vae soli: quia cum ceciderit, non habet sublevantem se* ¹⁾

¹⁾ Eccl. IV, 9-12.

Atque illa quoque: *frater, qui adiuvatur a fratre, quasi civitas firma.* ¹⁾ Hac homo propensione naturali sicut ad coniunctionem ducitur congregationemque civilem, sic et alias cum civibus inire societates expetit, exiguas illas quidem nec perfectas, sed societates tamen. Inter has et magnam illam societatem ob differentes causas proximas interest plurimum. Finis enim societati civili propositus pertinet ad universos quoniam communi continetur bono: cuius omnes et singulos pro portione compotes esse ius est. Quare appellatur *publica* quia per eam *homines sibi invicem communicant in una republica constituenda.* ²⁾ Contra vero, quae in eius velut sinu iunguntur societates, privatae habentur et sunt, quia videlicet illud, quo proxime spectant, privata utilitas est, ad solos pertinens consociatos. *Privata autem societas est, quae ad aliquod negotium privatum exercendum coniungitur, sicut quod duo vel tres societatem ineunt, ut simul negotientur.* ³⁾ Nunc vero quamquam societates privatae existunt in civitate, eiusque sunt velut partes totidem, tamen universe ac per se non est in potestate reipublicae ne existant prohibere. Privatas enim societates inire concessum est homini iure naturae: est autem ad praesidium iuris naturalis instituta civitas, non ad interitum: eaque si civium coetus sociari vetuerit, plane secum pugnantia agat, propterea quod tam ipsa quam coetus privati uno hoc e principio nascuntur, quod homines sunt natura congregabiles. — Incidunt aliquando tempora cum ei generi communitatum rectum sit leges obsistere: scilicet si quidquam ex instituto persequantur, quod cum probitate, cum iustitia, cum reipublicae salute aperte dissideat. Quibus in causis iure quidem potestas publica, quo minus illae coalescant, impedit: iure etiam dissolvit coalitas: summam tamen adhibeat cautionem necesse est, ne iura civium migrare videatur, neu quidquam per speciem utilitatis publicae statuatur, quod ratio non probet. Eatenus enim obtemperandum legibus, quoad cum recta ratione adeoque cum lege Dei sempiterna consentiant. ⁴⁾

Sodalitates varias hic reputamus animo et collegia et ordines religiosos, quos Ecclesiae auctoritas et pia christianorum voluntas genuerant: quanta vero cum salute gentis humanae, usque ad nostram memoriam historia loquitur. Societates eiusmodi, si ratio sola diiudicet, cum ininitae honestae causa sint, iure naturali initas apparet fuisse. Qua vero parte religionem attingunt, sola est Ecclesia cui iuste pareant. Non igitur in eas quicquam sibi arrogare iuris, nec earum ad se traducere administrationem recte possunt qui praesint civitati: eas potius officium est reipublicae vereri, conservare, et, ubi res postulaverint, iniuria prohibere. Quod tamen longe aliter fieri hoc praesertim tempore vidimus. Multis locis communitates huius generis respublica violavit, ac multiplici quidem iniuria: cum et civilium legum nexu devincerit, et legitimo iure personae moralis exuerit, et fortunis suis despoliarit. Quibus in fortunis suum habebat Ecclesia ius. suum singuli sodales, item qui eas certae cuidam causae addixerant, et quorum essent commodo ac solatio addictae. Quamobrem temperare animo non possumus quin spoliationes eiusmodi tam injustas ac perniciosas conqueramur, eo vel magis quod societatibus catholicorum virorum, pacatis iis quidem et in omnes partes utilibus, iter praecludi videmus, quo tempore

¹⁾ Prov. XVIII. 19, ²⁾ S. Thom. *Contra impugnantes Dei cultum et religionem*, cap. II.

³⁾ Ib. ⁴⁾ *Lex humana in tantum habet rationem legis, in quantum est secundum rationem rectam, et secundum hoc manifestum est quod a lege aeterna derivatur. In quantum vero a ratione recedit, sic dicitur lex iniqua, et sic non habet rationem legis, sed magis violentiae cuiusdam.* (S. Thom. Summ. Theol. I—II, Quaest. XIII, a. III).

edicitur, utique coire in societatem per leges licere: eaque facultas large revera hominibus permittitur consilia agitantibus religioni simul ac reipublicae perniciosa.

Profecto consociationum diversissimarum, maxime ex opificibus, longe nunc maior, quam alias frequentia. Plures unde ortum ducant. quid velint, qua grassentur via, non est huius loci quaerere. Opinio tamen est, multis confirmata rebus, praeesse ut plurimum occultiores auctores, eosdemque disciplinam adhibere non christiano nomini, non saluti civitatum consentaneam: occupataque efficiendorum operum universitate, it agere ut qui secum consociari recusarint luere poenas egestate cogantur. — Hoc rerum statu, alterutrum malint artifices christiani oportet, aut nomen collegiis dare, unde periculum religioni extimescendum: aut sua inter se sodalitia condere, viresque hoc pacto coniungere, quo se animose queant ab illa iniusta ac non ferenda oppresione redimere. Omnino optari hoc alterum necesse esse, quam potest dubitationem apud eos habere, qui nolint summum hominis bonum in praesentissimum discrimen coniicere?

Valde quidem laudandi complures ex nostris, qui probe perspecto quid a se tempora postulent, experiuntur ac tentant qua ratione proletarios ad meliora adducere honestis artibus possint. Quorum patrocínio suscepto, prosperitatem augere cum domesticam tum singulorum student: item moderari cum aequitate vincula, quibus invicem artifices et domini continentur: alere et confirmare in utrisque memoriam officii atque evangelicorum custodiam praeceptorum; quae quidem praecepta, hominem ab intemperantia revocando, excedere modum vetant, personarumque et rerum dissimillimo statu harmoniam in civitate tuentur. Hac de causa unum in locum saepe convenire videmus viros egregios, quo communicent consilia invicem. viresque iungant, et quid maxime expedire videatur, consultant. Alii variam genus artificum oportuna coagulare societate student; consilio ac re iuvant, opus ne desit honestum ac fructuosum, provident. Alacritatem addunt ac patrocínium impertiunt Episcopi: quorum auctoritate auspiciisque plures ex utroque ordine Cleri, quae ad excolendum animum pertinent, in consociatis sedulo curant. Denique catholici non desunt copiosis divitiis, sed mercenariorum velut consortes voluntarii, qui constituere lateque fundere grandi pecunia consociationes adnitantur: quibus adiuvantibus facile opifici liceat non modo commoda praesentia, sed etiam honestae quietis futurae fiduciam sibi labore quaerere. Tam multiplex tamque alacris industria quantum attulerit rebus comminibus boni plus est cognitum, quam ut attineat dicere. Hinc iam bene de reliquo tempore sperandi auspicia sumimus, modo societates istiusmodi constanter incrementa capiant, ac prudenti temperatione constituentur. Tuterur hos respublica civium coetus iure sociatos: ne tradat tamen sese in eorum intimam rationem ordinemque vitae: vitalis enim motus cietur ab interiore principio: ac facillime sane pulsu eliditur externo.

Est profecto temporatio ac disciplina prudens ad eam rem necessaria ut consensus in agendo fiat conspiratioque voluntatum. Proinde si libera civibus coeundi facultas est, ut profecto est, ius quoque esse oportet eam libere optare disciplinam easque leges, quae maxime conducere ad id, quod propositum est, iudicentur. Eam, quae memorata est temperationem disciplinamque collegiorum qualem esse in partibus suis singulis oporteat, decerni certis definitisque regulis non censemus posse, cum id potius statuendum sit ex ingenio cuiusque gentis ex periclitatione et usu, ex genere atque efficientia operum, ex amplitudine commerciorum, aliisque rerum

ac temporum adiunctis, quae sunt prudenter ponderanda. Ad summam rem quod spectat, haec tamquam lex generalis ac perpetua sancitur, ita constitui itaque gubernari opificum collegia oportere, ut instrumenta suppeditent aptissima maximeque expedita ad id, quod est propositum, quodque in eo consistit ut singuli e societate incrementum bonorum corporis, animi, rei familiaris, quoad potest, assequantur. Perspicuum vero est, ad perfectionem pietatis et morum tamquam ad causam praecipuam spectari oportere: eaque potissimum causa disciplinam socialem penitus dirigendam. Secus enim degenerarent in aliam formam, eique generi collegiorum, in quibus nulla ratio religionis haberi solet, haud sane multum praestarent. Ceterum quid prosit opifici rerum copiam societate quaesisse, si ob inopiam cibi sui de salute periclitetur anima? *Quid prodest homini, si mundum univsum l cretur, animae vero suae detrimentum patiatur?* ¹⁾ Hanc quidem docet Christus Dominus velut notam habendam, qua ab ethnico distinguatur homo christianus: *haec omnia gentes inquirunt.... Quaerite primum regnum Dei, et iustitiam ejus, et haec omnia adiicientur vobis.* ²⁾ Sumptis igitur a Deo principiis, plurimum eruditioni religiosae tribuatur loci, ut sua singuli adversus Deum officia cognoscant: quid credere oporteat, quid sperare atque agere salutis sempiternae causa, probe sciant: cura praecipua adversus opinionum errores variasque corruptelas muniantur. Ad Dei cultum studiumque pietatis excitetur opifex, nominatim ad religionem dierum festorum colendam. Vereri diligereque communem omnium parentem Ecclesiam discat: itemque eius et obtemperare, praecipitis et sacramenta frequentare, quae sunt ad expiandas animi labeles sanctitatemque comparandam instrumenta divina.

Socialium legum posito in religione fundamento, primum est iter ad stabilendas sociorum rationes mutuas, ut convictus quietus ac res florentes consequantur. Munia sodalitatum dispartienda sunt ad communes rationes accomodate, atque ita quidem ut consensum ne minuat dissimilitudo. Officia partiri intelligenter, perspicueque definiri, plurimum ob hanc causam interest, ne cui fiat iniuria. Commune administretur integre, ut ex indigentia singulorum praefiniatur opitulandi modus: iura officiaque dominorum cum iuribus officiisque opificum apte conveniant. Si qui ex alterutro ordine violatum se ulla re putarit, nihil optandum magis, quam adesse eiusdem corporis viros prudentes atque integros, quorum arbitrio litem dirimi leges ipsae sociales iubeant. Illud quoque magnopere providendum ut copia operis nullo tempore deficiat opificem, utque vectigal suppeditet, unde necessitati singulorum subveniatur nec solum in subitis ac fortuitis industriae casibus, sed etiam cum valetudo, aut senectus, aut infortunium quemquam oppressit. — His legibus, si modo voluntate accipiantur, satis erit tenuiorum commodis ac saluti consultum: consociationes autem catholicorum non minimum ad prosperitatem momenti in civitate sunt habiturae. Ex eventis praeteritis non temere providemus futura. Truditur enim aetas aetate, sed rerum gestarum mirae sunt similitudines, quia reguntur providentia Dei, qui continuationem seriemque rerum ad eam causam moderatur ac flectit, quam sibi in procreatione generis humani praestituit. — Christianis in prisca Ecclesiae adolescentis aetate probro datum accepimus, quod maxima pars stipe precaria aut opere faciendo victitarent. Sed destituti ab opibus potentiaque, pervicere tamen ut gratiam sibi locupletium, ac patrocinium potentium

¹⁾ I Matth. XVI, 26. ²⁾ Matth. VI. 32—33.

adiungerent. Cernere licebat impigros, laboriosos, pacificos. iustitiae maximeque caritatis in exemplum retinentes. Ad eiusmodi vitae morumque spectaculum, evanuit omnis praeiudicata opinio, obtrectatio obmutuit malevolorum, atque inveteratae superstitionis commenta veritati christianae paullatim cessere. — De statu opificum certatur in praesens quae certatio ratione dirimatur an secus. plurimum interest reipublicae in utramque partem. Ratione autem facile dirimetur ab artificibus christianis, si societate coniuncti ac prudentibus auctoribus usi, viam inierint eandem, quam patres ac maiores singulari cum salute et sua et publica tenuerunt. Etenim quantumvis magna in homine vis opinionum praeiudicatarum cupiditatumque sit, tamen nisi sensum honesti prava voluntas obstupescerit, futura est benivolentia civium in eos sponte propensior, quos industrios ac modestos cognoverint, quos aequitatem lucro, religionem officii rebus omnibus constiterit antepone. Ex quo illud etiam consequetur commodi, quod spes et facultas sanitatis non minima supeditabitur opificibus iis, qui vel omnino despecta fide christiana, vel alienis a professione moribus vivant. Isti quidem se plerumque intelligunt falsa spe simulataque rerum specie deceptos. Sentiunt enim, sese apud cupidos dominos valde inhumane tractari, nec fieri fere pluris quam quantum pariant operando lucri: quibus autem sodalitatibus implicati sunt, in iis pro caritate atque amore intestinas discordias existere, petulantis atque incredulae paupertatis perpetuas comites. Fracto animo, extenuato corpore, quam valde se multi vellent e servitute tam humili vindicare: nec tamen audent, seu quod hominum pudor, seu metus inopiae prohibeat. Iamvero his omnibus mirum quantum prodesse ad salutem collegia catholicorum possunt, si haesitantes ad sinum suum, expediendis difficultatibus, invitarint, si resipiscentes in fidem tutelamque suam acceperint.

Habetis, Venerabiles Fratres, quos et qua ratione elaborare in causa perdifficili necesse sit. — Accingendum ad suas cuique partes, et maturime quidem, ne tantae iam molis incommodum fiat insanabilius cunctatione medicinae. Adhibeant legum institutorumque providentiam, qui gerunt respublicas: sua meminerint officia locupletes et domini; enitantur ratione. quorum res agitur, proletarii: cumque religio, ut initio diximus, malum pellere funditus sola possit, illud reputent universi, in primis instaurari mores christianos oportere. sine quibus ea ipsa arma prudentiae, quae maxime putantur idonea, parum sunt ad salutem valitura. — Ad Ecclesiam quod spectat, desiderari operam suam nullo tempore nulloque modo sinet. tanto plus allatura adiumenti, quanto sibi maior in agendo libertas contigerit: idque nominatim intelligant, quorum munus est saluti publicae consulere. Intendant omnes animi industriaeque vires ministri sacrorum: vobisque, Venerabiles Fratres, auctoritate prae-euntibus et exemplo, sumpta ex evangelio documenta vitae hominibus ex omni ordine inculcare ne desinant: omni qua possunt ope pro salute populorum contendant, potissimumque studeant et tueri in se, et excitare in aliis, summis iuxta atque infinis, omnium dominam ac reginam virtutum, caritatem. Optata quippe salus expectanda praecipue est ex magna effusione caritatis: christianae caritatis intelligimus. quae totius Evangelii compendiarium lex est, quaeque semetipsam pro aliorum commodis semper devovere parata, contra saeculi insolentiam atque immoderatum amorem sui certissima est homini antidotus: cuius virtutis partes ac lineamenta

divina Paulus Apostolus iis verbis expressit: *Caritas patiens est, benigna est: non quaerit quae sua sunt: omnia suffert: omnia sustinet.*¹⁾

Divinorum munerum auspicem ac benevolentiae Nostrae testem vobis singulis, Venerabiles Fratres, et Clero populoque vestro apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XV Maii An. MDCCCXCI. Pontificatus Nostri Decimoquarto.

LEO PP. XIII.

Отъ Еп. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 7. Червця 1891.

Ч. 31.

Після декрету „Конкордія (D. e.) мають діти незаконні належати до обряду матери. Случай узаконення такихъ дітей черезъ пізнійше подружжєство родичей, не суть въ „Конкордіи“ предвидженіи. Позаякь „lex non agit retro“ здавалобыся, що въ такихъ случаяхъ має ся застосовати перве и загальне правило „Конкордіи“: „Quilibet in suo nativo ritu permanere tenetur (конкордія t. a.) Насупротивъ того рѣшила конгрегація de Propaganda Fide подъ днемъ 11. Листопада 1890 Ч. 1670 слѣдуюче: Neque obstat in eodem Decreto („Concordiae“ D. e. legi:) „Illegitimae proles sequantur matris ritum.“ In casu enim de quo agitur, est Michael N. ob subsequens matrimonium parentum suorum filius legitimus Josephi.“

Рѣшенє то впрочемъ согласне съ австрійскимъ закономъ цивільнымъ удѣляеся Преч. Священству до вѣдомости и ужитку въ заходичнихъ случаяхъ.

Отъ Еп. Консисто р і и.

Перемышль, дня 18. Цвѣтня 1891.

Ч. 32

Преч. деканъ Жолкѣвскій переслалъ тутъ на обновленє каплицъ св. Кирила и Меѳодія въ Льоретто квоту 4 зл. 40 кр. котру зложили слѣдуючі Преч. Душпастирѣ а то: Сяноцкій Александеръ 50 кр., Кодыкъ Андрей 50 кр., Радецкій Іоаннь 20 кр., Тустановскій Атанасій 20 кр., Крайчикъ Ілія 50 кр., Виханьскій Александеръ 50 кр., Борысевичъ Андрей 50 кр., Трохимовичъ Юліянъ 50 кр., Грушкевичъ Михаилъ 50 кр., Карповичъ Лонгинъ 50 кр. Вываеся Преч. Душпастирѣвъ до надсыланя жертвъ такъ отъ себе яко и Вѣрныхъ на повышє цѣль.

Отъ Еп. Консисто р і и.

Перемышль, дня 25. Мая 1891.

Ч. 490.

О приналежности узаконенныхъ детей до своего обряда.

Ч. 5303/90

Жертвы на каплицу св. Кирила и Меѳодія въ Льоретто.

¹⁾ I. Corinth. XIII, 47.

Ч. 2394.

О выльсосуваню
листовъ застав.
Товариства кред.
земского.

Ведля увѣдомленія Дирекціи галиц. Товариства кред. земского зъ 24. Цвѣтня 1891 Ч. 5424 выльсосуваніи стали слѣдующіи 4½ листы заставніи, котрыхъ опроцентованіе 30. Червця 1891 устает.

Ч. 14805, Сер. III. винкул. на гр. кат. катедру въ Черемышли, фундація Еп. Снѣгурского.

„ 14546, Сер. V. винкул. на гр. кат. церковь въ Черемышли, богослуж. фундація.

„ 17274, Сер. V. „ „ гр. кат. парохію Маластѣвъ.

„ 17767, Сер. V. „ „ гр. кат. дочер. Ольшаниця ад Стефкова.

„ 14900, Сер. V. „ „ гр. кат. парохію Береска.

„ 1141, Сер. V. „ „ дочер. Нелѣпковичи ад Визовниця.

„ 2139, Сер. V. „ „ гр. кат. парохію Мшанна

„ 4667, Сер. V. „ „ гр. кат. парохію Глумча съ дочер. Лодина.

Поручаеии дотычніи листы заставніи съ концемъ Червця 1891 до Дирекціи реченого Товариства переслати съ прошеніемъ о замѣну на новіи листы заставніи завинкульованіи на тую самую цѣль, по здѣланомъ сюда донести.

Отъ Еп. Консисторіи.

Черемышль, дня 16. Мая 1891.

Ч. 2551.

Жертвы для місії
Африканскихъ.

Ч. 34.

На тутешне завозваніе зъ дня 9. Сѣчня 1891 Ч. 5201/90, обвѣщено въ Вѣстнику епарх. Ч. II. зъ р. 1891, зложено тутъ дотеперь слѣдующи жертвы на знесеніе невѣдльництва въ Африцѣ и на місії тамже:

1. Преч. Деканъ Мушинскіи отъ Пр. Михаила Жегестовского, збранныхъ въ парохіи Избы 13 зл. 56 кр.

2. Преч. Климентіи Матковскіи въ Сулимовѣ отъ парохіянъ тамже 6 зл. 50 кр.

3. Преч. Ромуалдъ Мосевичъ въ Шмѣтковѣ отъ себе и парохіянъ 13 зл. 40 кр.

4. Преч. Деканъ Мостискіи отъ Пр. Н. Назаревича пар. Сернѣ 20 зл. 28 кр.

5. Преч. Деканъ Куликѣвскіи отъ Пр. Михаила Жарского пар. въ Стронытнѣ 5 зл. отъ парохіянъ въ Новомъ Селѣ 9 зл., отъ Пр. Сев. Войновского пар. въ Новомъ Селѣ 1 зл. 40 кр. разомъ 15 зл. 40 кр.

6. Преч. Левъ Мацускіи парохъ въ Яковѣ новомъ 4 зр. 6 кр.

7. Преч. Деканъ Варяжскіи отъ парохіянъ въ Войславичахъ 10 зл., отъ парохіянъ въ Конотонахъ 10 зл. разомъ 20 зл.

8. Преч. Деканъ Судововищенскіи отъ Пр. Андрея Телена 1 зл. отъ парохіянъ въ Ожомли 8 зл. разомъ 9 зр.

9. Преч. Деканъ Короснянскіи отъ себе 2 зл. отъ Пр. А. Прислопского пар. въ Близинцѣ 2 зл., отъ Пр. Ев. Пелехъ пар. Бонарѣвки 2 зл., отъ Пр. Т. Мерены пар. въ Рѣвнику 50 кр., отъ Пр. Андрея Прухницького сам. сотр. въ Опарѣвцѣ 50 кр., отъ Пр. Філ. Кисѣлевского завѣд. въ Красной 2 зл. разомъ 9 зл.

10. Преч. Деканъ Мокрянскіи отъ дек. Священства 11 зл.

11. Преч. Орестъ Чеховичъ парохъ Боратына отъ парохіянъ 5 зл.
12. Преч. Деканъ Сокальскій зъ парохіи Лучицѣ 5 зл. 90 кр.
13. Преч. Деканъ Судовишненскій отъ парохіянъ въ Добрянахъ 8 зл. 35 кр., отъ парохіянъ въ Путятыхахъ 3 зл. 83 кр. разомъ 12 зл. 18 кр.
14. Пр. Корнилій Кузыкъ, сотрудникъ въ Белзѣ зъ парохіи Белзъ съ доч. Прусинѣвъ 10 зл.
15. Прч. Жарскій Михаилъ парохъ въ Стронятынѣ отъ парохіянъ 2 зл. 50 кр.
16. Преч. Деканъ Любачѣвскій зъ парохіи Люблинецъ 5 зл. зъ Горинця 1 зл. разомъ 6 зл.
17. Преч. Деканъ Жолкѣвскій отъ ОО. Василиянъ въ Жолкви 6 зл. 30 кр., отъ Преч. пароховъ: Іліи Крайчикъ 5 зл., А. Саноцкого 1 зл. 80 кр., М. Грушкевича 1 зл. 50 кр. А. Борысевича 50 кр., А. Тымкевича 50 кр., М. Косоноцкого 40 кр., Ю. Трихимовича 1 зл. разомъ 17 зл. Всего разомъ 180 зл. 78 кр.

Подаючи новыи жертвы до вѣдомости, взываемъ Преч. Душпастьорѣвъ щобы теплымъ словомъ заохотили Вѣрныхъ въ мысль выше реченого тутешного розпорядженія и разомъ съ нимъ оголошеного посланія св. Отца Льва XIII до складанія лептъ на тоє богоугодне дѣло, котрѣ безотвѣдно тутъ пересылати належить.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 24. Мая 1891.

Ч. 35.

Ч. 2765.

Съ речинцемъ убігательства до дня 1. Вересня 1891 выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

Конкурсъ на опорожненіи парохіи.

1. Багновате	дек. Высочаньского.	10. Новиця	дек. Бѣцкого.
2. Близинка	" Коросняньского.	11. Пяновичи	" Самборского.
3. Борыня	" Высочаньского.	12. Сѣлецъ	" Мокрянського.
4. Брухналь	" Яворѣвского.	13. Тенетиска	" Потелицкого.
5. Горохѣвцѣ	" Нижанковского.	14. Тысовиця	" Жукотынськ.
6. Конотопы	" Варяжского.	15. Тыханя	" Дуклянського.
7. Лелюхѣвъ	" Мушиньского.	16. Шумячъ	" Высочаньского.
8. Литыня	" Мокрянського.	17. Яблонка выжна	" Высочаньского.
9. Лѣщини	" Бѣцкого.		

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 31. Мая 1891.

Ч. 36.

Ч. 2984.

Подае ся до вѣдомости епархіального Священства слѣдующій конкурсъ.
•Na mocy reskryptu Wysokiej sk. Rady szkolnej krajowej z dnia 26. maja

Конкурсъ на катихиза при нар. школахъ въ Сокалахъ.

b. r. l. 8754 rozpisuje się niniejszem ponowny konkurs na posadę nauczyciela religii obr. gr. kat. w szkole wydziałowej w Sokalu z płacą 700 zł. z prawem do dodatków pięcioletnich.

Obowiązkiem katechety będzie udzielanie nauki religii w szkole wydziałowej i ludowej męskiej, w pięcioklasowej szkole żeńskiej w Sokalu i mieszanej szkole dwuklasowej na przedmieściu Zabuzu, tudzież odbywanie 2 ekshort tygodniowo. Liczba obowiązkowych godzin szkolnych wynosi w tygodniu 24 w co wlicza się ekshorty z których każda równa się dwom godzinom nauki.

Kandydaci którymi mogą być tylko kanonicznie ordynowani świeccy lub zakonni kapłani, winni wnieść swe należycie udokumentowane podanie najdalej do 15. lipca b. r. **bezpośrednio** do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Sokalu. Z c. k. Rady okręgowej. W Sokalu, dnia 3. czerwca 1891.

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 9. Червця 1891.

Ч. 2307.

Ч. 37.

Сочиненіе Томи
зъ Кемпійскаго „О на-
слѣдованіи“
І. Христа.

Въ печатнѣ Ставропигііекой въ Львовѣ почалось печатати стараньемъ Прч. Свящ. Льва Джулинскаго пароха въ Лапшинѣ, почта Бережаны, нове языково и сущно-поправне выданье дѣла св. Томи Кемпійскаго „О наслѣдованіи Іисуса Христа.“ на краснѣмъ велиновѣмъ папери, хорошими черенками и въ краснѣмъ переплетѣ, а стояти буде съ оплаченою почтовою пересылкою лише 1 зл.

Понесе до поднесенія духа побожности дѣло тоє, на весь свѣтъ славно, всѣмъ Прч. Священникамъ якъ и всѣмъ Мирянамъ дуже есть пожиточне и спасительне, поручаеся предплачованье сего на руки Прч. Издателя, у которого получить можна такожъ порученіи уже зъ ѡдеи „Книжочки мисіійні“ по 3 кр. за книжочку.

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 9. Мая 1891.

Юліанъ

Епископъ Администраторъ.

Константинъ Чеховичъ

канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1891.

Выдано 1. Листа.

Ч. VII.

Ч. 38.

Ч. 156|орд.

Накладомъ Блар. Антонія Хойнацкаго управителя Ставропигійской книгарни списанъ „Иваномъ изъ — надъ Луквы“ вышли въ Львовѣ 1891 „Иллюстрированіи Житія Святыхъ угодниковъ Божихъ на каждый день въ роцѣ празднуемыхъ гр кат. Церквою.

О сочиненію „Житіе Святыхъ“
Авт. Хойнацкаго.

Многопожадана и въ цѣнѣ необычайно приступна книга тая, напечатана въ ѡсѣмцѣ на 664 сторонахъ, заосмотрена 17 иллюстраціями въ текстѣ и поазбучнымъ спискомъ именъ Святыхъ въ цѣломъ роцѣ приходящихъ а въ книжѣ сей поданныхъ, есть дуже приступна для народа нашего и подъ каждою рускою стрѣхою находится должна.

Заосмотрена апробатою ВПреоств. Митропол. Ординаріята Львовскаго до Ч. 915|орд. зъ р. 1890, подае въ житиенисанію найважнѣйшихъ подѣй и подвиговъ св. Угодниковъ Божихъ, здоровый кормъ духовный такъ для селянина якъ и мѣщанъ, и надеся въ хорошѣмъ переплетѣ (по цѣнѣ 1 зл. 60 кр.) яко подарокъ для честныхъ родинъ христіянскихъ и каждой грамотной особы.

Поручаемъ прото Всч. Священству обьявѣтити тую пожиточну книжку своимъ парохіанамъ.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 15 Червця 1891.

Ч. 39.

Ч. 157|орд.

Появило ся нове дѣло Дра Іосифа Мѣльницкаго, Совѣт. гр. кат. Митроп. Консисторіи, вѣццеректора Львовскаго духов. сѣменища, розложено на сѣмъ книжокъ, обнимающе теперь въ выпускѣ первомъ книжку I и II на 334 сторонахъ въ 4-цѣ (времена отъ сотворенія міра до 117 р. еры Христ.) подъ заглавіемъ „Житія Святыхъ въ звязи историчной“ Львовѣ 1891, накладомъ автора. I той выпускъ стоитъ 1 зл. 50 кр.

О сочиненію „Житіе Святыхъ“ Дра
Іосифа Мѣльницкаго.

Дѣло тое заосмотрене апробатою ВПреоств. Митроп. Ординаріята до Ч.

521'орд. зъ 29 Жолтня 1890, слѣдующаго содержания: „Позваляея печатати и при- поручаея яко полезне сочиненіе для Душпаствреѣ, учащойся молодежи и побо- жныхъ христіянъ, такъ про популярный, занимательный и созидательный выкладъ, якъ и про вычерпающій рѣкъ церковный, добѣръ исторій и благопотребнѣ для ученыхъ примѣчанія.“

Дѣло тое поручаея Прч. Духовенству и Вѣрнымъ Епарх. Перемыскаго до набытія.

Отъ Еп. Ординаріята

Перемысль, дня 17. Червця 1891.

Ч. 2769.

Товариство св. Ап.
Павла въ Львовѣ.

Ч. 40.

Пѣдъ покровительствомъ Его Превосходительства ВПревосв. Митрополита Львовскаго и Преосвящ. нашихъ Епископѣвъ Перемыскаго и Станиславѣвскаго за- сноване сего року въ Львовѣ религіино-моральне товариство св. Апостола Павла съ слѣдующимъ статутомъ.

I. Цѣль и средства товариства.

§. 1. Цѣлею сего товариства есть взаимно межъ Священствомъ вспомогати и утверждати ся въ душѣ ревности душпастврекоя, якъ такожь трудитись вспѣль- ными силами надъ религіино-моральнымъ поднесенемъ рускаго народа.

§. 2. Средства къ той цѣли суть:

- а) Упражненія духовнѣ для Священникѣвъ;
- б) Устроюванье миссій духовныхъ для народа;
- в) Помѣчь и посредничество при закуплеваню и розповищеваню духовныхъ книжочокъ и часошисей;
- г) Выдаванье ѡтповѣдныхъ часошисей, книжочъ и книжочокъ;
- д) вспомоганье убогихъ церквей и заосмотреванье ихъ въ необходимѣ ризы и сосуды церковнѣ, а въ потребѣ подаванье рады и помочи при будовѣ церквей;
- е) Закладанье хорѣвъ и поднесенье пѣнія церковного и сословія дяковскаго.

§. 3. Яко заступникѣвъ передъ Г. Богомъ къ достиженю цѣлей своихъ выбирае собѣ товариство Превс. Матерь Божу, св. Обручника Іосифа и св. Апостола Павла.

II. Члены товариства: ихъ обязанности и права.

§. 4. Членомъ дѣйствительнымъ товариства може бути каждый Священникъ вѣсѣхъ трехъ грек. кат. епархій въ Галичинѣ, черезъ выдѣль принятый, членомъ же вспомогательнымъ кожда особа католическаго вѣроисповѣданія, котра ехоче вспомо- гати товариство молитвою и постоянными датками. Дающій же одноразовѣ якѣ-небудь дары (движимѣ або недвижимѣ, даровизну або записъ) стають ся добродѣями товариства.

§. 5. Обязанки членѣвъ дѣйствительныхъ суть:

- а) Участвовати, по крайній мѣрѣ що другій рѣкъ, въ упражненіяхъ духовныхъ;
- б) Помагати пося возможности въ миссійхъ черезъ товариство урядженихъ, заводити братетва церковнѣ и читальнѣ въ душѣ вѣры католической и помагати до выдаванія або розширення ѡгвѣтныхъ часошисей и книжочъ.

в) Давати на цѣли товариства рѣчну вкладку що найменше 2 злр. Кто тую вкладку черезъ два роки помимо завозваня предсѣдателя выдѣла не выплачуе, перестаетъ, тымъ самымъ бути членомъ;

г) Разъ въ рікъ ѡтправити Службу Божу за живыхъ и помершихъ членѡвъ и добродѣѣвъ товариства и щодень ѡтмовити на интенцію товариства „Богородице Дѣво“ съ додаткомъ: „Святый Обручнице Іосифе и св. Апостолѣ Павле, молять Бога за насъ!“

§. 6. Членамъ дѣйствительнымъ прислугуе право:

- а) Участвовати въ загальныхъ собраніяхъ;
- б) Выбирати и бути выбраннымъ до выдѣла товариства;
- в) Хѡсновати зъ ѡтпустѡвъ и зъ Службъ Божихъ и молитвъ товариства.

§. 7. Обязанки членѡвъ вспомогательныхъ суть:

- а) Давати на цѣли товариства рѣчно акціи-небудь даръ;
- б) Ѳтмовити що недѣль и свята на интенцію товариства молитву назначену для членѡвъ дѣйствительныхъ.

§. 8. Члены вспомогательнїи и добродѣѣ мають право:

- а) Могуть вызначати цѣль, на яку ихъ датки мають употребити ся;
- б) Користають изъ Службъ Божихъ и молитвъ товариства а члены вспомогательнїи такожъ и зъ ѡтпустѡвъ.

III. Мѣстопребываніе и зарядъ товариства.

§. 9. Мѣстопребываніемъ товариства есть Львѡвъ: тутъ має мешкати предсѣдатель або мѣстопредсѣдатель выдѣла и ту мають ѡтбувати ся засѣданя выдѣла въ мѣру потреби.

§. 10. Товариствомъ заряджуе выдѣль пѡдъ проводомъ предсѣдателя и загальнїи зборы.

Покровителями товариства суть: ВПреоув. гр. к. Митрополитъ въ Львѡвѣ и Преоув. гр. кат. Епископы въ Перемишлѣ и Станиславѡвѣ. Всякїи споры въ товариствѣ рѣшае безъ ѡтлыку гр. кат. Митроп. Ординаріятъ Львѡвскїи.

§. 11. Предсѣдателя и мѣстопредсѣдателя выбирае загальне собраніе на лѣтъ шѣсть а затверджуе обохъ гр. кат. Митроп. Ординаріятъ. Въ разѣ перешкодження предсѣдателя заступае его мѣстопредсѣдатель.

§. 12. До предсѣдателя належить:

- а) Заряджовати кунно съ выдѣломъ справами товариства;
- б) Бути представителемъ товариства на виѣ передъ властями;
- в) Пѡдписовати всѣ писма и оголошеня;
- г) Рѣшати ухвалы выдѣла въ разѣ рѡвности голосѡвъ;
- д) Въ справахъ наглыхъ, нетерпячихъ проволочки, рѣшае самъ предсѣдатель безъ ухвалы выдѣла, зъ чого при найблизнѡмъ засѣданю выдѣла здае справозданье.

§. 13. Выдѣль складае ся съ предсѣдателя и мѣстопредсѣдателя и шести членѡвъ выдѣловыхъ, выбранныхъ черезъ загальнїи зборы на лѣтъ шѣсть. Въ разѣ, коли забракне одного або бѡльше членѡвъ, доповняе ся выдѣль самъ на часъ тои каденціи черезъ покликанье одного або бѡльше заступникѡвъ тымижъ зборами выбранныхъ, и по истеченю тыхъ шести лѣтъ урядуе той самъ выдѣль далыше, ажъ доки не будутъ новїи члены выбранны и оразъ новїи предсѣдатель и мѣстопредсѣдатель затверджены.

До важности ухвалъ выдѣла треба присутствїя що найменше трехъ членѡвъ выдѣла кромѣ предсѣдателя. Ухвалы западають бѡлышностїю голосѡвъ.

§. 14. Выдѣль буино съ предсѣдателемъ:

- а) Заряджуе товариствомъ, выконуе ухвалы такъ свои якъ и загального собранїя и контролюе касу;
- б) Выбирае зъ помежи себе секретаря и касїера на шѣсть лѣтъ и уступающихъ заступае иншими до конця каденціи;

- в) Приймає членів новихъ и на случай потреби выключаетъ;
- г) Скликає загальне собраніе и здає передъ нимъ справозданье зъ своей дѣятельности.

§. 15. Загальне собраніе відбуває ся правильно разъ на рѣкъ подъ проводомъ ad hoc выбраного предсѣдателя въ часѣ означеномъ черезъ попередній зборъ во Львовѣ, въ иншомъ же мѣсяцѣ лишь за желаньемъ попереднихъ зборівъ и согласіемъ гр. кат. Митроп. Ординаріята. — Пока предсѣдатель ad hoc выбранный не буде, проводить собранію предсѣдатель або мѣстопредсѣдатель выдѣла.

Ухвалы собранія западають болышостію присутствующихъ членівъ дѣйствительныхъ, которыхъ по крайнѣй мѣрѣ має бути 24 (двадцать чотыри), або всѣ члены, если загальне число ихъ есть меньше. Въ разѣ, если только членівъ не збере ся и есть якась конечна справа, исключительно до загальныхъ зборівъ належача, може выдѣль за согласіемъ гр. кат. Митроп. Ординаріята при скликаніи новыхъ зборівъ обвѣстити, що буде довлѣти яке-небудь число явившихъ ся членівъ (но тоє не має мѣсяцѣ въ справѣ змѣнъ статута або розвязанія товариства). — Предсѣдатель зборівъ не голосує, лишь рѣшає выборы и всяки инші ухвалы въ разѣ рѣвности голосівъ.

§. 16. До загального собранія належить:

- а) Принимати справозданье выдѣла зъ его дѣятельностей, инконтровати касу, давати абсолюторію выдѣлову;
- б) Радити надъ дѣлами товариства, черезъ выдѣль предложенными, якоже и надъ внесеніями поодинокихъ членівъ, котрі щонайменше на 15 дней напередъ мають бути на письмѣ предложені выдѣлову, або на самомъ собранію попертій яко нагле внесенье черезъ четверту часть присутствующихъ членівъ;
- в) Выбирати предсѣдателя, мѣстопредсѣдателя и шести членівъ выдѣла и трехъ заступниковъ ихъ на дѣль шѣсть;
- г) Ухвалити змѣны статута якъ и розвязанье товариства, однакѣмъ подъ низше слѣдующими застереженіями.

IV. Змѣны статута и розвязанье товариства.

§. 17. До змѣнъ статута потребне есть на загальныхъ собраніяхъ число присутствующихъ членівъ въ §. 15. означене и согласіе хоть трехъ четвертей ихъ, а кромѣ того такожъ согласіе всѣхъ трехъ Преосв. гр. кат. Ординаріятівъ.

§. 18. До ухвалы розвязанія товариства требуетъ ся на загальныхъ зборахъ приготности що найменше двоихъ третинъ дѣйствительныхъ членівъ и согласія хоть трехъ четвертей притомныхъ. Товариство може такожъ черезъ рѣшенье каждого Преосв. гр. кат. Ординаріята отъ части т. е. що до Епархіи томужь подвластно розвязанымъ бути; въ даномъ разѣ має предсѣдатель выдѣла немедленно о томъ донести до Выс. ц. к. Намѣстничества.

На яку цѣль має бути мастокъ товариства употребленный въ случаю розвязанія товариства, рѣшає Впреосв. Митроп. Ординаріятъ въ порозумѣніи съ Еписк. Ординаріятами въ Черемышли и Станиславовѣ послѣ св. еп. волѣ и совѣсти безъ дальшого отълику до судовыхъ або політичныхъ властей.

Во виду такъ вельми спасительной цѣли, вызываемъ Всеч. Священниковъ приступати въ члены товариства св. Апостола Павла и съ ревностію въ томже участвовати.

Отъ Еп. Ординаріята.

Черемышль, дня 18. Червня 1891.

Подается до вѣдомости Преч. Священству слѣдующе:

L. 8968.

О к ó л н и к

с. к. Рады szkolnej krajowej do wszystkich с. к. Rad szkolnych okręgowych.

О богослуженіяхъ
допыхачихъ моло-
дѣжь школьну
за упокой Ихъ
Величествъ Маріи
Анны и Фердинанда.

Z powodu zapytań dotyczących sposobu udziału młodzieży szkół ludowych w nabożeństwach żałobnych, urządzanych dnia 3. maja jako w wigilią rocznicy śmierci ś. p. Cesarzowej Maryi Anny i dnia 28. czerwca każdego roku jako w wigilią rocznicy śmierci ś. p. Cesarza Ferdynanda, zawiadamia się с. к. Radę szkolną okręgową, odnośnie do tutejszych rozporządzeń z dnia 13. czerwca 1884 do l. 7689 i z dnia 16. grudnia 1884 do l. 16988, że w dniach tych należy albo urządzić osobne nabożeństwo żałobne dla młodzieży szkolnej albo postarać się o to, ażeby młodzież wzięła udział w nabożeństwie odprawianem w miejscowym kościele.

W obu dniach powyższych należy młodzież przed południem uwolnić od lekcyi szkolnych, ażeby w nabożeństwie mogła wzięść udział, po południu zaś nauka ma się odbywać jak zwykle.

О к ó л н и к

с. к. Рады szkolnej krajowej do wszystkich dyrekcyj с. к. Seminariów nauczycielskich męskich i żeńskich.

Z powodu zapytań dotyczących sposobu udziału młodzieży szkół ludowych w nabożeństwach żałobnych, urządzanych dnia 3. maja jako w wigilią rocznicy śmierci ś. p. Cesarzowej Maryi Anny i dnia 28. czerwca każdego roku, jako w wigilią rocznicy śmierci ś. p. Cesarza Ferdynanda, podaje się Dyrekcyi następujące wyjaśnienia do tutejszego rozporządzenia z dnia 13. czerwca 1884 do l. 7689.

1) W obu dniach powyższych należy albo urządzić osobne nabożeństwo żałobne dla młodzieży szkolnej, albo poczynić stosowne zarządzenia, ażeby młodzież wzięła udział w nabożeństwie żałobnem odprawianem w kościele parafialnym.

2) Co do pory i sposobu urządzenia nabożeństwa porozumie się Dyrekcyja w pierwszym razie z katechetą zakładu a względnie z katechetami obu obrządkow, a w drugim rzędzie z duchowieństwem parafialnem.

3) Również porozumie się Dyrekcyja we właściwej drodze z duchowieństwem, gdyby przepisy kościelne wymagały przełożenia nabożeństwa żałobnego na inny dzień.

4) W obu tych dniach należy młodzież przed południem uwolnić od lekcyj szkolnych, po południu zaś nauka ma się odbywać, jak zwykle. — Lwów, dnia 2. czerwca 1891. — Za с. к. Namiestnika BOBRZYNSKI m. p.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 15. Червця 1891.

ЮЛІАНЪ

Епископъ Администраторъ.

ХРОНИКА.

Презенты получили :

Ч. 2144.	Пр.	Сапрунъ Михаилъ на парохію Горинцъ дек. Канчуцкого.
" 2208.	"	Венгриновичъ Антоній " Смольна " Старосамборского
" 2459.	"	Гайдукевичъ Володиміръ на парохію Крамарѳка дек. Порохницкого.
" 2346.	"	Барновичъ Антоній " Островъ " Ярославского
" 2517.	"	Решетыловичъ Викторъ " Судова вишня дек. Судововишенского.
" 2691.	"	Яцевъ Антоній на парохію Щутковъ дек. Любачѳвского
" 2735.	"	Бачинскій Володиміръ на парохію Лосинецъ дек. Высочанского
" 2964.	"	Гмитрасевичъ Іоаннъ " Лише дек. Жукотынського
" 2985.	"	Солтыкевичъ Ілїрій " Ботелку выжну дек. Высочанского
" 3251.	"	Брунецъ Алексій " Синявка дек. Любачѳвского
" 3252.	"	Рейнаровичъ Іосифъ " Башня " "

До каноничной инстїтуціи завозвани :

Ч. 2039.	Пр.	Лонцкій Сїмеонъ на парохію Зубковъ дек. Сокальского
" 2089.	"	Юрчакевичъ Емїліянъ на парохію Устье руске дек. Бѣцкого
" 2158.	"	Киричинскій Стефанъ " Грозьова дек. Добромильського
" 2289.	"	Прислопскій Александръ " Красна " Коросняньского
" 2387.	"	Сапрунъ Михаилъ " Горинцъ " Канчуцкого.
" 2388.	"	Венгриновичъ Антоній " Смольна " Старосамборского
" 2746.	"	Гайдукевичъ Володиміръ " Крамарѳка дек. Порохницкого
" 2810.	"	Решетыловичъ Викторъ " Судова Вишня дек. Судововишен.
" 2843.	"	Барновичъ Антоній " Островъ дек. Ярославского
" 2920.	"	Яцевъ Антоній " Щутковъ " Любачѳвского
" 3118.	"	Бачинскій Володиміръ " Лосинецъ " Высочанского
" 3302.	"	Солтыкевичъ Ілїрій " Ботельку выжну дек. Высочансь.

Каноничну инстїтуцію получили :

Ч. 2077.	Прч.	Полянскій Алоїзій на парохію Вацовичи дек. Дрогобыцкого
" 2129.	"	Попель Михаилъ " Гошовъ " Устрицкого
" 2344.	"	Тымкевичъ Андрей " Желдець " Жолковського
" 2359.	"	Добрянскій Михаилъ " Коблянска Воля дек. Самборского
" 2418.	"	Прислопскій Александръ на парохію Красна " Коросняньского
" 2476.	"	Киричинскій Стефанъ на парохію Грозіова дек. Добромильського
" 2477.	"	Грушкевичъ Константинъ " Куликѳвъ " Куликѳвского
" 2600.	"	Венгриновичъ Антоній на парохію Смольна дек. Старосамборского
" 2763.	"	Юрчакевичъ Емїліянъ " Устье руске дек. Бѣцкого
" 2876.	"	Ливинскій Володиміръ " Царынске " Затварницкого
" 2877.	"	Лонцкій Сїмеонъ " Зубковъ " Сокальского
" 3070.	"	Решетыловичъ Викторъ " Судова Вишня дек. Судововиш
" 3303.	"	Гайдукевичъ Володиміръ " Крамарѳка " Порохницкого
" 3358.	"	Гмитрасевичъ Іоаннъ " Лише дек. Жукотынського
" 3359.	"	Барновичъ Антоній " Островъ дек. Ярославского

Завѣдательства получили :

Ч. 2077	Пр.	Киричинскій Ілія парохія Тысовица дек. Жукотынського
" 2129.	"	Козакъ Теодоръ " Гочевъ " Балигородского

Ч. 2268.	Пр. Бачинський Володимиръ	пар. Лосинець	дек. Высочанського
" 2379.	" Леонтовичъ Адріанъ	" Тенетиска	" Потелицького
" 2418.	" Кисільовський Филемонъ	парохія Влизанка	декан. Короснянського
" 2477.	" Билинський Іосифъ	парохія Конотопы	" Варязького
" 2600.	" Борковський Яковъ	" Борыня	" Высочанського
" 2845.	" Нестеровичъ Николай	" Мильковъ	" Оленицького
" 2877.	" Яремкевичъ Лука	" Брухналь	" Яворівського
" 3070.	" Кульматичкій Юліанъ	" Гороховці	" Нижанковського
" 3053.	" Михайловъ Даніилъ	" Литыня	" Мокрянського

Сотрудничество получили :

Ч. 2062.	Пр. Давидовичъ Брониславъ	въ Курьовці	дек. Канчуцького
" 2199.	" Пастернакъ Іоаннъ	въ Хировъ	дек. Старосольського
" 2268.	" Петровскій Михаилъ	въ Оровомъ	дек. Дрогобыцького
" 2268.	" Чайковскій Антоній	въ Каменці	лѣсноій дек. Потелицького
" 2358.	" Трешневскій Михаилъ	въ Турю	дек. Старосамборського
" 3359	" Полошиневичъ Левъ	въ Ярославю	дек. Ярославського

Приватні сопомонництва получили :

Ч. 2198.	Пр. Потучко Володимиръ	въ Доброгостовъ	дек. Дрогобыцького
" 2277.	" Ковальскій Антоній	въ Спасовъ	дек. Сокальського
" 2476.	" Менциньскій Емиліанъ	въ Хлѣпихъ	дек. Комарнянського
" 3358.	" Господаревскій Іоаннъ	въ Галовці	дек. Жукотынського

Мѣсто-Деканами именовани :

Ч. 1950.	Пр. Гукевичъ Константинъ	пар. въ Квинсенинъ.	для дек. Добромильського.
" 3057.	" Борысъ Теодоръ	парохъ въ Хащовъ	для деканата Жукотынського.
" 3068.	" Матковскій Михаилъ	парохъ въ Горожаннъ	великой для деканата Горожанського.

Школьно-ординаріятскими комисарями именовани :

Ч. 2075.	Пр. Гукевичъ Константинъ,	парохъ въ Квашенинъ.
" 3056	" Борысъ Теодоръ,	парохъ въ Хащовъ

Увѣльненія отъ испыту конкурсового получили :

Ч. 1613.	Пр. Дорошъ Тімошей	парохъ, въ Россохахъ.
" 2341.	" Мосевичъ Ромуалдъ,	парохъ въ Шмитковъ.
" 2618.	" Мацюракъ Николай,	парохъ въ Тростянці.
" 2672.	" Сембратовичъ Александеръ,	парохъ въ Новомъ Селѣ.
" 2620.	" Куцѣль Плярій,	парохъ въ Кальниковъ.
" 2570.	" Карпакъ Теодоръ,	парохъ въ Устрикахъ дольнихъ.
" 2702.	" Маляркевичъ Александеръ,	парохъ въ Кохановці.
" 2602.	" Билинський Ксаверій,	парохъ въ Довчицяхъ.

Отличія Крылошаньскій получили :

Ч. 3078. Преч. Калимунецкій Ілія. Деканъ Комарнянскій — Лопушаньскій Климентій. Деканъ Горожаньскій — Мудракъ Іоаннъ М.-Дека въ Дрогобыцькій.

Отпустку для поратования здоровья получили:

Ч. 2 93.	Пр. Константиновичъ Емилианъ, парохъ въ Торкахъ, на 6 недѣль.
" 2461.	" Матковскій Михаилъ, парохъ въ Горожанѣхъ вел., на 6 недѣль.
" 2523.	" Кашубинскій Юліанъ, парохъ въ Колоденцѣхъ, на 8 недѣль.
" 2683.	" Ядлошъ Димитрій, парохъ въ Дошницѣхъ, на 6 недѣль.
" 2686.	" Ясеницкій Левъ, парохъ въ Старой Соли, на 6 недѣль.
" 2700.	" Гумецкій Іоаннъ, парохъ въ Рѣчницѣхъ, на 6 недѣль.
" 2723.	" Пастернакъ Іоаннъ, парохъ въ Тылицѣхъ, на 6 недѣль.
" 2813.	" Дрималикъ Іоаннъ, парохъ въ Волощи, на 6 недѣль.
" 2830.	" Калужницкій Теофилъ, парохъ въ Загѣрю на 6 недѣль.
" 2900.	" Матюкъ Антоній, парохъ въ Лянкахъ, на 6 недѣль.
" 2893.	" Семечка Теодоръ, парохъ въ Ольховицѣхъ, на 6 недѣль.
" 2925.	" Заградникъ Людвикъ, парохъ въ Куновичахъ, на 8 недѣль.
" 2928.	" Билинскій Василій, парохъ въ Нагуевичахъ на 6 недѣль.
" 3047.	" Бачинскій Левъ, парохъ въ Тудорковичахъ, на 6 недѣль.
" 3093.	" Придѣлскій Іоаннъ, парохъ въ Флорыницѣхъ, на 4 недѣль.
" 3081.	" Будзыновскій Іосифъ, парохъ въ Мокротынѣхъ, на 6 недѣль.
" 3174.	" Киверовичъ Викторъ, парохъ въ Жапаловѣхъ, на 4 недѣль.
" 3191.	" Вархолякъ Анатолий, парохъ въ Оровомъ, на 6 недѣль.
" 3275.	" Санкъ Корнилій, парохъ въ Себечовѣхъ, на 2 мѣсяцѣхъ.

Переведеніи богослужебныя учрежденія:

Ч. 2163. Андрея Терлецкаго при церквѣ въ Уличномъ, дек. Дрогобыцкого, съ капиталомъ 100 зл.

Ч. 2271. Іоанна Карны при дочер. церквѣ въ Сопонинѣхъ до Мадошина, деканата Жолковского съ капиталомъ 40 зл.

Ч. 2299. Стефана Лещиньскаго при церквѣ въ Фульштынѣхъ, деканата Старосольскаго съ капиталомъ 100 зл.

Ч. 2300. Стефана Грыньковъ при церквѣ въ Телешницѣ Санной, деканата Затварницкаго съ капиталомъ 100 зл.

Ч. 3266. Грамоту принятія изъ АЕпархіи Львовской на тутешню Епархію, получилъ Іоаннъ Филишовичъ уклоненный богословъ.

Ч. 2185. Выс. ц. к. Намѣстничество розпорядженіемъ зъ дня 15. Цвѣтня 1891 Ч. 21562 продолжило дотацію 300 зл. для сопомощника въ Новосѣлкахъ гостинныхъ деканата Комариньскаго на дальній оденъ рокъ.

Ч. 2684. Тоежь розпорядженіемъ зъ дня 14. Мая 1891 Ч. 33591 при-звало на дотацію рочныхъ 300 зл. для сопомощника пароха въ Буковой деканата Старосольскаго на оденъ рокъ.

Ч. 3258. Тоежь розпорядженіемъ зъ дня 12. Червця 1891 Ч. 41864 продолжило дотацію рочныхъ 300 зл. для сопомощника въ Никловичахъ деканата Судовишеньскаго на дальній оденъ рокъ т. е. отъ 18. Мая 1891 до 17. Мая 1892.

Константинъ Чеховичъ
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

Рѣкъ 1891.

Выдано 15. Серпія.

Ч. VIII.

Ч. 42.

Ч. 3712

До поданія ся о пріяніе въ кандидаты клирикалнй до Вѣденскаго гр. кат. Сѣменища, вызначуе ся речінецъ до 14. Вересня, — а до Львовскаго г. к. Сѣменища до 28. Вересня 1891 н. ст. съ тымъ, що на томъ дни убѣгатель явитися мають въ канцеляріи Еп. Консисторіи до предварительнаго испыта.

Обвѣщеніе дотычно пріянія кандидатѣвъ стану духовнаго до Вѣденскаго и Львовскаго Сѣменища.

Дотычнй поданія мають заосмотритися свѣдоцтвами: 1. Рождества и крещенія, 2. Оконченыхъ шкѣлъ людowychъ, гимнасіальныхъ съ испытомъ зрѣлости односительно же богословскихъ, 3. Порѣвственности, 4. Здоровя, выданаго отъ ц. к. повѣтоваго або семинарицкаго лѣкаря, 5. Убожества затвердженаго отъ дотычнаго ц. к. Староства, 6. Удоволенія повинности войсковой бранцѣ, выданаго отъ дотычнаго ц. к. Староства.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышля, дня 29. Липця 1891.

Ч. 43.

Ч. 3236.

Ведля донесенія Дирекціи галицкаго Товариства кред. земскаго зъ дня 15. Червця 1891 Ч. 7295 вильсѣсованіи остали слѣдуючй 4½% листы заставнй:

О вильсѣсованныхъ листахъ заставн. Товар. кред. земск.

Ч. 16143. Сер. III. винк. фонд. Стефана и Пелягій Жуковскихъ въ Угновѣ на бурсу.

„ 1401. Сер. V. „ „ Розаліи Ванковичъ при церквѣ въ Смерековѣ.

„ 420. Сер. V. „ „ Василя Россѣвскаго при церквѣ въ Соколѣ, съ терміномъ выплаты 31. Студня 1891, съ котрымъ днемъ опроцентованіе тыхъ листовъ заставныхъ устас.

Припоруцае ся выказані листы заставні съ концемъ Студня 1891 до Дирекціи реченого Товариства въ цѣли замѣны на нові переслати, а по получению новыхъ подписки получены на тіиже безотволочно сюда предложити.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 26. Червця 1891.

Ч. 3264.

О выльсованыхъ
листахъ ипотеч-
ныхъ.

Ч. 44.

Дирекція банка ипотечного донесла сюда, що нисше выказані 5% винку-льовані листы ипотечні дня 27. Цвѣтня 1891 выльсовані остали и дня 1. Листопада 1891 до выплаты припадають:

Ч. 1667 и 6937	Сер. А.	по 100 зл. винк.	на парохію	Дмитровичи.
" 2101	Сер. А.	на 100 зл. винк.	на парохію	Густановичи.
" 3410	" " "	100 " " "	" "	Липня.
" 898	" " "	100 " " "	церковъ въ	Максимовичахъ ad Пяновичи.
" 3030	" " "	100 " " "	парохію	Устиянова гѣрна.
" 2652	" " "	100 " " "	фундація Розаліи Яхневичъ, при церквѣ св. Тройцы въ	Дрогобычи.
" 2936	" " "	100 " " "	на церковъ въ	Самборѣ.
" 1953	" " "	100 " " "	" "	въ Трускавци.
" 5529	" " "	100 " " "	" "	парохію Злоцке.
" 10944 и 12402	Сер. А.	по 100 зл. винк.	на парохію	Дорожѣвъ.
" 4499	Сер. А.	на 100 зл. винк.	на дочерну Рогозно ad	Райтаровичи.
" 9055	" " "	100 " " "	парохію	Грушовъ.
" 12386	" " "	100 " " "	" "	Смѣльничъ.
" 9001	" " "	100 " " "	" "	Середниця.
" 5921	" " "	100 " " "	" "	Крапна.
" 6404	" " "	100 " " "	" "	Дубецко.
" 7863	" " "	100 " " "	" "	Ялинъ съ Паконѣвкою.
" 2758	" " "	100 " "	фундація гр. Маріи Гумницкой при церк. въ	Урожи.
" 3006	" " "	100 " "	винк. на парохію	Высоцко нижне.
" 10622	" " "	100 " " "	" "	Коньске.
" 10623	" " "	100 " " "	" "	Ждыня.
" 6700	" " "	100 " " "	" "	Дубляны.
" 8326	" " "	100 " " "	" "	Тернава гѣрна.
" 10381	" " "	100 " " "	" "	Пакость.
" 12982	" " "	100 " " "	" "	Ванькова.
" 11450	" " "	100 " "	" "	дочерну Гузелѣ ad Лѣско.
" 13503	" " "	100 " "	фундація Григоріи и Катерины Удычъ при церквѣ въ	Любачовѣ.

Припоруцаея дотычнымъ Преч. Душпастирямъ высше речені листы заставні въ цѣли замѣны на нові. Дирекціи ипотечного банка въ своемъ часѣ переслати, о замѣну на нові листы заставні просити, а по получению тыхже подписки

полученія сюда предложити, или же въ цѣли переведенія замѣны реченій листы за-
ставній въ протягу мѣсяця Вересня 1891 року сюда предложити.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 26. Червця 1891.

Ч. 45.

Ч. 3410.

Съ концемъ Грудня 1890 выльосовано слѣдующій 4⁰/₀ облигаціи
проніаційній.

ВЫЛЬОСОВАНЫХЪ
4⁰/₀ облигаціяхъ
ПРОНІАЦІЙНЫХЪ.

Серія А. по 10.000 зл. Ч. 60 217 314 356 485 489 730 843 981 994.

Серія Б. по 5.000 зл. Ч. 5 125 197 229 283 347 521 552 613 637 784 856 923 955
1042 1065 1247 1273 1277 1331 1337 1354 1504 1955.

Серія Ц. по 1.000 зл. Ч. 47 87 93 124 266 347 431 436 516 607 629 703 705 866
1024 1131 1338 1357 1511 1559 1743 1761 2198 2427 2608 2678 2734 2874 3004 3012 3031
3053 3064 3536 3549 3566 3625 3631 4011 4037 4104 4149 4257 4647 4650 4663 4700 4834
4871 5073 5211 5231 5288 5292 5403 5529 5641 5650 5713 5953 5981 5991 6031 6034 6228
6237 6326 6436 6458 6477 6524 6747 6799 6908 6971 7087 7157 7249 7260 7318 7446 7568
7799 8013 8090 8099 8125 8187 8286 8382 8399 8426 8474 8582 8604 8667 8798 8908 8980
9204 9398 9445 9573 9624 9633 9650 9793 9847 9858 10243 10369 10387 10566 10593 10618
10695 10752 10757 10778 10859 11032 11295 11395 11445 11478 11505 11548 11623 11641
11712 11752 11790 11841 11957 12001 12093 12172 12191 12246 12481 12553 12601 12800
12860 13131 13170 13561 13578 13632 13654 13659 13668 13676 13680 13768 13824 14140
14247 14281 14401 14669 14730 15050 15096 15133 15145 15189 15324 15333 15345 15465
15544 15560 15791 15794 15841 15895 15903 15915 15950 15970 15979 16232 16355
16379 16452 16516 16525 16534 16678 16709 16753 16781 17053 17211 17234 17274 17281
17512 17567 17591 17655 17663 17741 17757 17885 17927 17963 18002 18036 18255 18381
18456 18545 18566 18581 18608 18724 18984 19098 19125 19402 19410 19495 19529 19593
19619 19623 19630 19903 20274 20286 20319 20326 20445 20477 20564 20749 20951 21147
21185 21193 21235 21292 21339 21643 11646 21701 21766 21829 21944 21952 21968 22022
22027 22056 22201 22236 22652 22871 22873 22887 22997 23024 23040 23055 23162 23215
23228 23303 23305 23425 23609 23723 23786 23794 24028 24093 24256 24260 24262 24313
24490 24615 24777 24807 25010 25040 25120 25230 25330 25398 25446 25580 25595 25610
25650 25793 25899 26387 26556 26953 27000 27162 27198 27235 27268 27338 27432 27457
27545 27576 27626 27761 27790 27794 27816 27825 28113 28133 28180 28192 28331 28521
28543 28640 28665 28714 28751 28762 28770 28849 28891 28906 29036 29140 29456 29502 29648
29693 29779 29783 29895 30415 30734 30744 30763 30793 30979 31029 31146 31364 31472
31699 32101 32156 32194 32207 32229 32292 32399 32445 32470 32515 32560 32865 32920
32994 33005 33019 33125 33144 33223 33242 33356 33367 33458 33548 33582 33613 33641
33763 33872 33891 33965 34009 34027 34035 34209 34215 34231 34235 34417 34422 34602
34611 34618 34707 34770 34799 34803 34835 34877 34886 34910.

Серія Д. по 500 зл. Ч. 10 86 178 203 238 408 474 663 978 1036 1107 1139 1179
1256 1280 1339 1366 1382 1523 1758 1755 1852 2103 2109 2219 2226 2429 2540 2656 2697
2848 2933 3025 3072 3076 3094 3274 3441 3450 3458 3534 3647 3687 3706 3790 3925 4072
4105 4147 4156 4248 4269 4468 4594 4676 4682 4819 4866 4884 4894 5012 5091 5132 5363
5599 5867 5984 6034 6167 6218 6405 6407 6527 6782 6907 6969 7037 7100 7116 7157 7253
7269 7467 7499 7537 7556 7581 7620 7705 7874 7887 7893 8100 8236 8415 8535 8571 8875
8932 8948 8999 9153 9170 9184 9191 9202 9235 9273 9365 9422 9472 9509 9825 9877 9890
9976.

Серія Е. по 100 зл. Ч. 15 84 245 344 356 529 562 583 840 883 923 963 968 1034
 1039 1154 1270 1341 1350 1573 1579 1696 1835 1872 1899 1958 1982 1998 2050 2095 2300
 2443 2627 2860 2889 2919 3119 3185 3199 3237 3316 3348 3460 3478 3592 3616 3667 3770
 4102 4118 4126 4206 4227 4234 4263 4402 4437 4525 4539 4563 4586 4595 4612 4694 4972
 5234 5339 5443 5455 5514 5629 5934 5991 6091 6166 6189 6284 6428 6440 6449 6512 6532
 6557 6712 7087 7157 7184 7194 7260 7264 7300 7459 7790 7802 8064 8114 8139 8181 8241
 8258 8452 8477 8870 8901 8921 8953 9143 9252 9329 9629 9863 9881 9916 9946 10009 10023
 10099 10104 10176 10194 10264 10340 10529 10599 10731 10873 10962 10997 11084 11151
 11234 11348 11565 11613 11801 11840 12111 12123 12137 12231 12344 12379 12387 12889
 12479 12495 12737 12759 12918 13018 13032 13119 13154 13388 13699 13754 14108 14116
 14215 14242 14365 14407 14477 14615 14671 14697 14731 14817 14868 14974 14984 15030
 15095 15164 15321 15423 15495 15498 15542 15571 15650 15677 15919 15951 15992 16006
 16014 16166 16176 16203 16204 16459 16620 16656 16693 17005 17056 17296 17297 17643
 17673 17746 17877 17948 17954 17985 18207 18220 18276 18331 18355 18379 18435 18471
 18485 18813 18849 18930 18946 18975 18996 19037 19106 19163 19193 19199 19217 19290
 19494 19651 19682 19683 19699 19763 19972.

Серія Ф. по 50 зл. Ч. 5 9 184 252 284 290 317 507 792 799 919 958 1070 1094
 1101 1123 1161 1171 1206 1242 1255 1322 1496 1645 1931 2114 2125 2143 2249 2286 2290
 2352 2459 2504 2595 2699 2714 3125 3170 3348 3470 3590 3593 3713 3792 3870 3874 3963.

Въ Червцю же с. р. вильосовано слѣдующй:

Серія А. по 10.000 зл. Ч. 58 105 124 138 463 493 650 744 784 905 930.

Серія Б. по 5.000 зл. Ч. 31 83 100 160 198 323 339 366 395 493 529 638 702 725
 780 900 995 1121 1133 1145 1168 1439 1480 1570 1648.

Серія Ц. по 1.000 зл. Ч. 44 85 98 492 555 564 633 646 675 694 773 792 884 889
 946 1110 1119 1282 1340 1382 1439 1447 1665 1814 1830 2103 2149 2266 2409 2508 2509
 2610 2706 2808 2823 2955 2997 3002 3055 3108 3198 3235 3324 3351 3356 3391 3427 3615
 3665 3771 3888 3932 3982 4030 4043 4055 4182 4191 4379 4502 4537 4818 4911 5036 5213 5268
 5318 5372 5375 5434 5453 5460 5669 5673 5993 6066 6096 6231 6241 6263 6370 6418 6529
 6636 6792 6944 7040 7135 7153 7175 7252 7270 7381 7484 7758 7846 7967 8163 8417 8555
 8588 8692 8697 8807 8819 8890 8897 8955 8994 9051 9072 9142 9222 9448 9501 9505 9511
 9738 9740 9757 9773 9861 10020 10147 10184 10577 10649 10672 10713 10941 11035 11439
 11503 11598 11619 11685 11781 11846 11847 11920 12122 12613 12672 12748 12889 13007
 13034 13064 13191 13203 13225 13310 13394 13422 13435 13459 13479 13575 13657 13704
 13805 13975 14132 14154 14379 14414 14515 14587 14709 14946 15014 15031 15079 15179
 15214 15249 15274 15401 15413 15520 15948 16066 16104 16121 16175 16220 16231 16262
 16266 16294 16308 16665 16722 16788 16828 16964 16983 17014 17046 17199 17236 17302
 17484 17628 17684 17713 17841 17978 18142 18208 18247 18274 18308 18357 18450 18468
 18575 18591 18711 18722 18761 18880 18888 18919 19062 19232 19327 19414 19436 19600
 19644 19656 19686 19705 19811 20173 20253 20340 20417 20617 20628 20687 20791 20839
 20859 20948 21039 21133 21183 21195 21297 21303 21418 21445 21450 21689 21740 21792
 21831 21965 22063 22135 22176 22282 22352 22377 22407 22409 22516 22608 22618 22691
 22730 22769 22796 22815 22884 22958 23077 23153 23197 23226 23460 23480 23491 23731
 23755 23757 23798 23802 24142 24355 24515 24646 24657 24723 24939 24964 24969 25082
 25155 25277 25360 25391 25603 25696 25806 26013 26066 26102 26352 26476 26528 26565
 26679 26695 26787 26894 27095 27133 27187 27203 27346 27362 27472 27491 27515 27541
 27557 27572 27660 27726 27856 27875 28008 28066 28140 28181 28334 28347 28531 28534
 28536 28538 28664 28685 28744 28881 28922 28987 29126 29388 29567 29633 29672 29851
 29906 29943 30008 30045 30500 30766 30873 30926 30961 30995 31054 31102 31354 31426
 31483 31557 31576 31826 31900 32107 32161 32503 32524 32527 32770 32818 32836 32915
 33009 33016 33026 33092 33094 33237 33278 33313 33349 33357 33433 33455 33461 33551
 33704 33889 33970 33988 34033 34167 34206 34451 34483 34502 34532 34722 34788 34861
 34918.

Серія Д. по 500 зл. Ч. 51 105 124 126 155 171 434 497 621 650 790 896 912 933
 954 1046 1102 1234 1458 1539 1580 1830 1848 1858 1923 1975 2003 2013 2056 2062 2140
 2216 2355 2364 2409 2507 2594 2691 2827 2871 2993 3162 3219 3445 3563 3582 3728 3761
 3789 4094 4164 4871 4919 4963 4966 4994 5049 5103 5229 5509 5545 5618 5681 5765 5895
 5899 6064 6190 6323 6370 6600 6641 6686 6706 6790 6798 6835 6866 6899 6988 6994 7106
 7123 7134 7209 7292 7314 7336 7403 7494 7512 7549 7584 7794 7809 7851 7860 7890 7985
 8148 8171 8292 8314 8325 8375 8428 8436 8439 8483 8727 8769 8837 8933 8966 9022 9381
 9534 9555.

Серія Е. по 100 зл. Ч. 47 53 233 317 430 493 647 728 780 868 1023 1076 1280
 1423 1480 1519 1822 2072 2108 2134 2147 2222 2257 2304 2305 2371 2417 2444 2526 2618
 2637 2837 2936 3100 3126 3154 3158 3162 3340 3397 3502 3683 3705 3777 3925 4044 4107
 4151 4292 4302 4572 4630 5059 5276 5304 5395 5419 5489 5590 5695 5749 5798 5801 5805 5891
 5973 6103 6174 6222 6437 6546 6571 6600 6643 6655 6669 6697 6699 6741 6801 6882 6921
 6949 7152 7202 7255 7361 7516 7596 7602 7631 7688 7726 7801 7814 7839 7986 8060 8079
 8209 8283 8326 8354 8383 8397 8447 8462 8544 8839 8936 8941 8987 9070 9243 9481 9529
 9533 9560 9575 9904 9944 10058 10409 10557 10583 10641 10703 10760 10767 10805 10859
 10892 10910 11237 11374 11378 11383 11388 11459 11547 11810 11815 11842 11945 11988
 12031 12144 12239 12318 12505 12567 12623 12837 12883 13097 13270 13323 13609 13686
 13876 13880 13884 13897 13969 14069 14343 14576 14727 14829 14870 14916 14948 15022
 15025 15033 15098 15161 15181 15272 15339 15526 15599 15816 15981 15982 16103 16112
 16202 16225 16232 16242 16325 16330 16453 16456 16494 16526 16765 16832 16881 16984
 17129 17130 17335 17356 17451 17476 17500 17508 17582 17656 17919 17991 18033 18076
 18115 18119 18123 18237 18285 18446 18616 18622 18751 19067 19112 19128 19146 19150
 19356 19416 19424 19538 19557 19675 19697 19743 19889 19915

Серія Ф. по 50 зл. 2 242 258 307 326 477 501 553 638 667 698 715 750 819 1222
 1367 1388 1401 1454 1475 1607 1707 1888 1941 1947 2053 2176 2184 2205 2497 2581 2736
 2780 2785 2856 2909 2922 2934 3115 3336 3381 3573 3623 3692 3772 3825 3909 3985, що
 подаєся до вѣдомости съ порученьемъ, щобы выльосованій облигаціи сюда для дальшого спо-
 водованія предклагати.

Отъ Еп. Консисторіи

Перемышль, дня 10. Сернія 1891.

Ч. 46.

Въ цѣли принятія воспитанниковъ въ здѣшнее пѣвческе заведеніе фун-
 даціи б. п. Еппа Іоанна Снѣгурекого на годъ шк. 1891/92 вызначаєся речинецъ
 на день 1. Жолтня 1891 н. с.

Условія къ принятію доконьче потребніи суть слѣдующіи: 1. Уконченный
 17 рѣкъ житя. 2. Непорочность норовѣвъ. 3. Укѣнчена 4 або що найменше трета
 класа школь людовыхъ съ добрымъ успѣхомъ и 4. Добрый чистый голосъ.

Убѣгателѣ мають дотычній свои поданія неклеимованій, заосмотреній
 въ потребній свѣдоцтва, черезъ взглядній парохіальный Урядъ найдалше до 25.
 Вересня 1891 н. с. сюда предложити, а сами лично на выше опредѣленомъ речинци
 т. е 1. Жолтня 1891 н. с. въ здѣшней канцеляріи явитися.

Кто изъ кандидатовъ выше сказанныхъ условій недополнитъ, того поданье
 увзгляднєне не буде. Мѣсто формального свѣдоцтва рожденія и крещенія, достаточно
 буде, если дотычній парох. Урядъ на прошенію убѣгателя сопроводячи тоежь, годъ,

Ч. 3713.

Обвѣщеніе дотыч-
 ния во штат-
 никовъ въ здѣ-
 шнее заведеніе.

мѣсяць и день рожденья и крещенья просителя и также имя и станъ Отца его и мѣстце пребыванія тогожь примѣтитъ.

Отъ Еп. Консесторіи.

Перемишль, дня 30. Лиця 1891.

Юліанъ
Епископъ.

ХРОНИКА.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 3404. Пр. Бачинскій Володимиръ на Лосинецъ, дек. Высочаньского.
„ 3526. „ Шатынскій Михаилъ на Тыраву сольну дек. Лѣского.
„ 3527. „ Солтыкевичъ Иларій на Ботельку выжну дек. Высочаньского.
„ 3554. „ Яцевъ Антоній на Щутковъ дек. Любачѣвского.
„ 3827 „ Габла Димитрій на Радошицѣ дек. Яслиского.

- Ч. 3496. „ Презенту на Раву руску дек. Потелицкого получилъ Евгеній Горницкій.

До каноничной институціи завозвані.

- Ч. 3457. Пр. Рейнаровичъ Іосифъ на Башню дек. Любачѣвского.
„ 3815. „ Горницкій Евгеній на Раву руску дек. Потелицкого.

- Ч. 3554. „ Завѣдательство въ Лѣвницѣ малой дек. Старосамборского получилъ Алексей Хтей.

- Ч. 3827. „ Котецкій Николай бывший завѣд. въ Радошицахъ опредѣленъ стать на сотрудника парохіи въ Сяноцѣ.

Отпустку для поратоваія здоровья получили.

- Ч. 3372. Прч. Кобринъ Іоаннъ парохъ въ Оленичахъ на 6 недѣль.
„ 3400. „ Ленскій Даніилъ парохъ въ Горбачохъ на 4 недѣль.
„ 3429. „ Козакевичъ Іоаннъ парохъ въ Угновѣ на 6 недѣль.
„ 3466. „ Дуркотъ Титъ парохъ въ Цеклинекой Воли на 6 недѣль.
„ 3476. „ Туркевичъ Николай парохъ въ Вицковичехъ на 6 недѣль.
„ 3538. „ Яблоновскій Іоаннъ парохъ въ Любачовѣ на 6 недѣль.
„ 3585. „ Колпачкевичъ Антоній парохъ въ Гойчи на 6 недѣль.
„ 3598. „ Левицкій Емилианъ парохъ въ Тартаковѣ на 6 недѣль.

- Ч. 3671. Прч. Парыловичъ Іоаннъ парохъ въ Злоцкомъ на 5 недѣль.
„ 3755. „ Бѣрецкій Константинъ парохъ въ Журавицѣ на 5 недѣль.
„ 3763. „ Солтыкевичъ Орестъ сотруд. въ Добромили на 4 недѣль
„ 3736. „ Чайковскій Григорій парохъ въ Бѣтли на 4 недѣль.
„ 3780. „ Турчмановичъ Теофілъ, парохъ въ Рышанѣ на 6 недѣль.
„ 3814. „ Лисковацкій Влад., парохъ въ Краковѣ на 6 недѣль.
„ 3818. „ Русинякъ Сімеонъ парохъ въ Мысцовой на 5 недѣль.
„ 3829. Вир. Борсукъ Іоаннъ парохъ въ Краковѣ на 4 недѣль.
„ 3832. Преч. Гладышовскій Іосифъ парохъ въ Дрогомишли на 6 недѣль.
-

Ч. 3300. Выс. ц. к. Намѣстничество розпорядженъемъ зъ дня 15. Червця 1891 Ч. 42184, продолжило дотацію рочныхъ 300 зл. для сопомочника въ Волчищовичахъ дек. Судововишеньского на дальшій оденъ рѣкъ т. е. отъ 10. Лютого 1891 до 9. Лютого 1892.

Ч. 3273. Тоежъ розпорядженъемъ зъ дня 14. Червця 1891 Ч. 42181 призволило на дотацію рочныхъ 300 зл. для надатись маючого ся сопомочника пароху въ Чернилявѣ дек. Яворѣвского на оденъ рѣкъ.

Ч. 3352. Пр. Петрыкъ Іоаннъ, парохъ въ Стоянцяхъ дек. Судововишеньского получилъ позволеніе писати конкурсъ въ дек. канцеляріи.

Школьно-орд. комисарями именованій:

Ч. 3408. Прч. Копыстянскій Климентій парохъ въ Регетовѣ для деканата Бѣцкого.

Ч. 3784. Прч. Тустановскій Аѳанасій парохъ въ Пилахъ, II. орд. шк. ком. для деканата Жолѣвского.

Ч. 3873. Прч. Полошиневичъ Юліанъ парохъ въ Середниці, II. орд. шк. ком. для деканата Лѣского.

Ч. 3136. Прч. Вахнянинъ Климентій парохъ въ Сѣнявѣ дек. Ярославского перевесенъ сталъ въ стальной станъ суночинку съ рочною пенсією 450 зл.

Ч. 3369. Мальчинскій Емилианъ уѣнченый богословъ получилъ грамоту увѣльненія его изъ звязи каноничной тут. Епархіи на АЕпархію Львѣвску.

Переведеніи богослужебніи учрежденія:

Ч. 3588. Михаила Ровѣчака при церквѣ въ Фульштынѣ съ капіталомъ 50 зл.

Ч. 3770 Мудрыцкого Петра при церквѣ въ Любачовѣ съ капіталомъ 100 зл.

Грамоту похвальну съ Архіерейск. благословеніємъ получили :

Ч. 3079. Чест. громада Пархачь за добровольно зложену квоту 530 зл. на обновленіе церкви мѣстцевой, до чого найбільше причинилися невѣсты и дѣвчата. Вблагор. Панѣ Валерія Мадейска властителька добръ въ Пархачу, за все дерево на парканъ около церкви, за справленіе заслоны передъ св. Тайны за 50 зл. -- кивота за 170 зл. подушки гафтованой и жертву 25 зл. на обновленіе церкви.

Ч. 2320. Чест. Татіанна Кашубиньска парохіанка зъ Пикуличь до Негрибки за справленіе для церкви тамже серебряной вызолоченой пушки за 100 зр.

Ч. 2214. Преч. урядъ парохіальный въ Конотопахъ донѣсь, що тамошні парохіане обновили матерну церковь и заосмотрили туюже потребными красными рѣчами, що разомъ около 3000 зл. коштовало, а гроши тіи добровольно зложили. До того побожного дѣла причинилися особливо провизоры церковні; Чест. Иванъ Вознякъ, Сімеонъ Гигейчукъ и Орестъ Ткачикъ своими трудами — значнѣйшими же грошевыми датками причинилися: Чест. Дмитрій Баришъ квотою 175 зл. на справленіе фелона и образа. Чест. Маосей Книшъ квотою 100 зл. на дѣванъ. Чест. Иванъ Вознякъ квотою 50 зл. на фелонъ и Чест. Агафія Проць квотою 50 зл. на лѣхтари.

Ч. 3131. Преч. урядъ парохіальный въ Накости донѣсь що дочерна церковь въ Буховичохъ отновлена стала коштомъ 250 зл. въ дорожѣ добровольныхъ жертвъ помези тамошними Вѣрными, при чѣмъ найбільше заслуги положили провизоры церковні ЧЧ. Василій Сняця, Стефанъ Сотурка, Дмитрій Ранчаковский и вѣйтъ громады Николай Страшовскій.

Ч. 2361. Новопоставленіи пресвитеры ЧЧ. Пастернакъ Іоаннъ, Потучко Володимиръ, Трешневскій Михаилъ и Червешкій Василій зложили на церковь въ Лѣску по 1 зл.

Всѣмъ жертводателямъ удѣляє Еп. Консисторія похвалу и узнаніе.

Константинъ Чеховичъ
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

Рѣкъ 1891.

Выдано 19. Вересня.

Ч. IX.

Ч. 47.

Звертаеся увагу Прч. Урядѣвъ деканальныхъ, що увѣльненне отъ испыту конкурсового парохіального дотычить наукъ богословскихъ, протѣ въ сопровожденню того рода прошеній належитъ межи инными причинами особенно на то звернути увагу чи и о скѣлько проситель занимается наукою и чтаньемъ книгъ богословскихъ, чи и якъ проповѣдае въ церквѣ, чи и съ якимъ успѣхомъ учить дѣтей катихизму въ церквѣ и школѣ, чи на соборчикахъ былъ приготованый на вопросы назначеній урядомъ деканальнымъ, и якъ на тѣи вопросы отповѣдалъ, и вообще належитъ навести все то, що може дати Еп. Консисторіи о науцѣ просителя докладне понятіе, на подставѣ котораго моглабы доперва розсудити, чи проситель може быти отъ испыту конкурсового увѣльненымъ, чи нѣ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 12. Вересня 1891.

Ч. 4401.

О сопровожденню прошеній о увѣльненне отъ испыту конкурсового

Ч. 48.

Высоке ц. к. Намѣстництво жадае отъ каждого бывшаго завѣдателя парохіи, такъ мѣстцевого якъ и доѣжджающаго, предложена дотычнымъ Урядомъ деканальнымъ затвердженого рахунку зъ побраныхъ нимъ подчасъ завѣдательства доходовъ епитрахильныхъ; однакже до предложена того рахунку взымае доперва тогда, коли зѣстало уже зъ отси повѣдомлене о увѣльненню взгляднаго священника отъ завѣдательства, и коли тойже завѣдатель, получивши тымчасомъ инну посаду, перенѣеся неразъ до мѣстцевости инного деканата, далеко отдаленой отъ своего попередного мѣстопробыванія. Бывшій отже завѣдатель парохіи муситъ въ повышеи цѣли удалитися до мѣстцевости своего попередного завѣдательства, выписати зъ книгъ метрикальныхъ число дѣйствій метрикальныхъ, а здѣлавши рахунокъ зъ побраныхъ нимъ за тѣи дѣйствія доходовъ епитрахильныхъ — постаратися о затвержденне его черезъ дотычный Урядъ деканальный.

Ч. 4402.

О предкладанню рахункѣвъ зъ доходовъ епитрах черезъ завѣдательствъ парохіи.

Щобъ прискорити урядованье въ томъ взглядѣ Еп. Консисторіи и оминуть недогѣдности для бывшихъ завѣдателѣвъ, вызваеся всѣхъ завѣдателѣвъ парохій, щобы заразъ при своемъ увѣльненіи отъ завѣдательства здѣлали повышеніе реченый рахунокъ зъ доходѣвъ епитрахильныхъ за цѣлый часъ своего завѣдательства и тойже подтвержденый черезъ дотычный Урядъ деканальный безпоровочно тутъ предлагали.

Заразомъ вызваеся Прч. Настоятелѣвъ деканатѣвъ, щобы вышвеніе сего розпорядженія допильновали и рахунокъ епитрахильный завѣдателѣвъ совокупно съ донесеніемъ о ихъ увѣльненіи тутъ предлагали.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 12. Вересня 1891.

Ч. 4227.

О выльсозаваніи
5% листавъ
ипотеч. преміова-
ныхъ.

Ч. 49.

Дня 31. Сернія 1891 выльсозаваніи остали слѣдующіи 5% листы ипотечный преміованіи :

Серія А. по 100 зл. Ч. 26 288 332 748 849 1247 1439 1598 1840 2108
2130 2491 2504 2909 2928 3074 3193 3561 3626 3794 3839 3968 4069 4122
4368 4664 4973 5177 5485 5509 5540 5640 5945 6089 6426 6427 7020 7193
7411 7586 7764 7771 7902 8218 8318 8427 8438 8613 8662.

Серія В. по 500 зл. Ч. 401 529 1300 1595 1861 1938 1991 2101 2121
2728 2806 2827 3129 3227 3262 3567 3757 3880 3895 3974 4554 4706 4756
5005 5403 5579 5667 5753 5799 5803 5995 6299.

Серія Ц. по 1000зл. Ч. 5 359 422 641 1550 1732 2165 2545 3035 3317
3360 3449 3813 4102 4106 4158 4487 4925 4929 5548 5610 5799 5852 6468
6623 6662 6698 6700 6873 6927 7199 7471 7715 7957 8359.

Серія Д. по 5000 зл. Ч. 4 350 636.

Повышеніи листы ипотечный принадлежуютъ до выплаты дня 1. Марця 1892. Вызваеся Прч. Душпастырѣвъ, у котрыхъ-бы повышеніи листы, вѣнкульованіи въ користи парохій, церквей или фундацій находилися, щобы тѣи въ своемъ часѣ въ цѣли замѣны на новіи сюда предлагали.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 12. Вересня 1891.

Ч. 218/орд.

О явленіи ся пы-
томцѣвъ въ зд.
епар. Сѣменище.

Ч. 50.

Преч. урядамъ деканальнымъ поручаеся повѣдомити пытомцѣвъ клири-
кального званія въ кружѣ деканальномъ проживающихъ, котріи изъ Львѣвского сѣ-
менища переступаютъ до здѣшного епарх. сѣменища на IV. годъ богословія, щобы
доперва явились дня 15. Жолтвя 1891 до принятія (въ здѣшне сѣменище) зъ при-
чины отбыватися маючого Синода провинціального въ Львовѣ до 13. Жолтвя 1891

включно, на котромъ Настоятелѣ тогожъ сѣменища якоже и профессоры епарх. богослов. Заведенія участвовати будутъ.

Отъ Еп. Ординаріята.
Перемышль, дня 18. Вересня 1891.

Ч. 51.

Высокопреосвященный Митропол. Ординаріятъ въ Львовѣ розпорядилъ подъ днемъ 10. Вересня 1891 Ч. 6910 слѣдующе: „Всеч. урядамъ деканальнымъ и парохіальнымъ поручася симъ подати до вѣдомости ЧЧ. Пытомцямъ генеральной Львовской Семинаріи, що по причинѣ отбуватися маючого провинціального Синода они мають явитися въ Семинарію найпознѣйше 12. (н. с.) Жолтня с. р. такъ, щобы всѣ брали уже участь въ Богослуженію въ Праздникъ Покрова Пресв. Богородицы.“

Повыше розпорядженъе подаеся до вѣдомости и поступованія після того.

Отъ Еп. Консисторіи.
Перемышль, дня 19. Вересня 1891.

Ч. 4190.

О явленію ся пы-
томцѣвъ до генер-
альной Львовской Семинаріи.

Юліанъ
Епископъ.

ХРОНИКА.

На Синодѣ провинціальный кромѣ управленыхъ завозвані стали Еп. Ординаріятъмъ подъ д. 16. Вересня до Ч. 214/орд. слѣдующій Прч. ОО: Желеховскій Юстинъ, Яблоновскій Іоаннъ, Мельникъ Теодоръ, Негребецкій Іоаннъ, Чеховичъ Орестъ, Чернецкій Василій, Хиликъ Стефанъ, Левицкій Павелъ, Парилевичъ Іоаннъ, Сѣлецкій Кирилъ, Коштыньскій Сильвестеръ, Дмоховскій Теофилъ, Кравичъ Зенонъ, Добрянскій Стефанъ, Дуркотъ Юліанъ, Лыскъ Тимоей, Кмѣтъ Поліевскъ, Хиликъ Володимиръ.

Ч. 4223. Пр. Іосифъ Рейнаровичъ получилъ каноничну институцію на парохію Башня, дек. Любачовского, а Романъ Чайковскій опредѣленъ сталъ на завѣдателя мѣстцевого парохіи Манастиръ деканата Ярославского.

Ч. 4226. Ч. Іоаннъ Хризостомъ Дуркотъ уконченый богословъ принятый сталъ изъ АЕпархіи Львовской въ каноничну звязъ тут. Епархіи.

Ч. 4358. Пр. Лука Боднаръ парохъ зъ Стрѣлбичъ, получилъ 3 мѣсячну отпустку для поратованія здоровья.

Ч. 4078. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженъемъ зъ дня 15. Серпня 1891 Ч. 59007 продолжило дотанію рочныхъ 300 зл. изъ фонда религііного для сопомочника въ Краковѣ деканата Яворовского на дальній одень рокъ т. е. до 1. Сѣчня 1892.

Ч. 4406 Прч. Іоаннъ Савчинъ, завѣдатель парохіи въ Рябемъ деканата Балигородского, именованъ сталъ катихитомъ при ц. к. Гимназіи въ Перемышли.

ЖЕРТВЫ.

Ч. 3335. Преч. урядъ деканальный Судовишенскій донѣсь, що б. п. Теодоръ Марковъ, господаръ въ Кульматычахъ, дочер. до Дмитровичъ, жертвовалъ 100 зл. на плащеницу. Тую квоту зложила покойного жена Агнішка на руки пароха, за котору куплено для матернои церкви въ Дмитровичехъ: плащеницу за 32 зл. трифологіонъ за 30 зл. и 2 поставники за 38 зл.

На міссіи африканьскіи зложили:

Ч. 3651. Преч. урядъ деканальный Старосамборскій отъ Пр. Владыслава Пльницького собраныхъ въ церкви Ясѣнка Масьова 10 зл., зъ парохіи Лаврѣвъ 4 зл., зъ парохіи Старемѣто 2 зл. разомъ 16 зл.

Ч. 4349. Преч. урядъ деканальный Жукотыньскій отъ Пр. Теодора Боряса пароха въ Хащѣвъ 1 зл., Іоанна Господаревского зъ Галѣвки 93 кр., Теофили Турчмановича зъ Рышаны 1 зл. 7 кр. разомъ 3 зл.

Ч. 4348. Преч. урядъ деканальный Жукотыньскій надослалъ сюда до воззваніи зъ дня 12. Цвѣтня 1888 Ч. 27/орд. квоту 6 зл. на цѣль удержанія въ приличномъ состоянію святыхъ мѣстцъ и монаховъ занимающихъ ся охороною тыхже и удерживающихъ дома притулища въ св. земли — котору то квоту зложили слѣдующіи священники: Преч. Теофилъ Турчмановичъ зъ Рышаны 5 зл. и Преч. Онуфрій Ганкевичъ зъ Волча горѣшного 1 зл.

Всѣмъ тымъ повѣснимъ жертводателямъ удѣляе Еп. Консисторія похвалу и узнаніе.

Справы вдовичого Института.

Вдовичо-сирот. Институтъ Еп. Перем. получилъ датки, котріи Упр. Комисія подъ Ч. 334 зъ 1891 р. симъ квитиуетъ.

1) Ч. 123. Посредствомъ деканата Куликѣвского прислали:

1. Пр. Телесницькій Дмитрій	7 зл.	9. Пр. Полянскій Теофилъ	12 зл.
2. " Брылинскій Іосифъ	7 "	10. " Должицкій Кароль	12 "
3. " Целехъ Іосифъ	7 "	11. " Дигдалевичъ Іоаннъ	12 "
4. " Бѣлинскій Іосифъ	7 "	12. " Войновскій Северинъ	12 "
5. " Левицкій Володимиръ	7 "	13. " Ковшевичъ Романъ	12 "
6. " Жарскій Михаилъ	7 "	14. " Кашубинскій Юліанъ	10 "
7. " Матковскій Климентій	7 "		
8. " Весоловскій Антоній	7 "		Всего 126 зл.

2) Ч. 124. Посредствомъ деканата Старосольского прислали:

1. Пр. Петръ Витшинскій	12 зл.	7. Пр. Іларій Туна	7 зл.
2. " Андрей Скородинскій	12 "	8. " Іоаннъ Волосинскій	7 "
3. " Левъ Ясеницкій	12 "	9. " Іоаннъ Шемердякъ	67 "
4. " Александръ Струсевичъ	7 "	10. " Григорій Пержило	7 "
5. " Володимиръ Чайковскій	7 "		
6. " Антоній Кмицикевичъ	7 "		Всего 145 зл.

3) Ч. 125. Посредствомъ деканата Яворовского прислали :

1. Пр. Симеонъ Лонцкій	12 зл.	6. Пр. Емиліянъ Грушкевичъ	7 зл.
2. " Михаиль Литвининскій	12 "	7. " Дмитрій Гординскій	7 "
3. " Стефанъ Добрянскій	12 "	8. " Николай Мацюракъ	7 "
4. " Володимиръ Насальскій	14 "	9. " Левъ Мацускій	7 "
5. " Теодоръ Ганасевичъ	7 "	Всего	85 зл.

4) Ч. 126. Посредствомъ деканата Любачовского прислали :

1. Пр. Михаиль Кокуревичъ	12 зл.	2. Пр. Антоній Мокрицкій	7 зл.
---------------------------	--------	--------------------------	-------

5) Ч. 127. Посредствомъ деканата Олешницкого прислали :

1. Пр. Софронъ Кульматикій	12 зл.	8. Пр. Брониславъ Давидовичъ	12 зл.
2. " Іоаннъ Ваньковичъ	12 "	9. " Іосифъ Дуркотъ	7 "
3. " Викторъ Киверовичъ	12 "	10. " Іоаннъ Сухій	7 "
4. " Михаиль Венгриновичъ	12 "	11. " Антоній Шведицкій	7 "
5. " Іоаннъ Кобрынъ	12 "	12. " Григорій Калимонъ	7 "
6. " Константинъ Павловскій	12 "	Всего	64 зл.
6. " Михаиль Сапрунь	12 "		

6) Ч. 128. Пр. Юліянъ Гладиловичъ за р. 1890 7 зл.

7) " 129. Посредствомъ деканата Нижанковского прислать О. Онуфрій Дашкевичъ за р. 1890 12 зл.

8) " 130. Зъ деканата Перемыского прислать О. Андрей Гайдукевичъ 7 зл.

9) " 131. Посредствомъ деканата Порохницкого прислали :

1. Пр. Борысьевичъ Іоаннъ	7 зл. — кр.	6. Пр. Подяшецкій Теоф.	12 зл — кр.
2. " Созанскій Іоаннъ	7 " — "	7. " Скородинскій Тад.	21 " — "
3. " Яремкевичъ Алекс.	7 " — "	8. Вир. Пероновичъ Яковъ	13 " 60 "
4. " Дигдалевичъ Антон.	7 " — "	Всего	89 зл. — кр.
5. " Федоровичъ Альб.	14 " 40 "		

10) Ч. 132. Пр. Іосифъ Москаликъ 10 зл.

" 133. Посредствомъ дек. Перемыского Прч. Антоній Зубрицкій 12 зл.

" 134. " Добромильского О. Іосифъ Чапельскій 12 зл.

" 135. " Затварницкого О. Василій Волошинскій 6 зл.

11) " 136. " Высочаньского прислали :

1. Пр. Григорій Чайковскій	12 зл.	4. Пр. Іосифъ Шайдицкій	7 зл.
2. " Атанасій Полянскій	12 "	5. " Ігнатій Петровскій	7 "
3. " Михаиль Петровскій	7 "	Всего	45 зл.

12) Ч. 137. Посредствомъ деканата Горожаньского прислали :

1. Пр. Климентій Лопушанскій	12 зл.	8. Пр. Онисимъ Юзичинскій	7 зл.
2. " Ананія Юзичинскій	12 "	9. " Антоній Волощакъ	7 "
3. " Антоній Бачинскій	12 "	10. " Ксаверій Балинскій	7 "
4. " Северинъ Дибстрянскій	12 "	11. " Іосифъ Турянскій	7 "
5. " Даніиль Ленскій	7 "	12. " Теодоръ Сапрунь	7 "
6. " Михаиль Матковскій	7 "	13. " Корнилій Грушкевичъ	7 "
7. " Михаиль Заяць	7 "	Всего	111 зл.

13) Ч. 138. Посредствомъ деканата Дрогобыцкого жертвоваль О. Генрикъ Ильницькій за освобожденне одъ испита конкурсowego 30 зл.

14) " 139. Посредствомъ деканата Угловского прислали :

1. Пр. Петръ Яремкевичъ	2 зл.	5. Пр. Викторъ Матюкъ	7 зл.
2. " Павелъ Новакъ	7 "	6. " Тимотей Лысякъ	9 "
3. " Іоаннъ Сиротинскій	7 "	7. " Ілія Мазикевичъ	7 "
4. " Викторъ Мазикевичъ	7 "	8. " Емиліянъ Дѣдицкій	7 "

9. Пр. Артемій Мельникъ 7 зл. — кр.	14. Пр. Ром. Кордасевичъ 7 зл. — кр.
10. " Сим. Дуткевичъ 12 " — "	15. " Мат. Несторовичъ 7 " — "
11. " Евг. Омелянскій 7 " — "	16. " Іер. Козловскій 12 " — "
12. " Іоаннъ Гумецкій 24 " 60 "	17. " Дим. Бордунъ 12 " — "
13. " Іоаннъ Козакевичъ 7 " — "	Всего 158 зл. 60 кр.

15) Ч. 140 Зъ деканата Мостиского прислали :

1. Пр. Василій Цюкъ 7 зл.	8. Пр. Викторъ Нероновичъ 12 зл.
2. " Николай Сенета 7 "	9. " Іосифъ Черкавскій 7 "
3. " Адамъ Гординскій 12 "	10. " Михаилъ Ольшанскій 7 "
4. " Теофилъ Глушкевичъ 7 "	11. " Юліянъ Дуркотъ 7 "
5. " Григорій Клинь 14 "	12. " Теофилъ Сѣнкевичъ 7 "
6. " Михаилъ Воднаръ 7 "	Всего 104 зл.
7. " Теофилъ Созанскій 10 "	

16) Ч. 141. Зъ деканата Белзкого О. Антоній Тустановскій 7 зл.

17) " 142. Пр. Алексей Хтьей до коренной вкладки 63 зл.

18) " 143. Прч. Юстинъ Желеховскій 7 зл.

19) " 144. Пр. Левъ Саноцкій при поставленю на Мякинь 20 зл.

20) " 145. Зъ деканата Перемыского О. Пиннокентій Козаневичъ 7 зл.

21) " 146. " " Белзского О. Матей Цѣпановскій 12 зл.

22) Ч. 147. Пр. Михаилъ Мрыць зложилъ рениту 90 зл.

23) " 148. Зъ деканата Лѣского О. Димитрій Габла 10 зл.

24) " 149. Зъ деканата Дрогобыцкого прислали : О. Юліянъ Гумецкій 7 зл.
Юліянъ Шихъ 7 зл.

25) " 150. Пр. Александеръ Гелитовичъ 12 зл. за р. 1879.

26) " 152. Зъ деканата Бирчаньского О. Теофилъ Хомицкій 10 зл.

27) " 153. Пр. Іоаннъ Лысекъ за р. 1890 7 зл.

28) " 154. " Драндъ Подіевкть Кмитъ 5 зл.

29) " 155. Зъ деканата Дукляньского О. Юліянъ Дуркотъ 7 зл.

30) " 156. Пр. Николай Билиньскій новооставленъ на коренну вкладку 40 зл.

31) " 157. " Деканъ Александеръ Нестеровичъ 7 зл.

32) " 158. Посредствомъ дек. Старосольского О. Тимотей Доронъ 12 зл.

33) " 159. " " Комарняньского " Константиъ Хотинецкій 10 зл.

34) " 160. Пр. Антоній Яцевъ титуломъ датковъ за 1888, 1889 и 1890 р. 21 зл.

35) " 161. Посредствомъ деканата Балигородского О. Василій Мокрицкій 7 зл.

36) " 163. Пр. Іоаннъ Черевко за р. 1890 7 зл.

37) " 164. Зъ деканата Яслиского О. Ілія Левинскій 5 зл.

38) " 165. Пр. Маркелій Куновскій при поставленю на Кривку 10 зл.

39) " 166. Зъ деканата Жолковского О. Іоаннъ Радецкій титуломъ жертвы при поставленю на Мервиць 10 зл.

40) " 167. Пр. Драндъ Подіевкть Кмитъ 6 зл. 40 кр.

41) " 169. " Александеръ Гелитовичъ за р. 1880 12 зл.

42) " 170. " Григорій Макарь при поставленю на Угерць минеральні 20 зл.

43) " 171. " Константиъ Константиновичъ при поставленю на Вѣрхомлю 20 зл.

44) " 172. " Никифоръ Лещишакъ на счетъ залеглостей 15 зл. 30 кр.

45) " 173. Посредствомъ деканата Нижанковского О. Мартинъ Ливчакъ 7 зл.

46) " 175. " " Яворовского О. Н. Лонцкій за р. 1890 12 зл.

О. Ант. Волосъ титуломъ жертвы при постав. на Прилибъ 12 зл. 60 кр.

47) " 176. Пр. Михаилъ Шатыньскій на счетъ залеглостей 70 зл.

- 48) Ч. 177. О. Михайль Кручковскій за р. 1890 7 зл.
- 49) " 178. Посредствомъ деканата Перемыского О. Емиліянъ Константиновичъ при поставленію на Торки 20 зл.
- 50) " 188. Пр. Андрей Теленъ на счетъ залежностей 8 зл. 26 кр.
- 51) " 191. " Іоаннь Литыньскій 2 зл.
- 52) " 193. " Михайль Гандякъ за р. 1890 12 зл.
- 53) " 194. " К. Грушкевичъ при поставленію на Ракову 20 зл.
- 54) " 196. " Іоаннь Кипріянь на счетъ залежностей 14 зл. 42 кр.
- 55) " 197. " Павло Стукачъ " " " 1 " 77 "
- 56) " 198. " Василій Охничъ " " " 3 " — "
- 57) " 199. " Анатолій Вархольякъ за р. 1890 7 зл.
- 58) " 211. " Адольфъ Раствецкій " " " 7 "
- 59) " 212. " Іосифъ Гумецкій на долгъ 5 зл. 45 кр.
- 60) " 213. " Іоаннь Мудракъ " " 10 " — "
- 61) " 214. " Іоаннь Крыницкій " " 3 " — "
- 62) " 215. " Іоаннь Яросевичъ " " 2 " 29 "
- 63) " 216. " Модестъ Метеля за р. 1890 7 " 5 "
- 64) " 218. " Димитрій Ядлонъ " " 7 " — "
- 65) Ч. 219. Пр. Іеронимъ Куновскій жертвує 30 зл.
- 66) " 220. " Михайль Вербицкій при поставленію на Рыхвалдъ 10 зл.
- 67) " 221. " " на счетъ залежностей 61 зл. 86 кр.
- 68) " 222. Посредствомъ деканата Ярославского О. Іляріонъ Куцѣль 7 зл.
- 69) " 223. Пр. Емиліянъ Паславскій на сплату долгу 100 зл.
- 70) " 224. " Викторъ Кривавичъ за р. 1890 7 зл.
- 71) " 225. " Володимиръ Потучко на коренну вкладку 60 зл.
- 72) " 226. " Стефанъ Петрыкъ на сплату долгу 10 зл.
- 73) " 227. " Іоаннь Костекъ на сплату долгу 10 зл. 27 кр.
- 74) " 228. " Михайль Шатиньскій ренту долгу 7 зл. 60 кр.
- 75) " 229. " При поставленію на Кречовичѣ О. Ст. Сапрунь 20 зл.
- 76) " 230. " Василій Чернецкій на коренну вкладку 160 зл.
- 77) " 234. " Кузыкъ Корнилій на счетъ долгу 36 зл.
- 78) " 235. " Іоаннь Сухій на счетъ залежностей 23 зл. 26 кр.
- 79) " 236. " Михайль Калимонъ при освободженію одъ испита конк. 30 зл.
- 80) " 237. " Михайль Петровскій % одъ коренной вкладки 1 зл. 50 кр.
- 81) " 240. " Книжиньскій Петръ на сплату долгу 179 зл. 91 кр.
- 82) " 245. " Кипріянь Ясеницкій при поставленію на Балнгородъ 20 зл.
- 83) " 246. " Левъ Левицкій зложилъ до фонда 210 зл. 10 кр. а именно:
1. Коренна вкладка	100 зл. — кр.
2. Рочнй даткй одъ 1887 р.	47 " 33 "
3. 6% проволоки	2 " 77 "
4. Надпорядочна вкладка	60 " — "
Всего	210 зл. 10 кр.
- 34) Ч. 247. Пр. Андрей Савицкій на счетъ залежностей 25 зл.
- 85) " 248. Посредствомъ деканата Любачовского О. Іоаннь Отто за р. 1891 7 зл.
- 86) " 249. Пр. Алойсій Полянскій при поставленію на Вацовичѣ 20 зл.
- 87) " 250. Посредствомъ деканата Старосамборского О. Василій Крыницкій 12 зл. а Северинъ Ясеницкій 7 зл.

- 88) Ч. 251. Пр. Іоаннъ Пастернакъ на коренну вкладку 60 зл.
- 89) " 252. " Михайлъ Попель при поставленю на Гопбѣвъ 20 зл.
- 90) " 253. " Викторъ Кмицикевичъ при поставленю на Лежайскъ 10 зл.
- 91) " 254. " Василій Кокотайло на счетъ залежности 64 зл. 82 кр.
- 92) " 255. " Ілія Маковей при поставленю на Солинку 20 зл.
- 93) " 256. Посредствомъ деканата Яворѣвского О. Іосифъ Подлускій 7 зл.
- 94) " 259. Пр. Романъ Осмакъ на коренну вкладку 50 зл.
- 95) " 260. " Александеръ Гелитовичъ на счетъ залежностей 24 зл.
- 96) " 262. " Михайлъ Брыкъ на счетъ залежностей 20 зл.
- 97) " 263. " Михайлъ Трешневскій на коренну вкладку 50 зл.
- 98) " 264. " Корнилій Кузыкъ залежность 5 зл. 97 кр.
- 99) " 274. " Антоній Венгриновичъ при поставленю на Смѣльну 20 зл.
- 100) " 275. Посредствомъ деканата Старосамборского О. Северинъ Добрянскій и Іосифъ Ленчикъ за р. 1890 по 7 зл.
- 101) " 276. Пр. Константинъ Грушкевичъ при пост. на Куликѣвъ 20 зл.
- 102) " 277. " Іоаннъ Пастернакъ до коренной вкладки 40 зл.
- 103) " 278. " Володимиръ Потучко " " 40 "
- 104) " 279. " Михайлъ Трешневскій " " 40 "
- 105) " 280. " Василій Чернецкій до коренной вкладки 40 зл.
- 106) " 283. " Александеръ Прислопскій при поставленю на Красну 20 зл.
- 107) " 284. " Теодоръ Рѣпецкій на долгъ 4 зл.
- 108) " 285. " Гервазіій Царевичъ 12 зл.
- 109) " 291. " Емиліянъ Юрчакевичъ при поставленю на Устьє 20 зл.
- 110) " 292. " Александеръ Гелитовичъ на долгъ 12 зл.
- 111) " 293. " Волод. Левицкій при поставленю на Царынське 20 зл.
- 112) " 294. " Кор. Строньскій черезъ деканатъ Любачѣвскій на долгъ 24 зл.
- 113) " 295. " Сімеонъ Лонцкій при поставленю на Зубкѣвъ 20 зл.
- 114) " 305. " Викторъ Решетилловичъ при поставленю на Судову-Вишню 20 зл.
- 115) " 306. " Тимотей Дорошъ при увѣльженю отъ пенити конк. 30 зл.
- 116) " 307. " Волод. Гайдукевичъ при поставленю на Крамарѣвку 5 зл.
- 117) " 308. " Антоній Барновичъ при поставленю на Острѣвъ 20 зл.

Отъ Упр. Комисіи вдов. сир. Института.

М. Копко.
касiєръ.

В. Кондрацкій
секретарь.

М. Подолинскій
Пр-дсѣдатель.

Константинъ Чеховичъ
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1891.

Выдано 14. Жовтня.

Ч. X.

Ч. 52.

Ч. 4094.

О конверзій 5%
листоу заста
внхъ

Розпорядженъеу тутешнхъ зъ дня 9. Червця 1890 Ч. 2495, оголошеноу въ Вѣстнику епархіальномъ Ч. VI зъ року 1890 сторона 63, повѣдомлено Прч. Духовенство епархіальне, що 5% листы заставни галицкаго товариства кредитоваго земскаго въ мѣсяцю Червцю 1890 зъ обѣгу стигнени будуть, а натоуѣть выдадутся 4½% листы.

За 5% листы съ купономъ 31 Грудня 1890 платнымъ выдавала каса тогоуе товариства 4½% листы съ такимъуе купономъ и съ доплатоу 75 кр. въ готѡвиѣ до коуждхъ 100 зл. въ листахъ заставныхъ, завозвано протое тымъ самымъ розпорядженъеу веѣ уряды парохіальни, щобы зостаючи въ ихъ посѣданю 5% листы заставни безъ отволоки до дирекціи товариства кредитоваго земскаго отсылали съ покликомъ на то же розпорядженъе, и щобы о выданъе 4½% листовъ якъ и о вѣнкуляцію тыхъ въ той самъ спосѣбъ, якъ были вѣнкульовани 5% листы просили.

Приказови тому многи Священики въ приписаномъ часѣ неудоуолили, и тымъ спосѡбомъ споводовали для дотычныхъ фондовъ: парохіальныхъ, церковныхъ или фундаційныхъ страту по 75 кр. на коуждхъ 100 зл. Суть однако Священники, котри реченои конверзійи не перевели до конца року 1890, а доперва въ роцѣ бѣжучомъ; тѣи споводовали утрату отѡтокъ для себе, церквей или фундаціи зъ прицины, що опроцентованъе 5% листовъ заставныхъ товариства кредитоваго устало съ днемъ 31. Грудня 1890. Однако пѡсля донесеня дирекціи того товариства зъ дня 16. Липця 1891 Ч. 8953 дотеперъ еще не сконвертовано веѣхъ 5% вѣнкульованныхъ листовъ заставныхъ и тѣи нахѡдятся еще, не несучи жадныхъ отѡтокъ, въ рукахъ дотычныхъ инетитуціи.

Зъ той прицины вызваеся веѣхъ Прч. душнастыровъ, у котрыхъ бы 5% листы заставни многократно реченого товариства нахѡдились, щобы тѣи до дирекціи товариства въ цѣли конверзійи на 4½% безѡтволочно переслали и о здѣланомъ при предложѣнии подписки полученя на 4½% листы, ѡтъ товариства прислани, сюда донесли.

Зъ прицины, що непереведенъе дотеперъ той конверзійи насувае догадъ, що не веѣ Священики розпорядженя тутешни въ Вѣстнику епархіальномъ оголо-

шувани, точно и докладно читають, припорукася вѣмъ Прч. настоятелямъ деканатѣвъ, щобы въ часѣ визитацій деканальныхъ пересвѣдчались, чи межъ цѣнными ефектами дотычнои парохіи ненаходяться такі, котри сконвертоваными быти повинни. а далыше, щобы на найблишномъ соборчику справу тую обговорили, деканальне Священство до точного повиновения тутешнымъ розпорядженнямъ въ вѣхъ справахъ завоzwали а заразомъ поучили, щобы о каждой замѣнѣ цѣннаго ефекта на инный, переведеной вирость, не черезъ Еп. Консисторію, дуиннастьрѣ при предложеню подписки получения сюда доносили, подписки бо тіи предлагають ся зъ отен до Выс. ц. к. Намѣстництва.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 1. Жовтня 1891.

Ч. 4322.

О выставѣ въ дѣнь-
ской.

Ч. 53.

Высока ц. к. Президія Намѣстництва розпорядила подъ днемъ 27. Серпня 1891 Ч. 8535 слѣдуюче:

•Im Jahre 1892 findet in Wien eine internationale Ausstellung für Musik und Theaterwesen statt. Dieselbe soll sich in eine Fach-Ausstellung und eine gewerbliche Special-Ausstellung gliedern. Die erstere hätte die historische, künstlerische und technische Entwicklung der Musik und des Theaterwesens zur Anschauung zu bringen, während die gewerbliche Special Ausstellung alle der Musikpflege und dem Theaterwesen dienenden Erzeugnisse der modernen Industrie umfassen soll.

Mit Hinblick auf den streng wissenschaftlichen Charakter der historischen Musikausstellung, welche ohne Heranziehung der zahlreichen werthvollen, im Besitze von Kirchen- und geistlichen Corporationen befindlichen ältesten und alten Musikwerke, Instrumente, Werke der einschlägigen Literatur und biographischen Denkwürdigkeiten wohl kaum ein vollständiges Bild der Entwicklung der Musikpflege in Österreich zu bieten vermöchte, beehre ich mich im Sinne des Erlasses Seiner Excellenz des Herrn Ministers für Cultus und Unterricht vom 29. Juli l. J. Z. 13.802 das Hochwürdigste Ordinariat auf die vorerwähnte Ausstellung mit der Einladung aufmerksam zu machen, das Entsprechende gefälligst veranlassen zu wollen, dass diese Ausstellung mit den besagten Musikwerken, falls solche im Besitze von Kirchen und geistlichen Corporationen der dortigen Diözese sich befinden, beschickt werde. Lemberg, am 27. August 1891. — BADENI. m. p.

Подъ днемъ 2. Вересня 1891 Ч. 8848 прислала слѣдуюче:

PROGRAMM.

Die Ausstellung findet in der Rotunde im k. k. Prater und den anstossenden Garten-Anlagen in der Zeit vom 7. Mai bis 9. October 1892 statt.

Dieselbe gliedert sich in eine Fach-Ausstellung, welche die historische, künstlerische und technische Entwicklung der Musik und des Theaterwesens zur Anschauung bringen soll, und in eine gewerbliche Special-Ausstellung, welche alle der Musikpflege und dem Theaterwesen dienenden Erzeugnisse der modernen Industrie umfassen und hiedurch der Schaffenskraft und dem Absatze auf diesem Gebiete neue Anregung geben soll.

Innerhalb dieses Rahmens hat die Ausstellung Gegenstände folgender Kategorien zu enthalten:

A. *Biographische Denkwürdigkeiten.*

Erinnerungen an berühmte Musiker, dramatische Dichter, darstellende Künstler und Künstlerinnen der Vergangenheit und Gegenwart auf dem Gebiete der Oper, des Dramas und der Mimik; Bildnisse (Gemälde, Stiche, Photographien etc.), Autographen, Medaillen; bemerkenswerthe Gegenstände aus deren Besitz. Einschlägige Special Literatur.

B. *Musik.*

I. *Instrumente.* Die Musik-Instrumente in ihrer historischen Entwicklung bis auf die Jetztzeit:

a) Tasten-Instrumente: Orgel, Clavier, Harmonium nebst älteren und Zwischengattungen;

b) Saiten-Instrumente: 1. Harfen, Zithern, Guitarren, Mandolinen, Lauten etc.
2. Geigen, Violen, Violoncelle, Contrabässe etc. nebst den Hilfsmitteln zum Spiele derselben;

c) Blas-Instrumente aus Holz und Blech;

d) Schlag-Instrumente, — letztere beide mit einer besonderen Abtheilung für Militär-Instrumente (inclusive Signalhörner, Trommeln etc.)

e) Sonstige Instrumente: Harmoniken, Holz- und Stroh-Instrumente, Spieluhren, Orchestrions u. dgl.

f) Hilfsmittel der Musik-Aufführung, wie z. B. Stimmgabeln, Metronome etc.

II. *Graphische Darstellung der Musik:*

a) Noten-Handschriften, älteste geschriebene Noten, Missale, Mensuralmusik; Tabulaturen, Codices; nicht edirte Werke aus der Zeit nach Erfindung des Notendruckes, dazu passende bildliche Darstellungen ältester Musikübung.

b) Älteste und ältere Notendrucke in charakteristischen Mustern für jede Epoche.

c) Neuere Notendrucke von den ersten Ausgaben Bach's und Haendels bis auf die neueste Zeit.

III. *Musik-Literatur und Musik-Unterricht:*

a) Literatur der Vergangenheit und Gegenwart: Musik-geschichtliche Werke und Zeitschriften, Werke über Kirchenmusik, Musik-Lexica; Fachblätter, Verlagskataloge, Jahresberichte von Vereinen etc.: Programme und Affiche; Pläne und bildliche Darstellungen sowie Modelle von Concertsälen und Musik-Instituten.

b) Unterricht: 1. Theoretische und praktische Werke, Lehrmittel und Lehrbehelfe für Gesang, Instrumentalspiel und Theorie; 2 Organisations-Statute, Statistiken und Jahresberichte von Musikschulen und Conservatorien.

C. *Theater.*

Objecte aus der Vergangenheit und Gegenwart:

I. *Theaterbauten*; Pläne, Darstellungen und Modelle von Theatern; Maschinenwesen und Beleuchtungs-Apparate.

II. *Behelfe der theatralischen Aufführung*: Decorationen, Theater-Requisiten, Modelle von Bühnen-Decorationen, Costüme nebst entsprechenden bildlichen Darstellungen, Figurinen, Theaterwaffen, Theaterschmuck etc.

III. Bildliche Darstellungen theatralischer Aufführungen, künstlerischer Ausschmückung der Theater; Gemälde, Sculpturen, Zeichnungen und Illustrationen zu dramatischen Werken.

IV. Dramatische Werke aller Gattungen inclusive Opernlibretti und Ballet-Sujets.

V. Dramaturgie, Kritik und Theaterliteratur: Einschlägige Fach Literatur, Zeitschriften, Theaterzettel, Affichen, Programme etc.

D *Ethnographisch interessante Gegenstände der vorstehend erwähnten Kategorien.*“

Gleichzeitig mit der Ausstellung sind musikalische und theatralische Aufführungen überhaupt sowie insbesondere nach historischen, nationalen und ethnographischen Gesichtspunkten in Aussicht genommen, deren Programm in einem späteren Zeitpunkte bekannt gegeben werden wird.

Подаючи повніше до вѣдомости взымаєся Прч дупнастыровъ, щобы предмети до той выставки надаючи ся, еслибы въ Церквахъ або у брацтвъ церковныхъ тутешной Епархіи находилися, натуку выставу высылали, щобы тымъ способомъ и нашъ обрядъ и наша народность на той выставѣ заступленными были, на котрой предмети зъ рѣжныхъ краѣвъ передъ знатоками и ширшою публикою выставлени будуть.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 1. Жовтня 1891.

Ч. 4547.

Конкурсъ на па-
рохію Сѣнява дек.
Ярослав.

Ч. 54.

Съ речинцемъ убогана ся до 1. Студня 1891 н. ст. выставляєся на соубѣгательство парохія Сѣнява, приватного наданя, Ярославского деканата.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 23. Вересня 1891.

Ч. 4602.

Конкурсъ на ка-
тхита при шко-
лахъ народныхъ
въ Яворовѣ.

Ч. 55.

Прч. Урядамъ деканальнымъ удѣляєся для сообщенія содеканальному Прч. Духовенству слѣдующе:

„L. 947. Odezwa. Uprasza się Najprz. Konsystorz o łaskawe podanie do wiadomości Wieleb. Księży dyecezyi Przemyśkiej, że c. k. Rada szkolna okręgowa w Jaworowie rozporządzeniem z dnia 15. września 1891 L. 924 rozpisała konkurs, celem stałego obsadzenia posady nauczyciela religii wyznania gr. kat. przy pięcioklasowej szkole męskiej w Jaworowie z płacą roczną pięciuset (500) złr. i obowiązkiem udzielania nauki religii, 1) w pięcioklasowej szkole męskiej 9 godzin tygodniowo, 2) w cztero-klasowej szkole żeńskiej 9 godzin tygodniowo, 3) odbywania dwóch ekshort tygodniowo. Do powyższej posady przywiązane są dodatki 5-letnie po 50 zł. rocznie i 10% dodatek na pomieszkanie, a ubiegać się o nią mogą tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy i zakonni. — Termin do wnoszenia podań upływa z końcem października 1891. — Z c. k. Rady szkolnej krajowej w Jaworowie 16. września 1891.“

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 29. Вересня 1891.

Ч. 56.

Ч. 4734.

Дня 30. Цвѣтня 1891 выльсовани стали слѣдующій облигаціи индемнизаційні:

О выльсованыхъ
индем облига-
ціяхъ.

Ч.	8378	на	650	зл.	вин.	на церковь въ Доброй.
"	7443	"	50	"	"	" пагохю Рогозно.
"	7044	"	200	"	"	" дочер. Букъ до Лопѣнки.
"	8306	"	350	"	"	" пагохю Лупкѣвъ.
"	7464	"	100	"	"	" " Мостиска.
"	5626	"	3050	"	"	" Епископство Перемыске.
"	6632	"	50	"	"	" богослуж. учрежденіе Василя Краликъ при церкви въ Новосѣлкахъ дек. Мостис.
"	7670	"	100	"	"	" дочер. Селиска до Ясманичъ.
"	7810	"	200	"	"	" пагохю Выпатычи.
"	6640	"	50	"	"	" " Михалевичи.
"	6762	"	50	"	"	" " Новосельцѣ.
"	8409	"	700	"	"	" " Воютычи.
"	6638	"	50	"	"	" дочер. Болосѣвъ гѣр. до Волчи дольной.
"	7434	"	100	"	"	" пагохю Лѣщовате.
"	8331	"	100	"	"	" дочер. Сокольѣ до Телешницѣ.
"	8938	"	700	"	"	" фундація богослуж. Флѣоріана Кудревича при церкви св. Норберта въ Краковѣ.
"	7568	"	600	"	"	" винк. на Самост. Сотруд. въ Опарѣвцѣ.
"	8068	"	350	"	"	" " пагохю Хирѣвъ.
"	14793	"	100	"	"	" " Издебки.
"	10241	"	50	"	"	" " Добромилѣ.
"	12748	"	550	"	"	" фундація Розаліи Яхневичъ при церкви въ Дрогобычи.
"	15366	"	200	"	"	" винк. на пагохю Смѣльна.
"	10802	"	50	"	"	" фундація Іоана Шафраньского при церкви въ Дубецку.
"	13174	"	100	"	"	" винк. на пагохю Снѣтниця.
"	15417	"	100	"	"	" " " Брунари.
"	6312	"	100	"	"	" " " Ярославъ.
"	15416	"	100	"	"	" " церковь въ Яковѣ старѣмъ.
"	10285	"	100	"	"	" " въ Ярославю.
"	15990	"	150	"	"	" " пагохю Хотынецъ.
"	8549	"	150	"	"	" фундація Іосифа Бенедикта и Анны Бялоберезкой при дочер. церкви въ Рощенцѣ до Ваньковы.
"	15832	"	100	"	"	" " " Бреликовъ до Ваньковы.
"	4283	"	100	"	"	" фундація Целягін Навроцкой при церкви въ Мостахъ велик.
"	13186	"	700	"	"	" винк. на пагохю Жегестѣвъ
"	13245	"	50	"	"	" дочер. Гдешичи до Мѣжинця.
"	14101	"	100	"	"	" " пагохю Журавичи
"	14570	"	100	"	"	" " " Суровичи.
"	14270	"	400	"	"	" " " Телешниця.
"	14594	"	300	"	"	" " " Хревтъ.
"	14645	"	900	"	"	" " " Гошѣвъ.
"	16060	"	50	"	"	" " " Устѣянова.
"	16700	"	100	"	"	" фундація Стефана (?) при церкви въ Жолтанцяхъ.
"	421	"	100	"	"	" винк. на пагохю Корениця.

Взиваєся дотичнихъ душіаствръвъ, щобы выльсоровани облигаціи съ дотичными лучками платничими безотволочно по одержаню сего розпоряджєня, най-далыне же до дня 25. Жовтня 1891 до дальшого споводованя сюда предкладали.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 13. Жовтня 1891.

Юліанъ

Епископъ.

Справы вдовичого Института.

Вдовичо-сирот. Институтъ Еп. Перем. получилъ датки, котрі Упр. Комисія подъ Ч. 335 зъ 1891 р. симъ квитує.

1) Ч. 67. Черезъ деканатъ Яслискій Пр. Іоаннъ Венгриновичъ 93 зл. 70 кр.

2) „ 71. Пр. Александръ Гелитовичъ на сплату довгу 12 зл.

3) „ 73. Черезъ деканатъ Варяжскій прислали:

1. Пр. Зенонъ Корытинскій	12 зл.	6. Пр. Петро Гисовскій	7 зл.
2. „ Теодоръ Лысекъ	12 „	7. „ Кароль Федоровичъ	7 „
3. „ Іоаннъ Калитовскій	7 „	8. „ Михаилъ Ковшевичъ	7 „
4. „ Симеонъ Смукъ	7 „		Всего 66 зл.
5. „ Андрей Чернецкій	7 „		

4) Ч. 74. Черезъ деканатъ Яслискій прислали:

1. Пр. Михаилъ Сливинскій	7 зл.	12. Пр. Андрей Дроздовскій	7 зл.
2. „ Андрей Кочиркевичъ	12 „	13. „ Волод. Коростенскій	7 „
3. „ Симеонъ Колодѣй	7 „	14. „ Емилианъ Антонецъ	7 „
4. „ Іоаннъ Венгриновичъ	12 „	15. „ Левъ Войтовичъ	7 „
5. „ Іоаннъ Мерена	7 „	16. „ Ілія Маковей	7 „
6. „ Романъ Кмичкевичъ	12 „	17. „ Іоаннъ Гомза	7 „
7. „ Іоаннъ Лицинскій	12 „	18. „ Антоній Бескидъ	12 „
8. „ Іосифъ Конястянскій	7 „	19. „ Генрыкъ Полянскій	7 „
9. „ Николай Волошиновичъ	7 „	20. „ Василій Волошиновичъ	12 „
10. „ Даниль Котысъ	12 „		Всего 175 зл.
11. „ Николай Бачинскій	7 „		

5) Ч. 74. Черезъ деканатъ Лѣскій прислали:

1. Пр. Александръ Пундыкевичъ	12 зл.	6. Пр. Бол. Калужняцкій	7 зл.
2. „ Атанасій Венгриновичъ	12 „	7. „ Андрей Габла	7 „
3. „ Михаилъ Ясеницкій	12 „	8. Димитрій Габла	7 „
4. „ Корнелій Менцинскій	12 „		Всего 76 зл.
5. „ Юліанъ Полощниковъ	7 „		

6) Ч. 77. Черезъ деканатъ Перемышльскій прислали:

1. Пр. Емил. Паславскій	12 зл.	6. Пр. Зенонъ Кривавичъ	7 зл.
2. „ Юліанъ Менцинскій	7 „	7. „ Ігнатій Калужняцкій	7 „
3. „ Ігнатій Маликъ	7 „	8. „ Антоній Сѣнкевичъ	7 „
4. „ Іоаннъ Пвасѣвка	7 „	9. „ Константинъ Бѣрецкій	7 „
5. „ Володиславъ Головацкій	7 „		Всего 68 зл.

7) Ч. 78. Пр. Брониславъ Давидовичъ за 1890 р. 7 зл.

8) „ 80. Черезъ деканатъ Мокрянскій прислали:

1. Пр. Кир. Рудавскій	7 зл.	3. „ Іеронъ Борковскій	7 „
2. „ Юліанъ Чайковскій	7 „	4. „ Антоній Слоньскій	7 „

5. Пр. Іоан. Мазаркевичъ 7 зл. — кр.	13. Пр. Мих. Гарбиньскій 12 зл. — кр.
6. " Николай Кмѣтъ 7 " — "	14. " Павелъ Левицкій 12 " — "
7. " Стефанъ Кишиць 7 " — "	15. " Іоан. Дрималиць 12 " — "
8. " Пикъ Курывчакъ 7 " — "	16. " Левъ Грыневецкій 12 " — "
9. " Вас. Скобельскій 7 " — "	17. " Мих. Мишкевичъ 12 " — "
10. " Іоаннъ Дашкевичъ 7 " — "	18. " Дан. Михайловъ 3 " 68 "
11. " Юліанъ Цытекъ 9 " 50 "	19. " Вас. Билиньскій 12 " — "
12. " Петръ Гумовскій 7 " — "	Всего 162 зл. 18 кр.

9) Ч. 81. Черезъ деканатъ Старосамборскій прислали :

1. Пр. Левъ Щавиньскій 7 зл.	6. " Юліанъ Билиньскій 7 зл.
2. " Іоаннъ Стояловскій 7 "	7. " Едвардъ Кушиць 7 "
3. " Влад. Пльницькій 7 "	8. " " " 8 "
4. " Зен. Паславскій 7 "	Всего 57 зл.
5. " Іоаннъ Пльницькій 7 "	

10) Ч. 82. Черезъ деканатъ Дрогобыцкій прислали :

1. Пр. Емиліанъ Горинцкій 7 зл.	16. Пр. Генрыкъ Пльницькій 7 зл.
2. " Василій Гоповскій 7 "	17. " Николай Ясеницкій 7 "
3. " Антоній Чапельскій 7 "	18. " Іоаннъ Селецкій 7 "
4. " Антоній Рудавскій 7 "	19. " Владиміръ Комарницкій 12 "
5. " Ромуалдъ Коростеньскій 7 "	20. " Іоаннъ Мудракъ 7 "
6. " Монастирь Васил. 12 "	21. " Корнилій Гумецкій 7 "
7. " Даніилъ Грыцай 12 "	22. " Юліанъ Гумецкій 7 "
8. " Петръ Кошалкевичъ 12 "	23. " Іоаннъ Скобельскій 10 "
9. " Антоній Калужняцкій 12 "	24. " Іоаннъ Пѣмцовъ 7 "
10. " Богд. Домницкій 7 "	25. " Григорій Савицкій 7 "
11. " Михайль Лисикевичъ 12 "	26. " Петръ Гесинъ 7 "
12. " Теофилъ Хоминьскій 7 "	27. " Ізія Сіокало 7 "
13. " Стефанъ Хилаць 7 "	28. " Александеръ Тороньскій 7 "
14. " Іоаннъ Савчакъ 12 "	Всего 236 зл.
15. " Юліанъ Алексевичъ 9 "	

11) Ч. 83. Черезъ деканатъ Дукляньскій прислали :

1. Пр. Титъ Дуркотъ 7 зл.	8. Пр. Левъ Сѣлецкій 7 зл.
2. " Іосифъ Мерена 7 "	9. " Емиліанъ Давидовичъ 7 "
3. " Захарія Чеснокъ 7 "	10. " Емиліанъ Юрчакевичъ 7 "
4. " Корнилій Копыстяньскій 7 "	11. " Іоаннъ Пастернакъ 7 "
5. " Емиліанъ Чирняньскій 7 "	12. " Гавріилъ Гнатишакъ 7 "
6. " Симеонъ Руснякъ 12 "	Всего 89 зл.
7. " Іоаннъ Мышковскій 7 "	

12) Ч. 90. Пр. Іоаннъ Мельникъ 7 зл.

" 89. " Григорій Морозъ 7 "

" 87. Черезъ деканатъ Затварницькій прислали :

1. Пр. Маркиль Мигуловичъ 7 зл.	8. Пр. Атанасій Котысъ 7 зл. — кр.
2. " Петръ Лодиньскій 10 "	9. " Василій Салагубъ 7 " — "
3. " Александеръ Полянскій 7 "	10. " Никѣ. Лещишакъ 7 " — "
4. " Теодосій Войтовичъ 7 "	11. " Володим. Левицкій 7 " — "
5. " Іосифъ Котецкій 7 "	12. " Мих. Туряньскій 7 " — "
6. " Іоаннъ Яросевичъ 7 "	13. " " 3 " 40 "
7. " Павелъ Стукачъ 7 "	Всего 90 зл. 40 кр.

13) Ч. 88. Пр. Игнатій Гвоздовичъ за 1890 р. 7 зл.

14) Ч. 91, Черезъ деканатъ Мушиньскій прислали :

1. Пр. Володимиръ Козловскій	7 зл.	13. Пр. Игнатій Вислоцкій	7 зл.
2. " Іоаннъ Сечета	7 "	14. " Іосифъ Мохнацкій	7 "
3. " Теофилъ Качмарчикъ	7 "	15. " Діонизій Мохнацкій	7 "
4. " Петръ Сандовичъ	7 "	16. " Константинъ Хилякъ	7 "
5. " Володимиръ Калужняцкій	7 "	17. " Іоаннъ Хриз. Дуркотъ	12 "
6. " Григорій Сирьєць	7 "	18. " Григорій Копыстянській	12 "
7. " Іоаннъ Парыловичъ	7 "	19. " С. Фроній Полянській	12 "
8. " Михайль Жегестовскій	12 "	20. " Іоаннъ Прислопекій	7 "
9. " Володим. Полопиньовичъ	7 "	21. " Антон. Константиновичъ	12 "
10. " Іоаннъ Копыстянській	7 "	22. " Ігнатій Рынявець	12 "
11. " Іоаннъ Чирнянській	7 "		
12. " Іосифъ Ломницькій	7 "		
		Всього	184 зл.

15) Ч. 92. Свѣт. Дрѣ Титъ Мышковскій 12 зл.

16) Ч. 93. Пр. Теодоръ Мерена при увольненію вѣдѣ исп. конк. 30 зл.

17) " 94. " Николай Крайчикъ на кор. вкладку 40 зл.

18) " 95. " Романъ Прислопекій на кор. вкладку 40 зл.

19) " 96. " Іоаннъ Демянчукъ на кор. вкладку 40 зл.

20) " 97. " Димитрій Хилякъ на кор. вкладку 40 зл.

21) " 98. " Іосифъ Скобельскій на кор. вкладку 40 зл.

22) " 99. Черезъ деканатъ Перемыскій прислали :

1. Пр. Стефанъ Козенка	7 зл.	2. Пр. Климентій Хотынецкій	7 зл.
------------------------	-------	-----------------------------	-------

23) Ч. 102. Черезъ деканатъ Затварницкій прислали :

1. Пр. Счастній Должицкій	12 зл.	2. Пр. Димитрій Канко	9 зл. 20 зр.
---------------------------	--------	-----------------------	--------------

24) Ч. 101. Черезъ деканатъ Комарнянській прислали :

1. Пр. Андрей Савицкій	7 зл.	3. Пр. Яковъ Косоноцкій	7 зл.
2. " Михайль Стецевъ	7 "	Всього	21 зл.

25) Ч. 103. Черезъ деканатъ Ізраєлавскій прислала Госпожа Емилія Махникъ на сплату довгу 140 зл. 70 кр.

26) Ч. 144. Пр. Михайль Ортынській на коренну вкладку 40 зл.

27) Ч. 105. " Михайль Гичко на коренну вкладку 40 зл.

28) Ч. 106. " Георгій Вербицкій на коренну вкладку 40 зл.

29) Ч. 121. Черезъ деканатъ Добромильскій прислали :

1. Пр. Яковъ Луканевичъ	12 зл.	8. Пр. Емил. Бачинській	7 зл. — кр.
2. " Ілія Киричинській	7 "	9. " Петръ Товарницкій	7 " — "
3. " Михайль Мохнацкій	12 "	10. " Іоаннъ Голіанъ	9 " — "
4. " Орестъ Солтикевичъ	7 "	11. " Григ. Коблонъ	12 " — "
5. " Константинъ Гукевичъ	12 "	12. " Іоан. Тарнавскій	12 " — "
6. " Николай Кушнѣрь	7 "	13. " Онуф. Дрималикъ	9 " 20 "
7. " Евгенийъ Тустановскій	7 "	Всього	120 зл. 20 кр.

30) Ч. 122. Пр. М. Конко за р. 1890 7 зл.

Отъ Упр. Комисіи вдов. сирт. Института.

М. Конко.
касиръ.

В. Кондрацкій
секретаръ.

М. Подолинскій
Предсѣдатель.

Константинъ Чеховичъ
канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1891.

Выдано 19. Листопада

Ч. XI.

Ч. 57.

4101.

Всч. Анатолій Долинскій парохъ въ Ягторовѣ Архієпископіи Львовской выдалъ сочиненіе „Короткій выкладъ науки вѣры и обычаевъ для христіанской молодежи и жениховъ съ додаткомъ РѢКЪ церковный“ въ которомъ то сочиненію, на основѣ щоденныхъ молитвъ, праздниковъ церковныхъ и христіанскихъ обрядовъ, пояснено малый катехизмъ Дегарба. Сочиненіе тое дуже пригодне и поучающее поручае ся Всч. Священству до возможно обширнаго розпространенія мѣжь вѣрными а цѣна примѣрника зброшурованого стоить лишь 75 кр. оправного 90 кр. Получить можна въ Станиславской книгарни въ Львовѣ и у Всч. автора, почта Перемышляны.

Сочиненіе свящ. Анатолія Долинскаго „Короткій выказъ науки вѣры и обычаевъ для христ. молодежи съ додаткомъ РѢКЪ церковный.“

Тойже Всч. авторъ началъ печатанье обширнѣйшаго сочиненія подъ заглавіемъ: „Наука вѣры и обычаевъ, або историчне, догматичне, літургичне и моральне поясненіе правды св. вѣры на основѣ щоденныхъ молитвъ, праздниковъ церковныхъ и христіанскихъ обрядовъ,“ въ 3 томахъ а 80 аркушахъ друку; цѣна въ дорожѣ предплаты 3 зл. а по выпечатаню цѣна книгарска 4 зл.

Поручае ся Всч. Священству поддержка сего многополезнаго дѣла черезъ замовленія для себе и розпространеніе мѣжь Вѣрными.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 21. Вересня 1891.

Ч. 58.

Ч. 4407.

Высокопреосвященна гр. кат. Митропол. Консисторія нидорзатомъ зъ дня 8. Жолтня 1891. Ч. 6431 удѣлила прошевіе О. Андрея Целеньского, завѣдателя парохіи въ Журовѣ, дек. Журавенского, взглядомъ споводованія складокъ жертвъ на

О жертвахъ на будову церкви въ Журовѣ, АЕпархіи Львової.

созданіе церкви матерной къ уваженію. Зваживши, що Церковь матерна въ Жу-
ровѣ р. 1818 до тла сгорѣла, а парохіане якъ малочисленны, такъ бѣднѣе не были
въ состоянію доси своими силами создать собѣ церковь и не надѣяться того въ буду-
щемъ съ причины ихъ лихого состоянія, дальпе, що отъ того времени отираляесь
богослуженіе що трета недѣля въ лат. костелѣ при боцнымъ олтари фундованомъ
черезъ мѣщанина русина, наконецъ зваживши, що при выше указанныхъ обстоя-
тельствахъ речена парохія ко затратѣ своего существованія зближаесь, Еп. Консисто-
рія поручае Преп. Духовенству и Вѣрнымъ собирать жертвы на будову церкви въ
реченой парохіи и высыланіе тыхже на руки настоятеля той парохіи О. Андрея
Педеньского черезъ почту въ мѣстци.

Отъ Еп. Консисто́ріи.

Перемишль дня 4 Листопада 1891.

Ч. 4451

О обрахованю мале-
жкостей в виденьс.
на в. австр.

Ч. 59.

Высоке ц. к. Намѣстничество подъ днемъ 4. Вересня 1891, Ч. 66864.
розпорядило слѣдующе:

•Der k. k. Oberste Gerichtshof hat am 10 März l. J. in einem Plenissimar
senate den Beschluss gefasst (siehe Justiz-Ministerial-Veordnungsblatt Nr. 620) den
Rechtsplatz in das Judicatenbuch einzutragen, dass die Umrechnung der vor dem
Jahre 1799 entstandenen Forderungen, soweit dieselben nach dem 1. November 1858
zur Zahlung zu kommen haben, nach dem Verhältnisse von 100 fl. Wiener Währung
zu 42 fl. österr. Währung zu geschehen habe (Judicatenbuch Nr. 123). Damit erscheint
die bezüglichliche Rechtsfrage aller Voraussicht nach definitiv ausgetragen, weshalb
ich mich veranlasst sehe, im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern, des
Ackerbaues und der Finanzen die auf der früheren gegentheiligen Judicatur des
genannten Gerichtshofes beruhende hierortige Anordnung vom 5. Juli 1888 Zl. 19488
1887. sowie den hierortigen Erlass vom 9. August 1890 Zl. 15320 nunmehr ausser
Kraft zu setzen und Eure Exzellenz zu ersuchen, auf der erhöhten Verzinsung und
Verrechnung von Pfründen-, Kirchen-, Religions- oder sonstigen Fonds-, Staats-
und Stiftungsvermögenschaften nicht weiter zu bestehen, woferne nicht eine rechts-
kräftige richterliche Entscheidung, ein gerichtlicher Vergleich oder ein ausserge-
richtlicher Vertrag gegentheiligen Inhaltes in Mitte liegt. Wenn es sich umgekehrt
um Forderungen gegen eines der erwähnten Rechtsobjecte handelt, so ist unter
den gleichen Voraussetzungen die Zahlung nur in dem geringeren Betrage zu lei-
sten. Wegen der bereits in früheren Jahren ohne specielle Rechtsverbindlichkeit
geleisteten höheren Zahlungen wird eine Refundierung sowohl seitens der in Rede
stehenden Rechtssubjecte an dritte Personen nur dann Platz zu greifen haben, resp.
in dem umgekehrten Falle nur dann zu beanspruchen sein, wenn ein solcher An-
spruch mit Rücksicht auf die Verhältnisse des concreten Falles rechtlich begründet
erscheint, worüber von Fall zu Fall nach Einvernehmung der Finanzprocuratur die
Schlussfassung des betheiligten Ministeriums einzuholen ist. Letztere wird überhaupt
in allen Fällen einzuholen sein, welche zu Zweifeln einen begründeten Anlass geben.
Von dem gegenwärtigen Erlasse ist die Finanzprocuratur sowie die dortländigen

Ordinarate zu verständigen. Wien am 22. August 1891. Der Minister für Cultus und Unterricht GAUTSCH m. p.

Щодо до вѣдомости Преч. Священства подаєся.

Отъ Еп. Консistoriі.

Перемышль дня 19. Жолтиа 1891.

Ч. 60.

Ч. 4572

Въ цѣли переведенія бѣльшой реставраціи Церкви въ Староммѣстѣ, получивъ тамошній комитетъ парохіальный отъ Выс. ц. к. Намѣстничества распорядженіемъ зъ дня 4. Червця 1891. Ч. 5049 позволеніе на собираніе добровѣльныхъ жертвъ черезъ одозвы до Прч. душпастирѣвъ Перемыскои Епархіи.

О собиранію складокъ на реставрацію церкви въ Староммѣстѣ.

Одозва тая, реченымъ комитетомъ розѣслана, звучить:

Ваша Всечестнѣсть!

Церковь въ Староммѣстѣ въ новѣйшихъ временахъ создана изъ твердого матеріала, зрушилась въ слѣдствіе плохо урядженыхъ оттекѣвъ воды въ склененіяхъ и грозитъ цѣлковитымъ разрушеніемъ, потребує отже наглои но съ великимъ накладомъ сполученои репараціи.

Парохіане Старого мѣста въ кѣлькохъ послѣднихъ лѣтахъ черезъ оговъ и инніи элементарніи шкоды такъ зубожѣли, що мимо своего привязанія до св. нашего Обряда и Церкви, мимо своего жертволюбія не суть въ состоянію о власныхъ силахъ Святиню свою передъ руиною охоронити.

Уповаючи на щирю помѣчь жертволюбивыхъ Братей-Русинѣвъ, получивши позволеніе отъ Высокого ц. к. Намѣстничества подъ днемъ 4. Червця 1891 р. Ч. 5049 на собираніе доброохотныхъ складокъ черезъ одозвы до Выс. Преподобныхъ и Всечестныхъ гр. к. Душпастирей Епархіи Перемыскои, удаемься до Вашои Всечестности и умильно просимъ о ласкавѣйшу пѣддержку и содѣйствіе въ такъ тяжкѣмъ трудѣ, именно благоволить Ваша Всечестнѣсть, заохотивши теплымъ словомъ жертволюбивыхъ своихъ парохіянъ черезъ выставленіе тацы въ Церкви або черезъ пѣсланіе пушки по парохіи, собрати намъ хотяй найменшу ленту на репарацію Церкви и собраніи жертвы почтою ласкаво до пѣдписаного прислати.

Маючи полву надѣю, що Ваша Всечестнѣсть не откажутъ намъ своею помочи, напередъ уже изьявляемъ Вамъ наше благодареніе.

За Комитетъ

Левъ Щавинський.

Деканъ и парохъ въ Староммѣстѣ.

Подаючи повѣсье до вѣдомости, вызываемъ Прч. Душпастирѣвъ, щобы въ мысль той одозвы своихъ парохіянъ до жертвъ на тоє богоугодне дѣло заохотили и тымъ способомъ до поднесенія славы Божей причинилися.

Отъ Еп. Консistoriі.

Перемышль дня 15. Листопада 1891.

Ч. 5006

Сочиненіе Льва
Джулинського „мо-
литвы щоденній“.

Свящ. Левъ Джулинскій парохъ въ Лапшинѣ почта Бережаны выдавъ въ 100.000 примѣрникахъ 5 книжочку миссііну „Молитвы щоденній съ скороченнымъ катехизмомъ, або науку о томъ, що кождому Христіанинови до спасенія знати потреба,“ апробовану Высокопреосвященнымъ Митрополитомъ Ординаріємъ Львовскимъ до Ч. 729/орд. зъ г. 1891. Цѣна одного примѣрника и найубожшему селянинови приступна бо лишь 3 кр. сотка стоить 2 зл. 50 кр. а пѣвъ сотки 1 зл. 25 кр.

Поручаєся Веч. Священству якъ найчисленнѣйше розбѣранье тои для селявъ, робѣтниківъ и молодежи пѣкѣтъ народныхъ дуже пожиточной и спасительной книжочки, котра на 32 сторонахъ малои 8-ки мѣстить въ собѣ все найпотребнѣйшій молитвы и майже всю початкову науку катехизмову въ дуже пруступной формѣ

Отъ Еп. Консistoriі.

Перемышль, дня 6. Листопада 1891.

Ч. 62.

Ч. 5028

Книжка Дра Йосифа
Гельфerta „Anlei-
tung zum geistli-
chen Geschäftsstyl“.

Книгарня накладова F. Tempsky въ Вѣднѣ и Празѣ прислала сюда слѣдующе повѣдомленье :

„Soeben ist erschienen :

Dr. Joseph Helfert's

k. k. ö. o. Professors der Rechte, fürsterzbischöflichen Consistorial-Rathes u. s. w.

ANLEITUNG

zum

GEISTLICHEN GESCHÄFTSSTYL.

Unter Mitwirkung von

Jur. Dr. Heinrich Heidlmair,

k. k. Minist.-Concipisten im Ministerium für Cultus und Unterricht

nach dem neuesten Stande der österreichischen Gesetzgebung

bearbeitet und zum eilftenmal verbessert und vermehrt herausgegeben von

Joseph Alexander Freiherrn v. Helfert.

Preis geheftet 4 fl., in Halbfranzleinband 5 fl. 20 kr.

Für die gegenwärtige, nunmehr eilfte Auflage dieses Werkes, das nach einem Zwischenraum von nahezu zwölf Jahren durchgehends einer eingehenden Revision, in vielen Partien einer völligen Umarbeitung unterzogen werden, in anderen Ergänzungen erfahren musste, hat der Herausgeber in Herrn Jur. Dr. Heinrich Heidlmair einen jüngeren Fachmann gewonnen, der ihm mit unermüdlichem Eifer, mit regster Beflissenheit und Umsicht mitwirkend zur Seite stand. Auch Herr Ministerialrath Dr. Alphons Heinefetter hat den Zustandekommen des Buches in dessen jetziger Gestalt warme Theilnahme zugewendet und verdankt der Herausgeber der fortwährenden Aufmerksamkeit und dem reichen Erfahrungsschatze dieses hochverdienten Staatsdieners eine lange Reihe sorgfältig beachteter und verwertheter Winke und Rathschläge. Wenn schliesslich der gütigen Uuterstützung des Herrn Prälaten bei St. Stephan in Wien Franz Kornheisl und der freundlichen Bereitwilligkeit des Herrn Georg Edlen von Vest, Cooperators an der Pfarrkirche von Neu-Lerchenfeld, dankend Erwähnung geschieht, so darf man mit einer Beruhigung dem Wiedererscheinen eines Werkes entgegensehen, das in einem Zeitraum von fünfundzwanzig Jahren zum eilftenmal seinen Weg in die Oeffentlichkeit nimmt und in seiner jetzigen Gestalt nicht bloss geistlichen Persönlichkeiten, sondern auch dem juridisch-politischen Geschäftsmann aus dem Laienstande als ein verlässlicher Behelf zu Diensten sein möge.

Auf mehrseitige Vorstellung, besonders von geistlicher Seite, wurde von dem Ballast der Formularien der früheren Auflagen der grössere Theil aus Ursachen, die im Texte wiederholt angegeben, über Bord geworfen und sich auf die Beigabe einiger wenigen, und zwar wesentlich solcher beschränkt, die zugleich meritorisch dem Benützer des Buches von Vortheil sein können.

Hingegen wurde erhöhte Aufmerksamkeit den neuen Congrua-Einrichtungen zugewendet, da dieselben voraussichtlich längere Zeit actuell sein werden, und dieser Gegenstand für einen grossen Theil der Seelsorgegeistlichkeit von hervorragender Bedeutung ist. Sie wurden aus diesem Grunde nicht bloss im Texte § 185, S. 312 ff. eingehend gewürdigt und durch mehrere Beispiele von Gesuchen in Angelegenheit der Congrua-Ergänzung, ferner durch Beigabe der vorgeschriebenen Fassions-Formularien (M und N, S. 432—537) klarer gemacht, sondern es wurden weiters in den diesen Formularien beigegebenen „Erläuterungen“ (S. 459—463) die für die Fatierung massgebenden Bestimmungen des § 3 des Gesetzes vom 19. April 1885, R.-G.-Bl. Nr. 47 (*mit gesperrter Schrift*), ferner die Bestimmungen der ministeriellen Durchführungs-Verordnung vom 20. Januar 1890, R.-G.-Bl. Nr. 7 (letztere unter „Anführungszeichen“) wiedergegeben, die schon darum eine willkommene Beigabe bilden dürften, weil dadurch das oft mühsame Nachschlagen in früheren Jahrgängen der bezüglichen Gesetzessammlungen, der Consistorialblätter etc. erspart wird.

Das Buch ist durch jede Buchhandlung, sowie direct von der Verlagsbuchhandlung F. Tempsky in Wien, I. Tuchlauben 10, oder F. Tempsky in Prag zu beziehen.

Дѣло тоє, перероблене теперъ на подставѣ найновѣйшихъ рѣзпоряджень подає урядамъ декавальнымъ и парохіальнымъ точне и докладне руководство, въ якій спосібъ справы урядові, до ихъ обѣму дѣлани належачі, якоже и справы личні въ отношенію до властей, залагоджувати.

Поручаєся протое Прч. Духовенству, щоби дѣло тоє по можности для

бібліотекъ деканальныхъ и парохіяльныхъ, или же на свою особисту властнѣсть набути старалися

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 15. Листопада 1891.

Ч. 5104

О выльсованыхъ облигаціяхъ проп.

Ч. 63.

При льсованіи 4% облигацій пропінацийныхъ дня 30. Червця 1891 выльсовано слѣдующіи облигаціи пропін. винкульованіи:

Сер. Е	Ч.	8447	на	100	зл.	винк.	на	парох.	Вязовниця.
"	"	"	7688	"	100	"	"	"	Мацяна.
"	"	"	11815	"	100	"	"	"	Плазѡвъ
"	"	"	11842	"	100	"	"	"	Молонковичи.
"	"	"	19889	"	100	"	"	"	перковъ доч. въ Воли Розвенецкой.

Поручаеся дотычнымъ Преч. Душпастьрямъ съ мокликомъ на тутешне розпорядженъ зъ дня 10. Серпня 1891 Ч. 3410, щобы выльсованіи облигаціи вразъ съ аркушами платничими и квитами на % отъ тыхъ облигацій по конецъ року 1891 належачіеся, найдалше до дня 10. Грудня 1891 сюда предложили

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 16. Листопада 1891.

Ч. 4178

О обовязку предкладаня особной фасіи въ цѣли вымѣрѣня податку доходоваго.

Ч. 64.

Ц. к. Намѣстничество зъ 19. Червця 1891 Ч. 42733 переслало ѡтнись слѣдующого рѣшенія в. ц. к. Министерства вѣроѣсповѣданій и просвѣты зъ дня 28. Мая 1891 Ч. 3386: In der Anlage beehre ich mich, Eurer Excellenz die Beilagen der Berichte vom 14. und 21. Februar l. J. Z. 4686 und 5827 mit der Eröffnung zurückzustellen, dass ich die von den römisch und griech. kath. erzbischöflichen Ordinariaten in Lemberg und dem griechisch-katholischen Ordinariate in Stanislaw eingebrachten Vorstellungen gegen die Art der Einkommensbesteuerung der Seelsorgegeistlichkeit speciel gegen die Einbeziehung des Einkommens aus der Stola in die nach der II. Klasse einkommenssteuerpflichtigen Bezüge des Seelsorgeklerus dem k. k. Finanzministerium zur kompetenten Schlussfassung übermittelt habe. Letzteres hat nun mit Note vom 14. Februar 1891 Zl. 4686 auf das den Fatierungslegern zustehende Recht, die auf Grund der eingebrachten Bekenntnisse erfolgenden Steuerbemessungen in ihrer Gänze oder in einzelnen Theilen durch Rekurse und eventuell auch durch Beschwerdeführung beim Verwaltungsgerichtshofe anzufechten und weiters auf die jedem Steuerpflichtigen zustehende Befugnis verwiesen, in der Rubrik »Anmerkung« des von ihm auszufüllenden Bekenntnisformulars oder sonst im Zuge des Bemessungsverfahrens seiner Ansicht in Betreff der seinen Bezügen zur Gänze oder zum Theile zukommenden Einkommenssteuerfreiheit Ausdruck zu geben.

Was weiters die geltend gemachte Onerosität des aus Stolgebühren her-

rührenden Einkommens und die Nothwendigkeit der Rücksichtnahme auf die Bestimmung des Abs. 3 §. 6. des Einkommensteuerpatentes respective auf das steuerfreie Einkommensminimum anbelangt, so versteht es sich von selbst, dass diese beiden Titel einer gänzlichen oder theilweisen Befreiung von der Einkommensteuer seitens der Steuerbemessungsbehörden berücksichtigt werden müssen, sobald sie vom Vorhandensein derselben Kenntnis erlangen; in zweifelhaften Fällen obliege es den betheiligten Steuerpflichtigen, die Steuerbehörden bei der Herstellung des Beweises, dass einer oder der andere dieser Befreiungstitel vorhanden sei, zu unterstützen.

Von dieser Stellungnahme des kompetenten k. k. Ministeriums im Gegenstande der erhobenen Vorstellungen wollen Euere Excellenz die betheiligten Ordinariate in Kenntnis setzen und denselben weiters eröffnen, dass mit hierortigem Erlasse vom 29. August 1890 Zl. 14.444 die gefällige Intervention der Ordinariate um entsprechende Belehrung des unterstehenden Seelsorgeklerus in Sachen der Einkommensbesteuerung lediglich in dem Sinne angesprochen wurde, es möge der Clerus darüber aufgeklärt werden, dass er zur Einbringung specieller Fassionen zu Zwecken der Einkommensbesteuerung gesetzlich verpflichtet sei.

Зауважуючи powyższe рѣшеніе до вѣдомости Всес. Священства тутойшой Дієцезіи поручається предлагати своєчасно приписані доходів фасіи — и то тымъ певнѣйше, що н. к. урядамъ вымѣру податку прислугує право черезъ накладанье грошевыхъ картъ споводовати предложенье приписаныхъ доходowych фасіи.

Отъ Еп. Консисто́ріи.

Перемишль, дня 30. Серпня 1891.

Юліанъ

Епископъ.

ХРОНИКА.

Завѣдательство получили:

- Ч. 4425. Пр. Сильвестеръ Симеонъ Кизима Ч. С. В. В. въ Лавровѣ, дек. Старосам.
„ 4795. „ Вербицкій Георгій въ Краковѣ, дек. Яворовского.
„ 4787. „ Губицкій Іосифъ въ Черниляхъ дек. Яворовского.
„ 4841. „ Михальчукъ Іоаннъ въ Корытникахъ, дек. Нижанковского.

Ч. 4545. Пр. Децко Андрей, именованъ сталъ II. проповѣдникомъ при тутойшомъ катедральномъ Храмѣ.

Ч. 4547. На конкурсъ съ речинцемъ убѣгательства до 1. Грудня 1891 выставляється парохія Сѣява дек. Ярославского.

Ч. 4631. Преч. Винницькій Павель, пар. въ Грушатычахъ дек. Нижанківського получилъ отъ Еп. Орди наріята похвалу и узнаніе за ревну дѣятельность на поли школьництва.

Ч. 4817. До Львовского Сѣменища на IV рѣкъ богословія одосланіи стали питомцѣ въ тут. Сѣменищи надъ numerus fixus остающіи: 1. Бованко Аѳанасій, 2. Коцькѣ Іоаннѣ, 3. Кузьмакѣ Іосифѣ.

Ч. 5807. Павель Дудыкѣ, уконченный богословѣ получилъ грамоту отпущительну изъ звизы каноничной тут. Епархіи на АЕпархію.

Ч. 4841. Прч. Евгенийъ Горницкій получилъ каноничну институтію на парохію Рава руска, дек. Потелицкого.

Ч. 4376. Выс. ц. к. Намѣстничество розпорядженіемъ зъ дня 30. Сернія 1891 Ч. 66.330 продолжило дотачію рочныхъ 300 зл. для сопомочника пароха въ Боднариѣ дек. Бѣцкого на дальшій оденъ рѣкъ т. е. отъ 17. Марція 1891 до 16. Марція 1892.

Ч. 4265. Тоежѣ розпорядженіемъ зъ дня 26. Сернія 1891 Ч. 64488 призволило на дотачію рочныхъ 300 зл. для надатисъ мающаго сопомочника пароху въ Лѣнинѣ великой дек. Старосамборского Прч. Василию Крыницкому на часть его душпаствѣства.

Ч. 4765. Тоежѣ розпорядженіемъ зъ дня 9. Жолтія 1891 Ч. 72.732 призволило на дотачію рочныхъ 300 зл. для надатисъ мающаго сопомочника пароху въ Себечовѣ, дек. Белзского Прч. Корнилию Санѣ на 2 роки.

Ч. 4857. Тоежѣ розпорядженіемъ зъ дня 14. Жолтія 1891 Ч. 77.164 призволило на такую саму дотачію для сопомочника пароха въ Спасовѣ дек. Сокальского Прч. Тита Ковальского на оденъ рѣкъ.

Некрологія.

Яковъ Меховичѣ, парохѣ въ Чернилявѣ, уи. 5. Жолтія 1891.

Владиславъ Лѣсковацкій, парохѣ въ Краковѣ, уи. дня 6. Жолтія 1891.

Іосифъ Лавровскій, парохѣ въ Комарнѣ, уи. 7. Листопада 1891.

Николай Кмѣтъ, парохѣ въ Луцѣ, уи. 11. Листопада 1891.

Души ихъ поручають ся моливамъ Всеч. Клира.

Константинъ Чеховичѣ
канцлерѣ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢкъ 1891.

Выдано 16. Грудня.

Ч. XII.

Ч. 65.

При Епископской катедральной Капитулѣ въ Перемышлѣ есть опорожненное мѣсто Прелата Архипресвитера, съ которою посадою есть получена дотация рочныхъ 1260 зл. а. в. съ вольнымъ помещаньемъ.

О томъ достоинство могутъ убѣгаться Священники безженныя або вдовцы, и они обязаны свои належито засмотрѣныя прошенія до дня 28. Сѣчня 1892 Еп. Ординарію предложить.

Отъ Еп. Ординарія.

Перемышль, дня 15. Грудня 1891.

Ч. 288/орд.

Конкурсъ на посаду Архипресвитера при катедральной церкви въ Перемышлѣ.

Ч. 66.

Высока Президія ц. к. Намѣстництва подъ Ч. 10607 зъ дня 8. Листопада с. р. подае до вѣдомости, що Его Превосходительство Г. Миністеръ Вѣроисповѣданія и Науки рѣшеньемъ зъ дня 15. Лицця 1891 Ч. 15011 заименовавъ Дра Володимира Деметрикевича, мешкающаго въ Краковѣ, площадь Щепаньского Ч. 2. на текущее пятилѣтіе консерваторомъ для справъ II. секціи съ кругомъ дѣланія на волостный повѣты : Бохня, Бржеско, Домброва, Кольбушова, Мѣлецъ, Ниско, Пильзно, Рощицѣ, Ришбѣ, Тарнобѣрегъ и Тарнобѣ.

Поручае ся Всеч. Душпастирямъ замешкалымъ въ которомъ мѣсть тыхъ

Ч. 5108.

О именованіи П. Дра Володимира Деметрикевича консерваторомъ.

повідомить, реченого консерватора въ виконуваню его чинностей якъ найохотѣйше и чинно вспирати, а до сказѣвокъ его и совѣтѣвъ радо приновляти ся.

Отъ Еп. Ординаріята

Перемишль, дня 21. Листопада 1891.

Ч. 5257.

О выльосованю
листовъ застави.
Товариства
кред. земс.

Ч. 66.

Дня 10. Жовтня 1891 выльосовано слѣдуючі листы застави Товариства
кред. земского :

56-лѣтній 4%

Серія III. по 1000 зл. Ч. 576.

Серія IV. по 500 зл. Ч. 89.

Серія V. по 100 зл. Ч. 242 425 713 757.

52-лѣтній 4½%

Серія I. по 10000 зл. Ч. 276 278 693 824 1295 1785 1930 1933
2121 2257.

Серія II. по 5000 зл. Ч. 100 430 674 1588 1683 1751 1831 1883 2069
2095 2263 2503 2537 2708 3148 3338 3380 3550 3650 3970 4458 4540.

Серія III. по 1000 зл. Ч. 658 749 843 1149 1180 1807 1906 2066 2250
2482 2526 2537 2723 2888 2930 3168 3186 3607 3908 4086 4169 4230 4246
4587 4690 4869 5021 5104 5280 5312 5474 5572 5616 5730 5934 5936 6060
6102 6238 6430 6483 6596 6802 7103 7132 7572 7611 7627 8587 8983 9265
9272 9349 9356 9449 9525 9551 9900 9975 10181 10307 10576 10766 10933
11190 11262 11597 11600 11775 12017 12085 12157 12280 12380 12514 12537
12612 12866 13166 13332 13336 13363 13610 13942 14283 14286 14420 14569
14966 15631 15865 16153 16637 16683 16826 16900 17830 17993 18029 18215
18369 18437 19014 19070 19642 19788 19917 19974 20031 20515.

Серія IV. по 500 зл. Ч. 28 132 266 407 440 463 510 547 586 647 753
842 1544 1820 1963 2152 2222 2667 3003 3014 3145 4006 4030 4315 4453
4460 4814 4828 4889 5346 6115 6513 6697 6724 6934 7189 7193.

Серія V. по 100 зл. Ч. 7 81 143 252 338 1062 1352 1365 1536 1551
1561 1674 1722 1740 2095 2467 2763 3130 3144 3304 3317 3527 3543 3562
3667 3996 4037 4046 4391 4426 4511 4541 4720 4755 4832 4882 5264 5345
5375 5485 5709 5968 6012 6054 6192 6219 6377 6840 6915 7080 7367 7454
7489 7508 7801 7890 8083 8223 8512 8774 9267 9462 9784 9987 10259 10543
10590 11001 11397 11558 12027 12112 12158 12506 13253 13441 13837 14071
14273 14651 14660 15235 15564 15691 15864 17188 17246 17350 17354 17428
17545 17579 18040 18049 18168 18225 18518 18664 18801 19104 19127 19244
19523 19641 19702 19741 19952 20080 20846.

Припоруcae ся всѣмъ Преч. Душпастырямъ, въ которыхъ поспѣданю вин-
кулованій, въ користь парохій, церквей или богослужебныхъ фундацій, листы за-

ставий находить ся, тїи переглянути и вильосованї до Дирекціи въ цѣли замѣны на новїи отсылати, о здѣланомъ же сюда донести.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 7 Грудня 1891.

Ч. 68.

Видѣль Товариства св. Ап. Павла донѣсь сюда подъ днємъ 26. Листопада 1891, що въ дняхъ 29. 30., 31 н. ст. Грудня 1891, отбудуться въ Монастыри Жолкѣвскомъ реколекціи для Священникѣвъ.

Подаючи се до вѣдомости вызваеся всѣхъ Преч. Священникѣвъ, котрі бы въ томъ побожнѣмъ дѣлѣ участь взяти намѣрили, щобы кѣлька днѣвъ напередъ Преч. Настоятельство Монастыря Жолкѣвского о томъ повѣдомили, самїи же дни 28. Грудня передъ вечеромъ въ Монастыри явились.

Отъ Еп. Ординарія.

Перемышль, дня 1. Грудня 1891.

Ч. 69.

Въ слѣдствіе розпоряджени выс. ц. к. Міністерства Вѣроисповѣданій и Просвѣты зъ 17. Вересня 1891 Ч. 1711, обвѣстило выс. ц. к. Президіумъ Намѣстництва дописею зъ 19. Жовтня 1891 Ч. 9875, що по причинѣ чотыриста-лѣтної памяти открытія Америки Хрістофомъ Колумбъ, намѣрило Королевско-Гіспаньске Правительсто дня 12. Вересня 1892 открыті, а 31. Грудня 1892 закрыті въ Мадридѣ выставку подъ офіціальною назвою „Exposition Historica Americana“ и „Exposition Historica Europea.“

Выставка тая заряджуе ся въ намѣренію порѣвнати культуру нового свѣта отъ початку до половины 17. столѣтія, съ культурою Европы, не токмо що до штуки и промыслу, но такожде що до церковно-літургіческого и декораціонного состоянія.

Въ томъ намѣренію составила ся выставова комісія, подъ почетнымъ предсѣдательствомъ Королевско-Гіспаньского Посла при ц. и к. Дворѣ въ Вѣднѣ „Don Merry del Val“ котрый подробнїи исвѣстія програмы и прочихъ условій на желаніе удѣляє, що до вѣдомости и можливого употребленія Всеч. епарх. Священству удѣлае ся.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 28. Листопада 1891.

Ч. 5316.

О реколекціяхъ для Священникѣвъ въ Монастыри Жолкѣвскомъ.

Ч. 4878.

О выставѣ въ Мадридѣ р. 1892 въ память 400-лѣтнего открытія Америки.

Ч. 5381.

Ч. 70.

Конкурсъ на
опорожненіи
парохіи.

Съ речинцемъ убѣгательства до дня 28. Лютого 1892 выста-
вляють ся на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

- Ч. 5381. 1. Корытники, деканата Нижанковського над. приватного.
„ 2. Краковецъ, деканата Яворовського над. приватного.
„ 3. Монастырь, деканата Ярославского над. приватного.
„ 4. Лѣвинка мала, деканата Старосамборского над. приватного.
„ 5. Передѣльница, деканата Добромильского ц. к. наданя.
„ 6. Чернелива, деканата Яворовського над. приватного.
Ч. 5194 7. Лука, деканата Мокрянського право патрона починае.
„ 5276. 3. Сосниця, деканата Перемиського над. приватного.
„ 5279. 9. Боднарка, деканата Бѣцкого над. приватного.
„ 5298. 10. Новиця, деканата Бѣцкого патрона право починае.
„ 5175. 11. Комарно, деканата Комарняньского над. приватного.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 1. Грудня 1891.

Ч. 5433.

Ч. 71.

О появленію ся
сочиненія Свящ.
Льва Джулинсь-
ского „О наслѣдо-
ванію Іисуса Хр.“

Безсмертне дѣло Томи зъ Кемієсь „О наслѣдованію Іисуса Христа“ въ поправномъ а дуже старанномъ рускомъ перекладѣ и оздобномъ выконанію печатнѣ на 388 сторонахъ 16^{кв} трудомъ и накладомъ Всеч. О. Льва Джулинського пароха въ Лашиннѣ, почта Бережаны, появило ся уже до розпородажи готове. Такъ якъ читанье побожного того сочиненія котрого перекладъ рускій апробований Высокопресвященнымъ Митрополитимъ Ординаріятъ Львовскимъ до Ч. 729/орд. зъ року 1891 есть душеспасительнымъ и прито вельми полезнымъ, поручаеся Всеч. Душпастирымъ такъ для власной потребности якъ и для парохіянъ своихъ дѣло помянутое набувати. Цѣна въ хорономъ переплетѣ 1 зл. 50 кр.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 10. Грудня 1891.

Ч. 5482

Ч. 72.

Станъ касы вдов.
сирот. фонда за
мѣсяць Листопадъ
1891.

Всеч. Комісія управляюча дѣлами вдов. сирот. фонда доносить подъ
днемъ 6. Грудня с. р. Ч. 366 слѣдующе:

СТАНЪ КАСЫ.

съ днемъ 31 Жовтня 1891 р.

А. Фондъ коренный.

1. Въ рукахъ комисіи управляющей :

а) Въ цѣнныхъ паперахъ	120.201 зл. 22 кр.
б) на книжцѣ щад. готовкою	104 " 29 "
2. Въ общо-рольничомъ кред. Заведенію	18.400 " — "

Б. Фондъ резервовый.

а) На книжочкахъ щадничихъ	4.110 зл. 16 кр.
----------------------------	------------------

В. Фондъ розпорядимый:

Приходъ.	Розходъ.
а) Переносъ зъ 1890 р. 9791 зл. 76 кр.	Вдовамъ и сиротамъ
б) Рочнй датки за 1891 137 " — "	за р. 1890 . . . 10702 зл. 21 кр.
в) Жертвы 1094 " 78 "	Передатокъ вдовамъ
г) % отъ капиталовъ 3215 " 95 "	и сиротамъ на 1891 1785 " 60 "
всего 14239 зл. 49 кр.	протоколистъ за 1890 50 " — "
отшибнувши 12950 " 47 "	касіеръ и секретарь
остае въ касѣ 1289 зл. 2 кр.	отъ 1. Лиця до 31.
на 5% книж. щадн. народ. тор. Ч. 175	Студня 1891 . . . 100 " — "
	курсоры 9 " — "
	служащій за часть отъ
	1. Сѣч. до 30. Черв. 15 " — "
	касіеръ и секретарь
	за часть отъ 1. Сѣч.
	до 30. Черв. 1891 125 " — "
	друкарня 111 " — "
	текущіи купоны . . 21 " 6 "
	оправа конт. книгъ . 5 " — "
	высылка протокола и
	порто почтове . . . 26 " 60 "
	всего 12950 зл. 47 кр.

За часть отъ 1. до 30. Листопада 1891 зайшли слѣдующій змѣны:

А. Фондъ коренный:

Приходъ.

	готовкою	цѣнныхъ пап.
1. Хомицкій Теофіль	30 зл. — кр.	
2. Кобздай Володимиръ	50 " — "	
3. Общ. роль. кр. Завед.	1000 " — "	
4. Закупл. 4½% лист. З. Т. кр.		1000 зл. — кр.
5. Переносъ зъ Жовтня	104 " 29 "	120201 " 22 "
всего	1184 зл. 29 кр.	121201 зл. 22 кр.
отшибнувши	1000 " 54 "	
1. Въ касѣ остае зъ днемъ 30. Лис. 1891	183 зл. 75 кр.	121201 зл. 22 кр.
2. Въ общо-роль. кред. Зав. . . .	17400 " — "	

Р о з х о д ъ.

1. на закупку 4½% листу Заст. Тов. кред. Земск.	1000 зл. — кр.
2. порто портове	— „ 54 „
всего	1000 зл. 54 кр.

Б. Фондъ резервовый.
не займла змѣня

Въ щадн. книж. 4110 зл. 16 кр.

В. Фондъ розпорядимый.

Приходъ.	Розходъ.
1. Дек. Балигородскій 103 зл. — кр.	передатокъ на р. 1891.
2. Дек. Канчужій 42 „ — „	Федель Христина . . 10 зл. — кр.
3. Дек. Бельскій 76 „ — „	Ропица Минодора . . 30 „ — „
4. Дек. Потелицкій 130 „ — „	Лисковацка Гонората . . 25 „ — „
5. Дек. Любачовскій 87 „ — „	Ганкевичъ Саломія . . 25 „ — „
6. Сипрунь Теодоръ 10 „ — „	Сембратовичъ Елена . . 60 „ — „
7. 4½% одъ винкульов.	порто почтове . . . — „ 15 „
лист. Заст. Ипот. Банк. 704 „ — „	всего 150 зл. 15 кр.
8. текуцій кунонъ одъ	
зак. 4½% листу заст. 5 „ — „	
9. переносъ зъ Жовтня 1289 „ 2 „	
всего 2446 зл. 2 кр.	
отшибнувши 150 „ 15 „	
зъ днешъ 30 Лист. остає 2295 зл. 87 кр.	

П о в т о р е н ь е :

а) въ цѣнныхъ панер. фондъ коренный	121201 зл. 22 кр.
б) въ щадницяхъ: 1) ф. кор.	183 зл. 75 кр.
и готовка 2) ф. резервовый	4110 „ 16 „
3) ф. росн.	2295 „ 87 „
всего	6589 зл. 78 кр.

Провѣренье насы.

Отвѣтно тому справозданю найдено въ касѣ Института дня 30. Листопада:

а) въ цѣнныхъ эффектахъ:	121201 зл. 22 кр.
б) на книж. щадн. Пар. Тор.	Ч. 91 602 зл. 67 кр.
	Ч. 163 1440 „ 50 „
	Ч. 175 1050 „ — „
мѣста Перемышля Ч. 17124	2929 „ — „
в) готовкою	567 „ 61 „
	6589 зл. 72 кр.

Касієръ,
М. Копко.

Предсѣдатель,
М. Подолинскій.

Контрольоръ,
М. Мрыць.

Що симъ до загальнои вѣдомости подає ся.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 16. Грудня 1891.

ХРОНИКА.

Именованія.

- Ч. 3874. Преч. Григорій Сесела, парохъ въ Лѣску, именованъ ставъ М. Деканомъ для деканата Лѣскаго.
- „ 4289. „ Айталъ Федынкевичъ, дотеперѣшній Завѣдатель деканата Яворѣвскаго, ставъ дѣйствительнымъ деканомъ.
- „ 5048. „ Василій Устѣиновскій, Завѣдатель деканата Балигородскаго ставъ именованъ Орд. школьнымъ комисаремъ для надзору науки богочестія въ народныхъ школахъ тогожь деканата.

Завѣдательство получили:

- Ч. 5282. Пр. Чайковскій Антоній, парохіи Передѣльница дек. Добромилскаго.
- „ 5276. „ Левицкій Левъ, парохіи Сосница, деканата Перемишлянскаго.
- „ 5279. „ Мельникъ Лука, парохіи Боднарка, деканата Бѣцкаго.
- „ 5309. „ Давидовичъ Брониславъ, парохіи Пяновичи, деканата Самборскаго.
- „ 5320. „ Децко Андрей, парохіи Лука, деканата Мокрянскаго.

Ч. 5281. Выс. ц. к. Намѣстничество розпорядженіемъ зъ дня 18. Листопада 1891 Ч. 85148 призвало на детацію рочныхъ 300 зл. изъ фонда религійнаго для надати ся маючого сопомочника пароху въ Дроговѣ, деканата Перемишлянскаго, Свщ. Леопольду Рейнаровичъ на часть душпастворованя его.

ЖЕРТВЫ.

Ч. 5195. Преч. урядъ дек. Угнѣвскій довѣсь подъ днемъ 12. Листопада 1891 Ч. 483 що:

1. Ч. Брацтво церковне въ Вербицѣ справило для мѣстцевой церкви чотиры хоругви за 60 зл. а Ч. Татіянна Зрада образъ Преч. Д. Маріи за 18 зл.

2. Ч. Павло и Анастасія Сидорко парохіи въ Дворцяхъ справили для мѣстцевой церкви 2 хоругви за 28 зл.

3. Ч. Григорій и Марта Куснѣрь, Онуфрій, Петро и Миронъ Косопудъ справили хоругву и плащенницу за 30 зл. для церкви въ Новосѣлкахъ кардинальскихъ.

4. Ч. Лука Музыка причинивъ ся большою квотою грошевою на позолочень е великого креста на церквѣ въ Новосѣлкахъ переднихъ.

5. Ч. Брацтво церковне въ Махновѣ справило божій грѣбъ и дыванъ за 33 зл.

6. Ч. Брацтво въ Корнѣ справило фелонъ за 30 зл. Ч. Стефанъ Лацкѣвъ крестъ за 15 зл. и Ч. Іоаннъ Нахолокъ образъ за 10 зл. для тойже церкви.

7. Ч. парохіане въ Ульгѣвку справили для мѣстцовой церкви изъ добровольныхъ складокъ звѣнтъ за 600 зл.

8. Ч. Брацтво церковне въ Угнѣвъ справило для церкви мѣстцовой образъ Преч. Дѣвы Маріи за 140 зл. а на обновленіе Евангелія, позолоченіе чаши и пр. выдало квоту 73 зл.

9. Въ Щенятинѣ построено нову деревяну звѣнницу, съ конудою бляхою крытою за 1000 зл. до чого такожъ причинивъ ся и Благор. Панъ Зигмундъ Домбровскій, властитель дѣбрь въ Щенятинѣ.

Ч. 5209. Преч. урядъ дек. Бѣцкій донѣсь сюда подъ днемъ 15. Листопада 1891 Ч. 179. що Ч. Павло Шлянта жертвовавъ на дочерну церковь въ Лосю одну пару свѣчь высокыхъ хорошо помальованыхъ и позолоченыхъ за 10 зл. Ч. Василій Карель и Іоаннъ Шлянта жертвовали такую саму пару свѣчь. Ч. Марія Сподаръ жертвовала для церкви въ Долинахъ крестъ процессіональный деревяный съ хорошо малеванымъ розніаѣмъ на обохъ сторонахъ за 15 зл.

Всѣмъ тымъ повышенимъ жертводателямъ удѣле Еп. Консисторія узнанье и похвалу.

Отъ Еп. Ординарія.

Перемишль, дня 16. Грудня 1891.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.

